

El setmanari
de més
difusió de
Catalunya

Miembro
de la UICP

Catalunya Cristiana

"El qui ha acceptat
resoludament que l'únic que
li toca és servir als demés,
està segur de tenir de
contradir amb freqüència
els seus gustos, les seves
necessitats immediates i
aduc legítimes. Deixarà
en això part de la seva salut
i molt de la seva persona.
El desprendiment i l'esforç
que s'imposi tindran l'aspecte
del do i del servei als germans,
per amor a Jesucrist."
P.A. Liege

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

Any V N.º 209

Setmana del 25 de setembre a l'1 d'octubre del 1983

50 Ptes.

"Els mateixos..."

Algú ha escrit en un diari de Barcelona: "Jo em considero cristià. I membre de l'Església. I resulta que jo no crec que els anticonceptius, les relacions prematrimonials i l'homosexualitat siguin fets intrinsecament perversos, dolents de per si i en qualsevol circumstància. Iestic a favor que les dones puguin ser preveres. I em sembla que els laics poden presidir la celebració de l'Eucaristia...". I segurament que es deixa moltes altres coses en les que "no creu", "està a favor" o que li "semblen". Puix que ell les deixa, deixem-les. Després parla del que diu el "Vaticà" (no la Santa Seu) i del que ell continuarà fent i creient. Més endavant es fa unes preguntes —de les quals ja sap la resposta— de caire pintoresc. I acaba amb una pinzellada que, malgrat el desenfocament Vaticà (!) és encertada. Diu, hi ha "potser"... mitjans subtils de reprovació que desconec". Justa. L'Església, conduïda indefectiblement per Jesucrist viu, mitjançant "aquells que l'Esperit ha posat per governar-la" és una comunitat. I aquells que, pel què creuen o fan se'n separen —lluny de pintoresquismes— s'excomuniquen. Primer pel "cor". Després "deixant d'aparèixer com a" cristians. "Els mateixos..."

Joan E. Jarque i Jutglar

6- MARE I MESTRA

El Papa, a 1.300 joves: "La castedat, expressió de la sexualitat i de l'amor".

8-9-11-CATALUNYA

Girona: L'Església de Romanyà, a l'abast dels turistes.

Barcelona: Joaquim Lloveras celebra la seva primera missa als 56 anys.

Urgell: Guissona proclama solemnement la seva fe cristiana.

CENTRALS

El doctor Torrella beneí una imatge de la Mare de Déu de Puigcerver.

MADRID.— Un intent d'interferir-se en el magisteri de l'Església ha estat protagonitzat al seu dia pel Ministeri d'Educació, en insinuar als bisbes la "conveniència" de modificar alguns punts dels llibres de text de religió elaborats per la Comissió Episcopal d'Ensenyament, destinats als cursos cinquè i sisè d'EGB.

Segons explica en el diari madrileny "ABC" el pare José Luis Martín Descalzo (ben conegut pels lectors de CATALUNYA CRISTIANA), el passat dia 17 de setem-

bre, la qüestió fou plantejada pel Ministeri en considerar que en els llibres de cinquè i sisè d'EGB hi havia uns conceptes que podien considerarse "oportunistes" o "d'interferència en el programa polític". Després de llargues i difícils converses mantingudes entre els bisbes Palenzuela i Rouco amb representants del Ministeri d'Educació, no s'arribà a cap acord. Per tant, la Conferència Episcopal Espanyola, d'acord amb el nunci de Sa Santedat, estimà que no s'havia de procedir a la "correcció" interessada pel Mi-

nisteri, i ha enviat a les escoles els llibres tal com havien estat editats.

Per aclarir la seva posició davant els textos, la Conferència Episcopal ha acompanyat els llibres d'un full explicatiu dels acords Església-Estat, en l'article VI dels quals es reconeix que "correspon a la jerarquia eclesiàstica senyalar els continguts de l'ensenyament i religió catòlica així com proposar els llibres de text i material didàctic relatiu a l'esmentat ensenyament i formació".

Aquests són els textos que foren objectats pel Ministeri d'Educació

Catecisme de cinquè d'EGB

"Sabeu molt bé que l'home abans de néixer es forma en el si de la mare, en les mateixes entranyes del seu cos. Aquesta vida nova que comença és un do de Déu. I mereix tot el respecte. Destruir-la és atemptar contra una vida humana, encara que el ser concebut no hagi vist la llum.

Joan Pau II, en la seva homília a les famílies cristianes en el seu viatge a Espanya, el 1982, digué: "Parlo del respecte absolut a la vida humana, que cap persona o institució privada o pública, pot ignorar. Per això aquell que negui la defensa a la persona humana més innocent i dèbil, a la persona humana ja concebuda, no nascuda encara, cometria una gravíssima violació d'ordre moral.

Mai no es pot legitimar la mort d'un innocent". (Pàgina 81.)

Catecisme de sisè d'EGB

"El benestar que ens donen els mitjans de consum està possibilitant la «desmoralització» de la nostra societat:

Sabem que hi ha molta fam i subdesenvolupament, però nosaltres cada dia gastem més.

Sabem que hi ha atur, i nosaltres cada dia volem acumular més diner per malversar.

La més petita dificultat es converteix en un gran escull i l'home ataca a costa de qui sigui, fins matar: guerres, avortament, terrorisme, etcètera." (Pàgina 47.)

El turisme, una bona possibilitat per a fer conèixer Catalunya i la seva realitat d'Església

Convivències catòliques germano-catalanes

GIRONA.— La delegació de la Pastoral del Turisme amb la col·laboració de "Katholisches Auslands Sekretariat", secretariat de turisme alemany, va celebrar dies passats una trobada per als turistes de parla alemanya, amb el fi de fer conèixer el que és Catalunya amb la seva cultura, història, tradició, i el que representa l'Església del bisbat de Girona amb tot el seu patrimoni artístic, cultural, espiritual i el que és pastoralment avui dia.

La xerrada central va estar a càrrec de Mn. Josep M. Marquès, que amb diapositives va anar desgranant tota la temàtica abans anunciada, i que va agradar molt, provocant l'interès dels oients alemanys.

Tot seguit ens dirigíem al palau episcopal, on en el saló del tron del bisbe Jaume Camprodon els dirigí unes paraules de benvinguda i acolliment, fent ressaltar els aspectes de comunitat i obertura que el turisme ofereix a les persones avui dia, tot remarquant que els alemanys tenen alguna cosa de comú amb nosaltres: el desig de la pau, perquè han viscut en la pròpia carn la crueltat de la guerra. En acabar va expressar el desig d'un bon retorn al seu país i que l'estada aquí amb nosaltres sigui portadora d'afecte i sobretot de pregària. Després visitarem el Museu d'Art instal·lat en les dependències del palau episcopal i el mateix despatx del prelat de Girona.

En la Seu gironina, tot seguit, s'admiraren les obres del tresor de la Catedral amb el famós tapís de la Creació, i els claustres i tot el conjunt monumental de la nau de la mateixa.

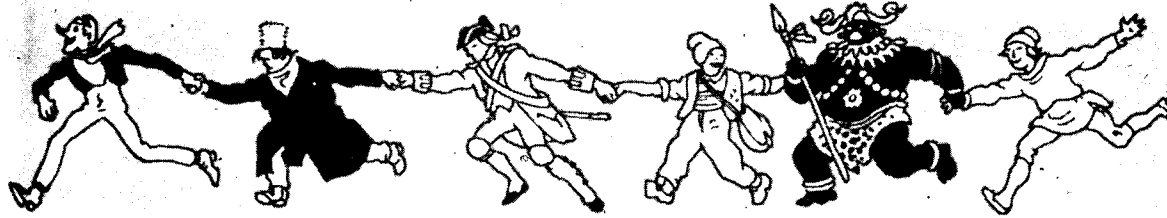
Acabà la trobada amb una Eucaristia celebrada per un sacerdot alemany. Aquests turistes provenien de Calella, Lloret, Blanes, Castelló, l'Escala i Roses, on cada dissabte i diumenge s'hi celebren eucaristies en alemany durant els mesos de juliol i agost.

L'èxit de la trobada fa pensar que aquesta iniciativa ha estat profitosa i que d'altres anys es pot repetir.

Aquestes convivències són un mitjà de fer conèixer Catalunya, i la seva realitat humana i cristiana.

S.B.

UNS BONS LLIBRES PER A LES VACANCES

JOSEP M. FOLCH I TORRES

aventures **ENCARA MÉS**
extraordinàries d'en

MASSAGRAN

GUIÓ: Ramon Folch i Camarasa. DIBUIXOS: Josep M. Madorell, 30x22,5 cms. 450 ptes. cartoné.

Títols publicats:

"Aventures extraordinàries d'en MASSAGRAN"

"Aventures **ENCARA MÉS** extraordinàries d'en MASSAGRAN"

Publicacions en català i castellà.

EN PREPARACIÓ: "MASSAGRAN i el quadrat màgic". (Desembre 83).

Demaneu-los a la vostra llibreria.

EDITORIAL CASALS

ESPECIALITZADA EN LLIBRES D'ENSENYAMENT
MATERNAL - PARVULARI - E.G.B. - B.U.P.

Casp, 79. Barcelona-13 - Tels. 245 72 03 - 04

Editorial

Com els castells...

Amb aquest número 209 complim cinc anys! Felicitem-nos en. Ens plau reproduir la felicitació que mossèn Jesús Iribarren, sacerdot periodista prou conegut, ens envia des de Vitoria: "Habéis hecho una obra gigantesca, difícil, pero necesaria." Els que coneixem la personalitat i l'estil periodístic de "Don Jesús" sabem que és un home de poques paraules i mesurades i que no hi ha res més allunyat del seu tarannà que l'afalac. Encara voldriem afegir el final de la seva carta puix explica la felicitació. Diu "durante mis años de secretario (de la Conferencia Episcopal Española) me fue útil recibir el periódico y utilicé a veces alguna de sus informaciones y criterios para el Boletín interno de los Obispos..."

Hem rebut aquesta carta d'un mestre talent com un certificat d'estudis i puix que "CATALUNYA CRISTIANA" és l'obra gigantesca, difícil, però necessària d'una munió de gent, entre la qual us hi trobeu en primera fila els lectors, us n'hem volgut fer participants.

Aquesta joia, la dels cinc anys i la de la felicitació qualificada, ens arriba en uns moments difícils que tots coneixem, que tots vivim i que no tots, diguem-ho cruament, ens esforcem per a superar. Parlem-ne. En primer lloc hi ha gent que no acaben de comprendre que avui a Espanya la premsa en general no és un negoci, és un servei. I la premsa especialitzada d'informació i de cultura religiosa, com nosaltres, no pot ser una excepció per ara. Subratlem aquest per ara ja que podríem ser una excepció —ens ho varem creure nosaltres mateixos durant els dos primers anys— si tots els cristians de Catalunya, seglars, moviments, parròquies, cases i ordes religiosos, bisbats, etc. deixant-nos de "llepar fils" ens adonéssim, com diu Don Jesús —i no fa més que fer-se ressò del Concili— que és una obra necessària. Que és un afer de tots. Que tothom hi cap i hi ha de poder trobar acollida. Que té defectes com tot el que és viu però que sols allò que existeix pot ser millorat. Si aquesta convicció no gaire difícil de capir per qui té prejudicis, i cada dia hi ha nous "convertits" de CATALUNYA CRISTIANA, tots ens la fèssim pròpia, aviat el nostre setmanari seria habitual en totes les famílies cristianes (unes 250.000 segons ISPA), seria l'òrgan, de comunicació entre els bisbats, els moviments i associacions, seria el reflex de la realitat (gloriosa o migrada, tant se val!) de la Catalunya cristiana i, aleshores, no tant sols s'autofinanciarà sinó que podria ser l'òrgan de promoció fins i tot financera d'altres iniciatives en el camp de l'apostolat pels mitjans de comunicació de masses, cada dia més urgent i en el qual portem un retard que pagarem car.

Estem lluny d'aquesta fita, però no s'hi val a cridar al fracàs o al desànim. El deute —feixuc— que arrossega el nostre setmanari, comptat i debatut, fa somriure a molts que fan altra premsa. I la tasca que s'ha fet en quatre anys val molt més que el que ara es deu en diners. És cert, no podem tirar endavant si no s'eixuga aquest dèficit acumulat, si no s'augmenten ràpidament les vendes i les subscripcions i si no s'assegura la subvenció raonada i raonable pels anys vinents. Però aquí rau el repte per a la nostra generació. Almenys els cristians de Catalunya d'avui sabrem desmentir allò de l'"àvara poveria dei Catalani" dantes? Sabrem demostrar que quan parlem de poble de Déu, de pastoral de conjunt, d'unió fraterna dins de la legítima diversitat es tracta de quelcom més que de "música celestial"?

Els cristians de Catalunya teniu la paraula. L'equip de CATALUNYA CRISTIANA restem a peu de bastida... i no plegarem. Si ens cau la barraca a sobre... Com en els nostres castells, fem la pinya i avui com anys vinents podem anar repetint PER MOLTS ANYS!

Col.laboració

VI Assemblea del Consell Ecumènic, a Vancouver

En iniciar aquest curt article m'adono que sempre que parlo d'ecumenisme dic que s'està passant per un moment delicat. Ho vaig dir durant la primera Assemblea del Consell Ecumènic a la qual vaig estar present (Upsala, 1968), ho repetí comentant la de Nairobi de 1975, i ara hi insisteixo després d'haver assistit a la Sisena Assemblea del Consell Ecumènic a Vancouver (Canadà).

És que l'ecumenisme en si mateix és tot ell delicat. A través dels segles hi ha hagut progressives divisions de la cristiandat per molt variades causes: doctrinals, disciplinars, polítiques, econòmiques i de prestigi; i ara es fa molt difícil de reconstruir el mosaic.

Diferències acumulades

Hi ha moltes diferències, acumulades a través dels segles, de tarannà, sensibilitat i de manera global de veure les coses, que en la pràctica pesen més que les pures diferències doctrinals. Per tot això, la "delicadesa" del moment ecumènic és diversa segons el moment històric. Upsala es caracteritzà per l'expectació davant l'entrada en l'ecumenisme de l'Església catòlica, amb el que això podia suposar de trencament d'esquemes, i l'ebullició de la teologia del compromís i de l'alliberament. Un moment delicat, sens dubte. Nairobi, conservà més l'equilibri, però se celebrà en un ambient més pessimista: el desenvolupament del món pobre no es veia enlloc, l'eufòria ecumènica ja havia passat, l'Església catòlica havia decidit no entrar a formar part del Consell Ecumènic; la qüestió era: cap a on ha d'anar l'ecumenisme?

Doctrina i pràctica

A Vancouver, en canvi, el problema està més aviat en la separació entre els notables avenços a nivell teològic, doctrinal, i la poca capacitat de portar-los a la pràctica i a nivell local.

Aquesta darrera Assemblea aplegà 3.500 persones, entre les quals 900 delegats de 300 esglésies de més de 100 països, i un nombre semblant de periodistes. Durant la primera setmana tingué lloc una mena de rodatge amb nombroses plenàries per tal d'exposar el tema bàsic de la trobada, "Jesucrist, Vida del món", i els quatre subtemes: la vida com a do de Déu, la vida que s'enfronta i fa front a la mort, la vida en la seva plenitud i la vida en la unitat. Foren un seguit de 26 exposicions i testimonis personals, que a vegades es feien pesats però que anaven posant a to als delegats, el vuitanta per cent dels quals era la primera vegada que assistien a una Assemblea. La segona setmana fou de reflexió, especialment en grups petits, i la tercera es dedicà a prendre les decisions (d'una manera massa precipitada, pel meu parer).

Equilibri entre les diverses dimensions de la fe cristiana

Ja he dit en un altre article sobre aquest tema, que Vancouver es pot definir com l'Assemblea que ha cercat l'equilibri entre les diverses dimensions de la fe cristiana: fe, celebracions, compromís, evangelització. Cal explicar una mica més aquí els avenços en el camp doctrinal i algunes resolucions sobre qüestions socials. Després de cinquanta anys d'estudis, trobades i diàlegs, el CEI ha arribat a un document sobre "Convergències doctrinals sobre Baptisme, Eucaristia i Ministeri" (Versió catalana a "Documents d'Església", núm. 356 (1982), cols. 1229-1280, i la castellana en un volum que acaba d'editar la Facultat de Teologia de Barcelona), el qual pot ser el document de reunió més important des de la Reforma. A Vancouver es decidí enviar-lo a les esglésies per tal que sigui estudiat de la manera més acurada possible i es doni "una resposta oficial al nivell més alt d'autoritat." Dintre de dos anys

(Continúa en la pág. 4)

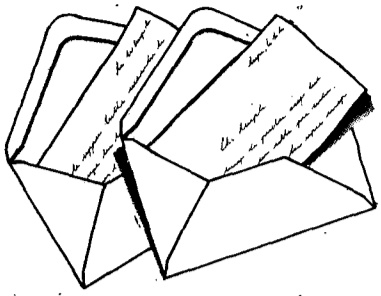
**Catalunya
Cristiana**

Edita: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.
Redacció Administració C/. València, 244, 2.º Barcelona-7. Tels. 215/2739 - 2805 - 2433
Publicitat: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.

Subscripció anual: 2.500 pts.

Impressió: Promotora de Publicacions Periòdiques i d'Arts Gràfiques, S.A.L. Dipòsit Legal: B-14387-1979

Meditem la trucada

Començaré per afirmar que hi ha un sentit més viu de conscienciació dels nostres deures pecuniaris envers l'Església. És evident. Estem responent d'una manera molt diferent comparat amb èpoques passades. Els cinc cèntims que darrerament equivalien pràcticament a "una rubia", han desaparegut del mapa.

Tot constatant aquest millo-rament cal reflexionar i meditar si la nostra generositat és suficient, justificada, responsable, equivalent i si mereix fins i tot més dedicació i sacrifici.

Per exemple: nosaltres gastarem des de 500 fins a 15.000 pessetes o més per una entrada al futbol, per una fatanera, per un sorteig, per una visita a un casino, per un caprici, vestir, cotxe, vídeos, fotos, viatges, etc. Actuem amb la mateixa proporció quan ens para la mà Déu, per mitjà de la nostra Santa Mare l'Església Catòlica? Sabem, no en som ignorants, que a través d'ella es nodreixen missions, gent necessitada, Caritas, centres educatius, hospitals, culte i clergat, formació de sacerdots. Sabem i no ens estranya que oficialment s'estan tancant les fonts que fins ara ens suplien a nosaltres i que feiem servir de temperador de la veu de la nostra consciència. Per culpa

de la nostra gasiveria s'havia fomentat i propagat l'estampa de la monja o el frare que per trobar recursos per les seves obres benèfiques empaitaven i eren mal vistos com a pidolaires impertinents, per totes les esferes oficials.

Per què no ens entremenim a fer una escala de valors i obrem en conseqüència?

Hem reaccionat, a fe de Déu. Però ens cal continuar per aquest camí, si volem que els nostres actes siguin reflex del nostre pensar.

Que el dia de demà el nostre obrar ranci no ens porti problemes.

Quan un pobre demana, és Déu que para la mà. Quan l'Església necessita, és Déu que ens posa a prova.

Genís de Tera Teixidor

Els tribunals eclesiàstics no són infal·libles

No creia que la carta que vaig enviar-vos per a ser publicada a CATALUNYA CRISTIANA, pogués originar polèmica. El que jo pretenia era fer catequesi i deixar ben clar que la Paraula de Crist i els sagraments són la base de la nostra fe.

Si C.C. és un òrgan d'informació popular i religiosa, crec que el que jo demanava era just, ja que el que pretenia era precisament això: informació popular i religiosa, o dit d'altra manera, aclariment a un dubte per l'actuació dels tribunals eclesiàstics en les anul·lacions, separacions i divorci de molts matrimonis.

Tinc 70 anys i en tota la meua vida he après —perquè així ens ho varen ensenyar—

què la Paraula de Crist i els sagraments no poden modificar-se; no es fan vells, sempre estan i són presents; però ara resulta que no, que poden modificar-se a gust de cadascú. Per això deia que ens manca molta catequesi, ja que del contrari es fomenta el dubte. Un bon mitjà és precisament C.C., però parlant clar i català, sense embuts, dient al pa, pa i al vi, vi.

Els tribunals eclesiàstics crec que es poden també equivocar, ja que no són infal·libles. Quan un no creient et remarca l'actuació dels tribunals eclesiàstics —en què sembla que les pessetes poden arreglar-ho tot— què els podem contestar? El millor és callar i fugir d'estudi?

F. Rovira i Prats

La basílica de Santa Maria del Mar de Barcelona

Aquest estiu vaig contemplar per la televisió, el memorable reportatge del VI centenari de Santa Maria del Mar. Plau-me felicitar efusivament els inspiradors i autors del reportatge que ens han mostrat les bel·leses arquitectòniques de la magnífica basílica barcelonina, orgull de la nostra ciutat. Com a vicari-coadjutor d'aquesta basílica, abans i després de la guerra civil-croada d'alliberació de 1936-1939, demano amb entusiasme que la televisió el torni a reproduir en millor temps, perquè el pugui contemplar tot Barcelona, Catalunya i Espanya sencera. Val la pena, no sabem pas la joia que tenim! Sempre recordaré que quan vaig aconseguir evadir-me de Barcelona, a l'ho-

tel "du Globe" de Marsella, junt amb l'amic Pellicena, director de "La Veu de Catalunya", llegírem emocionats la pàgina de "Le Monde", amb la fotografia de la façana de Santa Maria del Mar, amb la següent inscripció: "La primera joia gòtica de la Basílica de Santa Maria del Mar, d'Espanya, cremada i saquejada". Les llàgrimes d'indignació varen brollar dels nostres ulls. Llàgrimes que han tornat a brollar dels meus ulls en contemplar aquest magnífic reportatge, majorment en sentir cantar angèlicament Victòria dels Àngels amb la dolça cançó "El cant dels ocells". Que aquest clam mogui els catalans a participar en les festes memorables del VI centenari de Santa Maria del Mar i per la seva total restauració, pel bon nom de la cultura catalana i de la pietat tradicional envers la Verge Maria. Us ho prega un modest vicari de la Basílica que va ser testimoni vivent de la tragèdia i que va poder entrar, el dijous següent, amb el fejecista Joan Giol del meu grup 77 de la F. de J.C. de Catalunya dins la Basílica encara fumejant i destrossada.

Ramon Saborit i Comellas

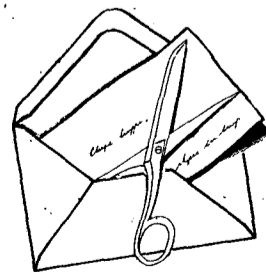
Asseguts? Drets? Agenollats?

He llegit unes opinions de lectors sobre si cal o no agenollarse en certes parts de la missa, i he de dir que em fan molta pena aquestes discussions entre cristians catòlics. Ja sé que hi ha un aspecte positiu perquè demostra un desig de perfecció... però quan s'està treballant per superar grans diferències i arribar a la unió de tots els cristians, senzillament, em semblen unes discussions inoportunes, ja que estem donant una imatge que no convida pas a la unió amb els altres cristians.

Ja fins i tot proposaria una total llibertat amb un mínim de dogmes perquè, al cap i a la fi, estem d'acord en els quatre principis bàsics, i allò que ens separa no deixa de ser precisament aspectes secundaris de la nostra fe cristiana.

Deixem-nos, doncs, de discussions estèrils, no siguem més papistes que el Papa, i treballem i preguem (asseguts, drets o agenollats) per a la unió de tots els cristians i perquè sapiguem exercir i admetre amb amor i humilitat una autèntica correcció fraterna.

Antoni Munné

Encara Gaudí?

El senyor Esteve Genovès i Moles sembla voler aclarir on nasqué sant Bernat Calbó.

D'acord. Tot el que sigui fer llum dins la història, ben fet estigui. Diu, en la seva carta del número 206 que no vo entrar en polèmiques i fa bé. Sigui com sigui, deixa anar, com si res, que Gaudí era fill de Riudoms.

Aquesta era una vella polèmica que va quedar resolta l'any 1960 a favor de Reus, quan l'advocat i antic director del diari "Avui", d'aquella ciutat, recollí en un llibre conferències i documentació, sota el títol "Defensa de Gaudí". D'aleshores ençà, els biògrafs moderns ja no ho posen en dubte i la mateixa GEC, molt ben informada sempre, el dóna com a fill de Reus.

Tampoc pretenc polemitzar. Constato un fet per si el senyor Genovès vol posar el seu rellotge a l'hora. I que em perdoni el restaurador de l'Obra del Bon Mot.

Joan Canals Condemines

AGRAÏMENT AL MEU BISBE

Esperonat d'un sentiment d'agraïment vers el meu bisbe, monsenyor Jaume Camprodon, m'agradaria palesar el que sento per aquest home honest i humil. El meu bisbe, sempre i arreu m'ha fet costat i m'ha ajudat en els moments —que no han estat pocs— més difícils, d'angoixa i sofriment.

"Ubi caritas et amor, Deus ibi est", ens recorda la litúrgia, i jo sincerament crec que el Senyor hi és en el meu bisbe, puix que gaudeix de la primera i cabdal de les virtuts teològals, com és la caritat, ja que la fe i l'esperança posades en Déu al servei de l'home són la força motriu que mouen la caritat del meu bisbe.

Elies

L'Orfeo de Sant Vicenç dels Horts

Soc un feligrès i antic cantaire de l'orfeo "Sant Vicenç dels Horts", que va promoure mossèn Joan Tous. Recordo que un dia varem anar a parlar amb el Mestre Antoni Pérez Moya, plantejant-li el problema del cant al nostre país. El Mestre quedà gratament complagut de les nostres inquietuds, i s'alegrà que el nostre poble de Sant Vicenç dels Horts fos un poble eminentment cantaire. Cal dir que des de l'any 1916 tenim un cor, que encara avui es compon de noranta cantaires dels dos sexes i continua donant concerts arreu de Catalunya i fora de casa.

Plàcid Tres

(Ve de la plana 3)

s'haurà de respondre amb precisió a aquestes qüestions: fins a quin punt la vostra església pot reconèixer en el present text la fe de l'Església a través dels segles; conseqüències que en podeu treure; suggeriments per tal de millorar el document. Mons Basil Meeking, responsable dels observadors catòlics a Vancouver, anuncia que el text ja ha estat enviat a totes les conferències episcopals del món a fi que manifestin el seu parer a través, almenys, de les Facultats de Teologia i de les comissions d'ecumenisme. Per ara la reacció entre els catòlics és molt positiva, especialment sobre el baptisme i l'eucaristia; el document sobre el ministeri s'haurà de perfeccionar bastant més, malgrat que les confluències siguin notables. Cap a 1987 o 1988 Fe i Constitució celebrarà una Conferència Mundial per tal de fer-ne una avaluació global.

Unitat de l'Església

Durant els anys fins a la propera Assemblea es desenvoluparà també un estudi sobre "Unitat de l'Església i transformació de la comunitat humana", amb la intenció expressa d'aclarir la relació entre unitat a nivell de fe i compromís dels cristians en les qüestions socials i polítiques. Aquest problema és molt debatut a l'interior de totes les esglésies i provoca molts enfrontaments.

El fet és, però, que sense tenir una síntesi entre aquestes dues dimensions, el CEI cerca una unitat en la fe i una acció comuna en la societat. Pel que fa a aquest darrer aspecte, a Vancouver es prengueren també importants decisions. En una "Declaració sobre els drets de l'Home", s'intentà concretar al dia d'avui el que altres vegades s'ha afirmat de manera

general: condemna de la tortura i les desaparicions, els drets de les poblacions autòctones, etc. En la "Declaració sobre la pau i la justícia" s'insisteix en què la segona és la base de la primera. També s'aproven tot un seguit de documents contra el racisme a Àfrica del Sud, la intervenció americana a Amèrica Central, la guerra al Líban, a l'Afganistan, etc. En un dels vuit documents finals titulat "Fer front a les amenaces a la pau i a la sobreviscència", s'accepten les conclusions d'una Conferència organitzada el 1979 sobre "Fe, ciència i el futur", en la qual s'analitzaren els perills en l'ús sense criteris ètics de la ciència i la tecnologia.

L'ecumenisme, un fet complex

Com es pot copsar a partir de la breu enumeració de les qüestions tractades en aquesta sisena Assemblea del CEI, la causa de l'ecumenisme és complexa i es treballa des de molts camps. Cal dir amb tota sinceritat que, malgrat el clima de desencís que es nota en molts ambients, hi ha notables millores. L'Església catòlica ratificà que no formarà part del Consell Ecumènic, però que col·laborarà en tot el que es pugui amb el Consell i amb les esglésies membres. Així ho afirma l'informe del Grup mixt que coordina tota la col·laboració entre les dues entitats i ho ratificà Joan Pau II en el seu missatge a l'Assemblea.

Hauria de quedar clar per a tots que la recerca de la unitat no és un afer d'especialistes o de certes persones de bona voluntat i prou, sinó que és una dimensió de la fe cristiana, segons diu en Concili, i una responsabilitat de tots els cristians.

Antoni Matabosch,
Dega de la Facultat de Teologia
de Barcelona

RUIXADORS
per vinyes, fruterars i
horts

J. PLANAS
Princesa, 53
Barcelona-3
Telèfon 319 71 84

Llibres, eines i material per
jardineria i horticultura

Catalunya

AMPLIACIÓ I ÈXIT DEL PORT DE TARRAGONA

Han començat les obres de prolongació del dic de llevant del port de Tarragona mar endins. Això constitueix un pas més en el procés d'expansió del port que, en el primer semestre d'aquest any, ha experimentat un increment del tràfic de mercaderies en un 21,4 per cent en relació amb l'any anterior.

El port tarragoní, es troba en un procés de recuperació després d'un interval de recessió registrat a conseqüència de la crisi internacional. Fidel reflex d'això, és el fet que en el primer semestre del 1983 el tràfic de càrrega i descàrrega de mercaderies s'ha elevat a 11.103.828 tones fet que situa novament, el port tarragoní en els primers llocs del ranking portuari a nivell estatal.

La prolongació del dic llevant costarà mil vuit-cents trenta set milions de pessetes.

Paral·lelament a la prolongació d'aquest dic, s'està construint també el denominat Moll Catalunya en el qual podran recalcar els vaixells de gran tonatge. En aquesta segona realització s'inverteixen mil nou-cents set milions de pessetes més. També s'està procedint a la instal·lació de grues noves en el Moll Aragó.

EL CIM DE SANT LLORENÇ DEL MUNT, PASSA A PROPIETAT PÚBLICA

La Diputació de Barcelona ha comprat per trenta cinc milions de pessetes tres-cents dinou hectàrees del Parc natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac. En aquests terrenys es troba l'antic monestir benedictí assentat a la Mola a mil noranta-cinc metres d'altura. Monument nacional des del 1931, la muntanya era parc natural des del 1972 i té una configuració que recorda Montserrat. Nombroses entitats públiques i privades havien manifestat el seu interès per la salvació d'aquests terrenys exposats a la degradació i fins i tot a la destrucció per urbanitzacions, concursos de trial, etc...

ES DECLAREN SETANTA VUIT MONUMENTS D'INTERÉS HISTÓRICO-ARTÍSTIC

La Generalitat ha obert expedient per tal que setanta vuit monuments de l'Alta Garrotxa i rodalies siguin declarats d'interés històric-artístic, donat el seu valor medieval o popular.

La llei protegeix els vint-i-vuit monuments situats en els termes municipals d'Albanyà, Camprodon, Beuda, Sant Joan de les Fonts i La Vall de Bianya.

La majoria dels monuments són esglésies com la Mare de Déu del Mont, Sant Feliu de Rocabrana, Sant Miquel de Coma, Santa Bàrbara de Pruneres, Sant Andreu de Gitarriu.

La llei no solament protegeix les edificacions sinó també el contorn fins un radi de tres-cents metres. D'aquesta forma, les ajudes a la protecció d'aquests edificis, que havien de fer-se per mitjà de determinades associacions, podran anar canalitzades directament als mateixos propietaris, ja que d'una altra forma, no hi podien accedir, per ésser propietats privades.

Espanya

EL SECTOR D'ELECTRODOMÈSTICS ACOMIADARÀ CINC MIL PERSONES

El sector d'electrodomèstics de línia blanca necessita deu mil milions de pessetes d'inversió i una regulació de plantilla de cinc mil treballadors, segons l'informe de la consultora Mac Kinsey.

L'informe proposa reduir les factories de fabricació de frigorífics, rentaplats, rentadores i escafadors d'acord amb les condicions del mercat actual, buscant una major competitivitat de les empreses espanyoles.

La situació d'aquest sector s'ha agreujat considerablement en els

últims anys; entre 1981 i 1982, la línia blanca va perdre uns setze mil milions de pessetes, fet que suposà per algunes empreses unes pèrdues estimades entre el vint i el cinquanta per cent de les seves vendes.

PERDUTS TRENTA SET MIL MILIONS DE BENS PÚBLICS A EUSKADI

La valoració provisional de danys causats per les inundacions del País Basc en edificis, mobiliari particular i béns de titularitat pública municipal, puguen a trenta set mil milions de pessetes.

Les dades obtingudes, sol·licitades pel Govern Basc per a la seva inclusió en els pressupostos de la comunitat autònoma, es troben en fase d'informació pel departament

d'informàtica de l'executiu basc. S'espera que els particulars complimentin les seves declaracions de danys.

La Comunitat Econòmica Europea va anunciar una ajuda urgent d'uns seixanta cinc milions de pessetes, responent a una petició de la Creu Roja internacional. Arribarà en forma de béns de primera necessitat, com aliments, medicines o flassades, segons informaren fonts diplomàtiques a Brussel·les. La CEE atorgà novament cent trenta milions de pessetes al País Basc-francès per les mateixes riuades del mes d'agost.

Món

CULTURA CATALANA A L'ARGENTINA

Corresponent a una invitació del degà de la Facultat d'Humanitats

de la Universitat Nacional de La Plata, Elder Daniel Evans, l'Obra Cultural Catalana de Buenos Aires ha preparat un cicle de quatre conferències sota el títol genèric de "Introducció a la cultura catalana".

Les conferències tractaran sobre història dels Països Catalans, a càrrec de la professora de la Universitat de La Plata, Margarida Oriola; llengua i literatura catalanes, per Abili Bassets, director dels departaments de llatí i música del Colegio Nacional de Buenos Aires; l'arquitectura a Catalunya, per l'arquitecte Ricard Pahissa, i la música catalana des de l'Edat Mitjana als nostres dies, a càrrec del músic Jordi Solé. Aquest cicle és el primer pas per a propiciar la creació a la universitat de La Plata d'un Centro de Estudios Catalanes.

CONCURSOS DE POSTGRAU DE LA UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE BARCELONA

amb el patrocini del Departament d'ensenyament Universitari de la Generalitat de Catalunya

MÉTODOS AVANZADOS DE DISEÑO Y ANALISIS NUMERICO EN INGENIERIA Enero-junio 1984

OBJETIVO: Proporcionar información actualizada sobre la teoría y práctica de la utilización de procedimientos avanzados de diseño y cálculo asistidos por ordenador para la solución de problemas de ingeniería.

CONTENIDO

Primera Parte:

- Teoría General del Método de los Elementos Finitos.
- Técnicas de Cálculo Numérico.
- Leyes de comportamiento de materiales.
- Introducción al planteamiento matemático de los problemas de ingeniería.
- Ordenadores.

Segunda Parte:

- Análisis de Estructuras.
- Problemas Geotécnicos.
- Técnicas de Diseño Gráfico.
- Problemas de Fluidos.
- Problemas de Dinámica.
- Transmisión del calor y problemas análogos.
- Mecánica de Fractura.

ORGANIZACION

Primera Parte: 3 días/semana. Lu., Ma., Mi.
11 horas/semana.
88 horas lectivas.

Segunda Parte: 3 días/semana. Lu., Ma., Mi.
15 horas/semana.
126 horas lectivas.

Se expedirán Diplomas acreditativos del curso a quienes superen las pruebas establecidas en el mismo.

INSCRIPCIONES E INFORMACION

Secretaría de Cursos de Postgrado.
E.T.S. de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos,
calle Jordi Girona Salgado, 31 - Barcelona-34.
Teléfono 204-82-52.

MICROELECTRONICA Enero-abril 1984

OBJETIVO: El curso versará sobre los aspectos de tecnología y diseño de circuitos integrados monolíticos. Se revisarán los dispositivos semiconductores integrales, las tecnologías básicas de estado sólido y los aspectos tecnológicos que permiten la producción industrial de los C.I. La segunda parte del curso se dedicará al diseño de los C.I. tratando aspectos de los circuitos custom y semicustom, y descripción de las herramientas específicas de apoyo al diseño.

CONTENIDO

- Introducción histórica.
- Dispositivos integrales y parámetros fundamentales.
- Procesos básicos tecnológicos.
- Tecnología de C. Integrados.
- Caracterización.
- Principales soluciones tecnológicas.
- VLSI.
- Circuitos híbridos - Tecnología de capa gruesa.
- Estado actual del diseño de C.I.
- Diseño de C.I. semicustom.
- Diseño de Full-custom y compilador de Silicio.
- Arquitectura orientada a VLSI.
- Herramientas específicas de apoyo de diseño.
- Test automático y arquitecturas verificables.

ORGANIZACION

2 días/semana.
6 horas/semana.
10 semanas.

Se expedirán Diplomas acreditativos del curso a quienes superen las pruebas establecidas en el mismo.

INSCRIPCION E INFORMACION

Subdirección de Investigación.
E.T.S. de Ingenieros de Telecomunicación,
calle Jordi Girona Salgado, s/n.º - Barcelona-34.
Teléfono 204-65-51.

ARQUITECTURA DEL PAISAJE Febrero-mayo 1984

OBJETIVO: Llenar el vacío profesional y tecnológico existente en nuestro país en el campo de los arquitectos paisajistas, por la inexistencia de dicha carrera en nuestras universidades.

CONTENIDO

Primer Curso:

- Ecología y Taxonomía vegetal.
- Conocimiento de las plantas y Técnicas de Jardinería.
- Historia y Composición de jardines.
- Análisis de Proyectos.
- Geografía del Paisaje.
- Construcción y Servicios Técnicos.
- Conferencias sobre poética y significación de los Jardines.

Segundo Curso:

- Ecología y Asociaciones vegetales en el paisaje.
- Legislación, gestión y administración de Parques y Jardines.
- Talleres de Jardinería y Paisajismo.
- Conferencias sobre proyectos de actualidad.

ORGANIZACION

Primero y

Segundo Curso: 2 días/semana.
13 horas/semana.
168 horas lectivas más 14 de conferencias.

Se expedirán Diplomas acreditativos del curso a quienes superen las pruebas establecidas en el mismo y presenten un Proyecto final tutelado.

INSCRIPCIONES E INFORMACION

Cátedra de Planeamiento Urbanístico
E.T.S. d'Arquitectura de Barcelona,
Av. Diagonal, 649 - Barcelona-28.
Teléfono 249-18-05.

MATERIALES EN INGENIERIA Enero-junio 1984

OBJETIVO: Proporcionar una información actualizada sobre la naturaleza y las propiedades de los principales materiales utilizados en ingeniería, con especial significado de las propiedades mecánicas y los métodos de ensayo, complementada en profundidad y con sentido práctico en la elección y uso de los productos de utilización más generales.

CONTENIDO

Estructura de los Materiales:

- Introducción a la naturaleza de los materiales.
- Materiales metálicos.
- Materiales no-metálicos.
 - Cerámicos y refractarios.
 - Cementos y hormigones.
 - Polímeros y elastómeros.
 - Otros materiales.

Análisis de la Estructura de los Materiales:

- Microscopía óptica.
- Microscopía electrónica. TEM y SEM.
- Difracción de Rayos X.
- Otros métodos de análisis.

Utilización de los Materiales en el Diseño Industrial y Construcción:

- Características mecánicas de los materiales.
- Mecánica de la fractura.
- Fatiga como elemento de diseño.
- Conferencias diálogo y mesas redondas sobre problemas específicos desarrolladas con la colaboración de especialistas de la industria.

- Bio-materiales.
- Materiales aplicados a la aeronáutica.
- Materiales en la industria del automóvil.
- Utilización de residuos como materiales de construcción.
- Materiales en ingeniería civil.

Ensayo y Control de los Materiales:

- La garantía de la calidad.
- Ensayos destructivos.
- Ensayos no-destructivos.
- El coste de la calidad.

ORGANIZACION

3 días/semana.
9 horas/semana.
150 horas lectivas.

Se expedirán Diplomas acreditativos del curso a quienes superen las pruebas establecidas en el mismo.

INSCRIPCION E INFORMACION

Departamento de Metalurgia
E.T.S. de Ingenieros Industriales de Barcelona,
Av. Diagonal, 647 - Barcelona-28.
Teléfono 249-58-00.

Discurs del Papa a 1.300 joves d'Anglaterra i Gal·les

La castedat, expressió de la sexualitat i de l'amor

Més de mil tres-cents joves d'Anglaterra i Gal·les tingueren una vetllada amb el Papa el 23 d'agost a la tarda, en el pati de la residència de Castel Gandolfo. Reproduïm íntegrament el discurs que Joan Pau II els adreçà.

"Estimats joves d'Anglaterra i Gal·les:

Aquesta tarda, el Papa us pertany una altra vegada! Estem units en Jesucrist i en la seva Església, i heu vingut aquí per estar amb mi per proclamar junts en oració la paraula de Déu. Sí, estimats joves, heu vingut sobretot a pregar, a pregar amb mi. I junts estem pregant amb Crist al seu Pare. ¿Recordeu les paraules que us vaig dir a Cardiff: «Jo, Joan Pau II, vinc a vosaltres a convocar-vos junt amb Crist, a invitar-vos a pregar?»

I aquesta tarda la nostra oració se centra en la paraula inspirada de Déu. Diu sant Pau en la Carta als tessalonicencs: «I vosaltres us heu fet imitadors nostres i del Senyor, des del moment que heu acollit la Paraula, enmig i tot d'una forta tribulació, amb la joia que sap donar l'Esperit Sant» (1 Tes 1,6).

Opció per l'Evangelí

El que estem celebrant en oració és l'alegria, l'alegria que posseïm en l'Esperit Sant, perquè heu «assumit» l'Evangelí, perquè heu rebut la paraula de Déu en la vostra vida, tot i els obstacles i dificultats que això suposa. Reflexionem sobre el que això significa.

Déu us ha fet un gran do, us ha ofert el seu missatge de salvació en Jesucrist. I Jesús us ha invitat a abraçar la seva forma de vida, a viure segons els seus ensenyaments; en una paraula, a acceptar o «assumir» el seu Evangelí. I Jesús en l'Esperit Sant, per a tots els qui abraçen la paraula de Crist com la proclama l'Església, i la segueixen amb constància. Al mateix

temps heu d'estar disposats a admetre que arreu es troba oposició al camí de Crist. No és cap sorpresa per vosaltres —l'experiència de les vostres vides joves ja us ho ha confirmat més d'una vegada— que milers de veus enganyadores us diuen que hi ha altra manera de viure, sense Crist, lluny d'Ell, sense esforç, més natural, més fàcil, més plaent. Hi ha un corrent estil de vida que s'oposa totalment a la veritat de Jesucrist, en el món i al vostre voltant hi ha una forma de comportar-se que és absolutament incompatible amb la dignitat de cristians batejats, fills de Déu, germans i germanes de Crist. Amb freqüència el món us intentarà convèncer que seguiu un camí aliè al pensament de Crist. Efectivament, algunes persones us diran que els manaments de Crist estan passats de moda i que les benaventurances de Crist són una atzagaiada, i que el plaer de la permissivitat és l'objectiu de la vostra vida. En altres ambients, se us dirà que les ensenyances de Crist són un ideal però que no són adequades a la situació real del món d'avui, ni són aplicables, per tant, a la joventut moderna. Tanmateix, vosaltres mateixos heu experimentat en el cor i heu de continuar donant testimoni del goig que neix d'acceptar la paraula de Déu, l'alegria que brolla en dir «sí» a Crist, que tan bé sap el que sou capaços de realitzar amb la seva gràcia.

Lluitar per eliminar odis i injustícies

En la seva Carta als romans sant Pau us diu: «No preneu per llei la vida del món...» (Rom

12,2). Esteu cridats a mirar fixament Jesús, posar la confiança en la seva forma de vida i no en l'estil de la vida del món, per molta oposició no solament us ha invitat sinó que us ha donat força per acceptar-lo i en aquesta acceptació us ha atorgat el privilegi d'experimentar goig en l'Esperit Sant. Hi ha alegria en el vostre cor precisament perquè heu abraçat el missatge de Jesús, perquè heu optat per la seva manera de viure, malgrat les crítiques i menyspreus del món.

Heu de pregar cada dia

I celebrant aquesta nit el goig de la vostra acceptació, vull que us adoneu de la gran oposició que existeix; i això no perquè temeu sinó perquè feu front amb realisme i confiança al repte que se us presenta en ser joves cristians en el món d'avui. Precisament perquè hi ha «gran oposició al voltant vostre», heu d'utilitzar els mitjans necessaris per a mantenir-vos fermes i perseverar. Heu de pregar. Heu de pregar cada dia. Heu de pregar a soles amb Déu i també junts. Heu de pregar en unió amb Nostre Senyor Jesucrist sobretot els diumenges, prenent part en l'ofertament eucarístic de Jesús al seu Pare. Heu d'invocar el poder de la seva mort i resurrecció, poder que Ell està disposat a desplegar quan li demaneu que ho faci emprant aquestes senzilles paraules: «El nostra pa de cada dia doneu-nos avui... deslliure-nos de qualsevol mal». Sí, per l'oració i per la intercessió de Maria Mare de Jesús, la gràcia de Jesucrist us inunda el cor i us dona força per estar fermes en la vocació cristiana, que consisteix a seguir Crist, assumir el seu camí, viure per la seva paraula i aplicar l'Evangelí en totes les situacions reals de la vida diària.

La permissivitat no és objecte de la vostra vida

Però aquesta tarda tots sou aquí per a donar testimoni en l'oració del fet que existeix una alegria, una alegria immensa que trobeu. I aquesta nit us demano que escolteu altra vegada el missatge de Jesús. Us diu exactament el contrari del que oïu pel món.

Jesús parla del valor de l'esforç, del sacrifici i de la disciplina. Us urgeix una vegada més la importància de donar honor a Déu en l'oració, aixecar el cor vers Déu cada dia, confessar els pecats i assistir a Missa. Jesús us repeteix el seu manament d'estimar els germans i germanes, treballar arduament per alleujar sofriments i dolors, lluitar per eliminar odis i injustícies i obrir-se a les necessitats de tots es ésser humans companys vostres, encara que això comporti molt d'esforç i sacrifici.

El món us dirà retrògrads i reaccionaris

I novament aquesta nit Jesús proclama les virtuts cristianes de la humilitat, mansuetud i misericòrdia de les quals el món en diu «debilitat». Jesús us proposa honradesa i rectitud en tot tracte amb els altres, i el món us dirà que sou uns «ingenus» I novament Jesús us crida a vosaltres, joves, a la castedat. Us demana que estigueu oberts als altres amb tot el dinamisme inherent a la vostra sexualitat humana, però us confirma el valor de la disciplina i domini propi perquè forma part essencial del pla de Déu i és preparació positiva per al lliurament sexual total que té ple significat i veritat únicament en el matrimoni. El món us dirà «retrògrads», «ignorants» i fins i tot «reaccionaris» quan accepteu el manament de Crist d'ésser purs; mentre ell us oferirà, al contrari, la fàcil opció del sexe abans del matrimoni. Però la paraula de Déu i la seva veritat són per sempre i Jesús continuarà proposant-vos el valor de les relacions humanes castes i la satisfacció real que es troba en l'amor conjugal cristià preparat amb puresa. I que la puresa continua essent una expressió positiva de la sexualitat humana i de l'autèntic amor. Per un jove la puresa és l'oposat a l'egoisme, el contrari de l'evasió.

Renoveu i confirmeu la vostra opció cristiana

Estimats joves d'Anglaterra i Gal·les: Heu de fer una opció, renovar-la i confirma-la. La féreu

abans però heu de repetir-la altra vegada. Estic parlant-vos de l'opció per Crist i per la seva forma de vida i el seu manament d'amor. És l'opció sobre la qual sant Pau va escriure: «I vosaltres us heu fet imitadors nostres i del Senyor, des del moment que heu acollit la Paraula, enmig i tot d'una forta tribulació...».

Repetim aquesta opció ara en el goig de l'Esperit Sant i fem-ho junts donant testimoni davant del món, de la gràcia que ve de Nostre Senyor Jesucrist i es posa en acte amb l'ajuda fraterna recíproca dels germans i germanes en Crist. Joves: Heu de dir-li al món sobretot a través de les obres que parlen més alt que les paraules, que elegiu lliurement sempre que el Papa està amb vosaltres i amb tota la joventut d'Anglaterra i Gal·les i de tota l'Església, quan feu front a l'antagonisme del món, repteu els afalacs del mal i lliuteu amb humilitat i oració una i altra vegada per vèncer la debilitat de la humanitat i els efectes del pecat amb el poder de la Redempció de Crist.

Però recordeu sobretot que Jesucrist està amb vosaltres i en vosaltres. I el poder de la seva redempció és més fort que tota la debilitat humana i el pecat junts. I Ell, Jesucrist, Redemptor del món, Verb encarnat de Déu, Fill de l'Etern Pare i de Maria, us repeteixen aquesta nit: No us desvieu del camí, estigued al meu costat, romanegued en el meu amor, seguïme. Joventut d'Anglaterra i Gal·les: ¡Seguiu a Crist! ¡Ell és el camí, la veritat i la vida! ¡És el vostre camí, la vostra veritat i la vostra vida! ¡Seguiu a Crist per sempre!»

EL PODER POPULAR, TENTACION DE JESUS

Actitud profètica i crítica de l'Església enfront de les institucions "mundanes".
L'últim llibre de José M. González Ruiz

APROFITEU L'OCASIÓ
Col·lecció Nova Terra, 13
us el recomana

LA LLAR DEL LLIBRE

Demaneu-lo a la vostra llibreria

Vaticà dia a dia

El Papa, en la projecció d'una pel·lícula de Marcel Carne

En el pati interior del palau pontifici de Castel Gandolfo es projectà el documental del director francès Marcel Carne "La Bíblia de Monreale", realitzada com a contribució a l'Any Sant de la Redempció. El Papa assistí a la projecció juntament amb altres quatre centes persones.

Es tracta d'un esplèndid documental en el qual, a través dels 130 famosos mosaics de Monreale (Sicília), es relata la història de la salvació.

El pare Martin Nolan, nou superior general dels agustins

El pare Martin Nolan, irlandès, ha estat elegit superior general dels agustins, per votació del Capítol General celebrat recentment a Roma. El seu mandat és per sis anys.

El pare Nolan era fins a la data professor de teologia moral i dret canònic a la universitat "Agustinianum".

L'Orde de sant Agustí, fundada el 1256, es compon de 3.400 religiosos, dels quals 2.600 són sacerdots. En el Capítol General prengueren part 120 agustins, dels quals 23 foren espanyols, en representació de les quatre províncies religioses de l'orde a Espanya.

Els irlandesos diuen "no" a l'avortament

Per 841.233 vots contra 416.136, els irlandesos han aprovat una esmena a la Constitució que prohibirà l'avortament a la República d'Irlanda. En la votació han participat menys de la meitat de l'electorat.

L'esmena aprovada diu: "L'Estat reconeix el dret a la vida dels no nascuts i amb la deguda consideració del dret de la mare a la vida, garanteix en les seves lleis respectar i, fins on sigui possible, vindicar i defensar aquest dret".

Políticament, es considera l'aprovació d'aquesta esmena com un més gran distanciament entre catòlics i protestants que dificulta encara més la possible unió d'Irlanda del Nord

amb el Sud, sota un mateix text constitucional.

Científics antinuclears rebuts pel Papa

Joan Pau II rebé en audiència privada tres científics que recentment participaren, a la ciutat siciliana d'Erice, en un seminari sobre els perills de la guerra nuclear.

L'italià Antoni Zichichi, cap de la delegació europea; Edward Teller, cap de la delegació nord-americana, i Evgueny Velijov, cap de la delegació soviètica, informaren el papa sobre els perills per a la humanitat d'un eventual conflicte nuclear mundial.

Reunió de sacerdots casats a Itàlia

En un hotel de Chianciano, al nord d'Itàlia, acabà fa unes setmanes una reunió de sacerdots casats procedents d'Espanya, Àustria, Alemanya Federal, Estats Units, França, Holanda i Itàlia.

La reunió, qualificada com a

"primer sínode de sacerdots casats" comptà amb la concurrència de mig centenar d'"ex-sacerdots", molts d'ells acompanyats per llurs esposes. La reunió sense cap vinculació amb la jerarquia catòlica— ha acabat amb un document en el que es demana al Papa que l'Església accepti la funció sacerdotal dels homes casats, així com el celibat opcional.

Congrés Marià internacional a Malta

En el Congrés Marià i Mariològic celebrat recentment a Malta, monsenyor Elías Yanes, arquebisbe de Saragossa, pronuncià la conferència inaugural del Congrés Internacional Marià. Ambdós congressos —el Marià i el Mariològic— són continuació dels celebrats el 1979 a Saragossa. La conferència de monsenyor Yanes fou sobre el tema "Maria, Mare de la reconciliació".

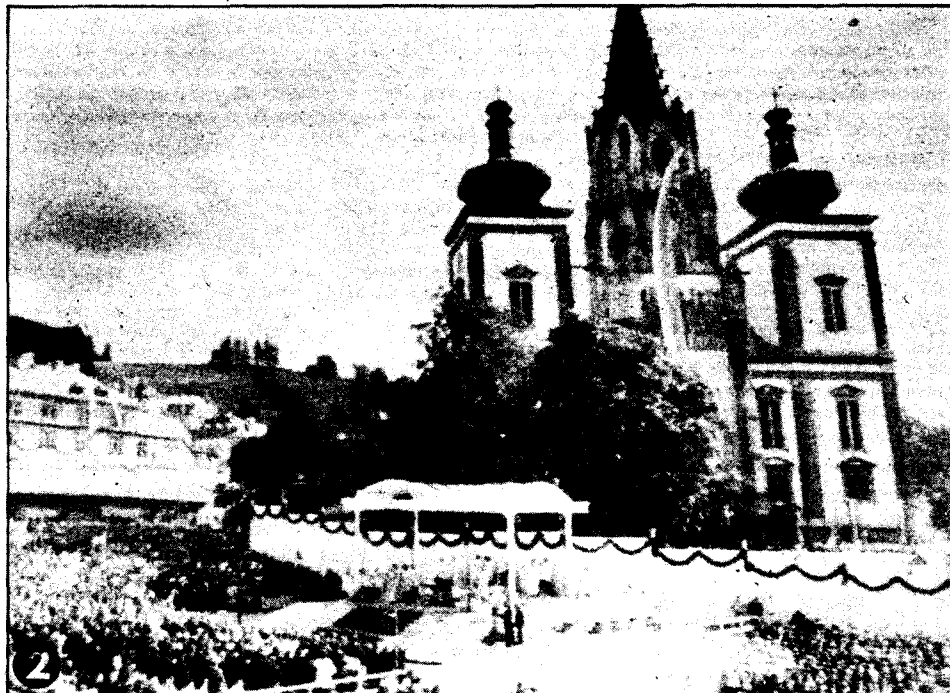
A aquests Congressos han assistit 26 especialistes espanyols, entre ells el català pare Josep Pijoan, franciscà, que ja ha assistit i participat en anteriors congressos dedicats a la Verge Maria.

El pare Leopold Mandic serà canonitzat el 16 d'octubre

El pare caputxí Leopold Mandic, originari de Dalmàcia, serà canonitzat el diumenge 16 d'octubre, durant una solemne cerimònia a la plaça de Sant Pere. Ràdio Vaticà ha donat la notícia.

El pare Mandic, considerat com un apòstol del sagrament de la penitència, morí el 30 de juliol del 1942 a Pàdua. Tenia 76 anys. Fou beatificat el 2 de maig del 1976, pel papa Pau VI. Quan efectuà la seva visita a Pàdua, el setembre del 1982, el papa Joan Pau II pregà sobre la tomba del pare Leopold Mandic. Aquesta canonització es durà a terme en el marc del Sínode dels Bisbes que s'inicià el 29 de setembre vinent, i que es reuneix sota el lema "penitència i reconciliació".

El pare Mandic nasqué el 12 de maig del 1866 a Castelnuovo de Cattaro, Dalmàcia. Durant 40 anys atengué la confessió dels fidels en el convent dels caputxins de Pàdua. Eren nombrosos els catòlics que es traslladaven expressament al convent dels caputxins de la ciutat del nord d'Itàlia, per confessar-se allí.

Instantànies del Papa a Àustria

Segons els millors cronistes de la visita pastoral de Joan Pau II a Àustria, ha transcorregut entre la gran tradició cultural i el sentit autènticament popular d'aquell país.

Àustria és una nació amb majoria catòlica, a la qual el Papa ha recordat en els seus discursos i al·locucions la seva identitat cristiana, junt amb altres països en els que l'Església està sotmesa a la llei del divorci. Els austríacs vegeren confortada la seva fe, orientada i reafirmada amb la paraula i l'exemple del Papa Wojtyła.

1. Joan Pau II, amb el seu característic sentit de l'humor, dirigeix la banda local de Mariazell, que l'acull festivament.

2. Una impressionant multitud aplegada a l'explanada del Santuari de la localitat alpina, centre marià d'Àustria.

3. Un moment del massiu encontre del Papa amb els joves austríacs.

Records de 150 pelegrins a la Catedral de Catalunya

Mossèn Cinto no necessita homenatges. Som cada un de nosaltres els que necessitem oferir-los-hi. Un home que amb sotana, una maleta de fusta, el calze i el paraigua s'encresta a la Pica d'Estats, i gosa encara baixar a Andorra per Riufred, és una persona que està per damunt de l'encens que emboira l'ànima. El seu esperit franciscà li feu paladejar la buidor de l'enfilall d'homenatges que segueixen a l'Atlàntida premiada: "La meua vida no és un aucell engabiada", escrivia al seu amic Collell.

L'anhel de seguir les petjades del P. Claret el portà a estimar la marginació dels seus amics, la pobresa que li causà el no tenir un no per a ningú, la malaltia.

"No es va al cel pel camí de roses, sinó pel de les espines", pensament de sant Antoni Mª Claret que el poeta es va fer seu i repetia sovint.

Som nosaltres els que necessitem homenatjar mossèn Cinto. A l'esplanada de Socvalma de Sotillo mossèn Ramon de Canillo, de tornada de la Pica, escrivia en el llibre de signatures:

"Als meus vint anys de sacerdot he pujat a la Pica per a encoratjar-me a anar a les altures com mossèn Cinto, superant un materialisme que fa anar, Església i societat, molt per terra".

Des de l'ermita del Mont, mossèn Cinto va escriure:

"Jo no he nascut per a viure a la ciutat i tinc un verdader sentiment d'haver de tornar-hi".

Es digna de tota lloança l'orgullosa declaració de mossèn

El President Pujol compartint el dinar de retorn de la Pica.

Joan Dies a la TV, que per primer cop pujà a la Pica:

"He pujat a la Pica perquè són el rector d'Àreu".

El tarannà de mossèn Cinto, que la Jerarquia i molta gent del seu temps no compregueren, és un ferm incentiu a estimar amb vocació la vida de rector de poble petit, quan tot hom en marxa i tot se centralitza, per manca d'imaginació.

L'homenatge del dia 25, a mossèn Cinto, organitzat pels centres excursionistes de Catalunya, era consagrat essencialment al Verdàguer excursionista, al primer home català que pujà de Vic-de-Sós al Montcalm, a la Pica d'Estats. Tota una aventura que ell mateix descriu de manera apassionant en el seu dietari.

En el curs de la pujada a la Pica algú va dir:

"Mossèn Cinto devia arribar a la Pica perquè s'hi va perdre".

No trigà la resposta espontània:

"Admiro mossèn Cinto per-

què trespava per les muntanyes, no motivat per l'orgull de fer un 3.000 mtes., com ho fem els excursionistes d'avui, sinó perquè l'esperit l'hi portava".

Quan és l'esperit assedegat de bellesa i de Déu que et mena a la muntanya, hom fa miracles, traient forces dels mateixos rocs.

La sort per als catalans va ser que en mossèn Cinto l'excursionisme i la llengua s'harmonitzaven:

"El poeta baixà de la muntanya a la ciutat cantant el seu poema, i nostra llengua tornà a existir viva i completa, popular i literària a la vegada", va escriure d'ell Joan Maragall.

Els 150 pelegrins a la Catedral de Catalunya —que és la Pica d'Estats, al dir d'un bon pallarès que s'avança a la comitiva per a donar la benvinguda al President Pujol— tot ho havien preparat i organitzat per a amarar-nos de l'esperit de Verdàguer. El President de la Generalitat escoltà i aprengué

molt dels pallaresos, com ho va fer mossèn Cinto cent anys enrera. El campament a l'esplanada de Sotillo fou l'espai adient per a la comunicació, el foc de camp dins del misteri de la nit, acompanyat del cridaner rierol de Vallferrera —en el qual les cascades es persegüen— fou el lloc per a la joia. La grimpada per la cresta fou l'hora de la solidaritat, l'Eucaristia i el Virolai, la de la fe, la mateixa de mossèn Cinto. Els Segadors i els visques a Catalunya, els excursionistes, el Pallars Sobirà amb les senyeres, va ser el clam de la catalanitat. La placa descoberta al cim va ser el moment del record, de la veneració i de l'agraïment a mossèn Cinto.

La proclamació del President, amb tot tremolós i entusiasta, del poema creat per a aquesta diada per Miquel Martí Pol, fou l'espai ideal per a magnificar el poder de comunitat de la Llengua.

Antoni Mirabet

Tres notícies
del bisbat
d'Urgell

La parroquia d'Ordino pelegrina a Roma

Un grup de 27 persones de la parròquia d'Ordino han pelegrinat a Roma per a guanyar les gràcies de l'Any Sant de la Redempció. El pelegrinatge ha estat organitzat pel rector de la parròquia mossèn Roc Pallarès i s'inicià el dia 22 d'agost per acabar el dia 31. Els pelegrins han visitat diverses ciutats d'Itàlia: Milà, Venècia, Pàdua, etc. En la plaça de Sant Pere van estar presents en l'audiència pública del Papa, al qual van poder saludar de ben a prop.

Els bisbes visiten el Pirineu

Ja ens hi anem acostumant. Entre el gran nombre de persones que durant l'estiu visiten el Pirineu per a trobar-hi repòs i aires bons, sempre hi ha algun visitant de particular relleu. L'any 1982 va ser monsenyor Jesús Domínguez, bisbe de Càceres, el que visità les nostres comarques. Enguany, durant el mes d'agost han estat amb nosaltres quatre bisbes. Primerament monsenyor Ramon Buxarrais, de Màlaga, dirigí els Exercicis Espirituals a un grup de 50 sacerdots diocesans, enmig d'un ambient de silenci i recolliment. La darrera setmana d'agost monsenyor Dorado Soto, bisbe de Cadis, i monsenyor Antonio Montero, bisbe de Badajoz, visitaren a monsenyor Martí i també sojornaren uns dies a la Vall d'Aran, concretament a Les. Darrerament monsenyor Delicado Baeza, arquebisbe de Valladolid i Vicepresident de la Conferència Episcopal Espanyola, ha estat també al Palau episcopal de la Seu d'Urgell i ha visitat algunes comarques del Pirineu.

Totes les coses de Castellbò al s. XVI

El P. Cebrià Baraut, benedictí de Montserrat, resident a Andorra, és l'ànima de la Societat Cultural Urgel·litana i acaba de publicar un llibre de gran interès per a les persones interessades en el coneixement de la història de Catalunya i particularment les que estan vinculades a l'antic Vescomtat de Castellbò. El llibre recull i transcriu l'obra "Spill Manifest de totes les coses del vescomtat de Castellbò", de Pere Tragó. Aquest fou un notari de Castellbò del 1487 al 1548. L'any 1492, per encàrrec de la reina Caterina de Navarra, realitza la capbreuació general de vescomtat.

Vic

El lleure de la mainada, un objectiu pastoral

La pastoral parroquial no pot deixar de banda les grans oportunitats que les vacances i l'estiu ofereixen per a portar a terme activitats educatives en la fe a través del temps lliure, per a donar una orientació cristiana a través de

l'esplai i la convivència, per fer viure la natura com un lloc de descobriment i de trobada amb Déu, etcètera. Per això han estat moltes les parròquies de la diòcesi que aquest estiu han organitzat acampades, colònies, excursions,

caps de setmana, convivències i altres activitats similars. Igualment ho han fet els diferents moviments d'Església existents a casa nostra. No podem pas fer, és clar, una llista completa d'aquestes parròquies i d'aquests moviments. Aquí només volem donar fe d'aquesta realitat i remarcar que la tasca és digna d'encomi i mereix tot el nostre suport.

dirigides per Mn. Jaume Campalans, consiliari diocesà de la Fraternitat. No cal dir que són uns dies dedicats a la convivència, a la reflexió i a la pregària. Qui necessiti més informació, pot posar-se en contacte amb la Mª Carme Crosas, c/ Sant Pere, 25 —Manlleu— Tel·lèfon 851 09 24.

El sí més gran d'una missionera

● CASTELLTALLAT.- Mercè Duocastella i Morera va començar a viure el seu dia etern el 20 del passat juliol. Feia 47 anys que havia nascut a Castelltallat. Orfena de pare abans de néixer. El seu creixement humà i espiritual va ser ininterromput. El seu trobament amb Crist, des de la fe ben viscuda, va fer que, a 22 anys, es consagrés a la vida religiosa en l'Institut de Missioneres de la Immaculada Concepció. Va complir la seva activitat missionera durant 17 anys a Veneçuela i Colòmbia fins que el 1976 una altra missió de servei la va portar a Roma.

Convivències per als membres de la fraternitat de malalts

● HOSTALETS DE BALENYA.- Organitzades per la Fraternitat cristiana de malalts del bisbat de Vic, es faran, ajudant Déu, les convivències destinades als membres de la Fraternitat. Aquestes convivències tindran lloc a la Casa d'Exercicis dels Hostalets de Balenyà, durant els dies 14, 15 i 16 d'octubre; començaran a les 8 del vespre del divendres 14, i acabaran a mitja tarda del diumenge 16. Les convivències d'enguany seran

RIGOROSA NOVETAT LECCIONARI DE LA MISSA COMENTAT-ANY C

Textos oficials, amb comentaris exagètics realitzats pels membres del Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona. Amb aquesta obra es completa la col·lecció dels tres volums del cicle A, B i C.

Edició realitzada sota la direcció del Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona, per a la col·lecció "Lletra i Esperit".

Preu de venda al públic: 500.- Ptes.

Preu de la col·lecció completa (volums A, B i C): 1.500 ptes.

Comandes a:

EDITORIAL REGINA

Mallorca, 87-89 - Barcelona-29

Barcelona

Era químic de professió

Joaquim Lloveras celebra la seva primera Missa als 56 anys

Joaquim Lloveras ho ha deixat tot per seguir la crida de Jesús, com feren els primers deixebles.

BARCELONA.— En l'església parroquial de Nostra Senyora de la Medalla Miraculosa celebrà la seva primera Missa solemne Joaquim Lloveras, que fou ordenat sacerdot el propassat 15 d'agost amb altres trenta-un membres de la Prelatura Opus Dei per monsenyor Díaz Merchán, president de la Conferència Episcopal Espanyola. Joaquim Lloveras, de 56 anys d'edat, químic, és natural de Barcelona. Després de cursar els seus estudis superiors de química, treballà en una fàbrica de confiteria i en una indústria química. També ha realitzat cursos de peritatge de costos a ESADE, i a l'any 1971 acabà el programa PADE del IESE. Per altra part, el 1983 ha obtingut el doctorat en Teologia per la Universitat de Navarra. Membre de l'Opus Dei des del 1951, parti-

cipà en la constitució i desenvolupament d'una tasca cultural-esportiva de caràcter social en un barri popular de Barcelona que donà origen, més tard —essent ell el seu president— a l'Escola Esportiva Brafa i al Centre Educatiu Xaloc, les tasques dels quals de formació doctrinal i espiritual estan encomanades a l'Opus Dei.

Apostolat en la diòcesi de Barcelona

Els nous sacerdots, junt amb els membres laics de la Prelatura de la Santa Creu i Opus Dei desenvoluparan —sempre d'acord amb els Ordinaris de les diòcesis on treballen— un ampli apostolat en tots els ambients de la societat i de les esglésies locals, ja que els fruits de la tasca dels membres de

l'Opus Dei queden, en la seva immedesa majoria, en les diòcesis en les quals treballen.

Joaquim Lloveras concelebrà acompanyat d'altres sacerdots de diferents estaments de la diòcesi: canonges, antics professors, sacerdots de la parròquia i dels moviments apostòlics que hi estan radicats. En l'homilia se subratllà el fet que, en certa manera, hi ha quelcom en la vida que no canvia —el desig de santificar-se en les pròpies tasques i el ple servei als altres— però si que serà di-

ferent el seu treball: ara el del ministeri sacerdotal, en la celebració de l'Eucaristia, l'atenció al sagrament de la Penitència i la predicació oficial de la paraula de Déu.

Els seus familiars, amics i companys ompliren totalment l'espaiós temple i la cerimònia acabà amb l'emotiu besamanys que durà molta estona.

Deixar-ho tot per Crist

Com es recordarà, el passat dia 12 de juny, a la basílica de Sant Pere, Joan Pau II conferí

l'ordenació sacerdotal a altres trenta-set membres de l'Opus Dei, procedents d'onze països.

En l'homilia que precedia a l'ordenació, monsenyor Díaz Merchán digué als nous sacerdots: "Heu renunciat a la vostra professió civil per dedicar-vos exclusivament a la missió sacerdotal. Mereix ésser subratllada aquesta disponibilitat dels sacerdots de l'Opus Dei, que tradueix admirablement en el nostre temps l'actitud d'aquells primers deixebles de Nostre Senyor, que ho deixaren tot per seguir-lo".

Finestral de la caritat

Un missatge de la Madre Teresa

"Sovint em pregunten quan acabaran la pobresa i la fam en el món. Jo acostumo a contestar: Quan tu i jo comencem a compartir" va dir la Mare Teresa de Calcuta davant l'Assemblea General de Caritas Internacional, i afegí: "Jo us puc dir que els pobres i la gent que Déu estima són una prova que Déu existeix. Ajudeu-nos a provar que Déu existeix i que estima el món. I, així com en altre temps va enviar el seu Fill Jesús per a provar que l'estimava, avui ens envia a vosaltres i a mi per a ser el seu amor, la seva misericòrdia en el món."

DEMANDES

9.438.— Mare malalta i amb cinc fills, el gran de 18 anys. Viu separada del marit. Treballava eventual. Per aliments calen 25.000 ptes.

9.439.— Peó en atur forçós. Té quatre fills, el gran de 9 anys. Evitaria el desnonament amb 20.000 ptes. que li manquen.

9.440.— Avi que té a càrrec seu dos nets de 10 i 14 anys, per accident dels pares. Cobreix una petita pensió que no li arriba per les despeses. Necessita 18.000 ptes.

9.441.— Muller abandonada del marit amb tres fills d'11, 10 i 8 anys. Ella està malalta dels nervis. Calen per aliments 12.500 ptes.

9.442.— Cap de casa amb dos fills de 6 i 2 anys. Per manca de treball s'ha endarrerit en el pagament del lloguer. Li són necessàries 30.000 ptes.

9.443.— Una mare, amb 6.600 ptes. evitaria que li tallesin la llum. Té tres fills menors i el pare els abandonà.

9.444.— Matrimoni jove amb tres fills petits, per manca de treball necessita per aliment dels nens 25.000 ptes.

9.445.— Peó de la construcció sense feina, ha esgotat el subsidi i per malaltia li són necessàries 10.000 ptes.

9.446.— Muller que fa 3 anys que el marit l'abandonà, amb dos fills de 9 i 4 anys. Els pares l'ajuden però no ha pogut evitar l'endarreriment del lloguer. Són 37.500 ptes.

9.447.— Cap de casa greument malalt des de fa un any. Té quatre fills de 18, 17, 15 i 13 anys. En tràmit el cobrament d'invalidesa. Necessita 30.000 ptes.

9.448.— Mare malalta amb un fill de dos anys necessita per aliments 10.000 ptes.

Pensant-ho bé

"Petit feix, amb llarg camí, creix"

La importància o la grandesa de les coses petites, per més paradoxal que sembli, és una veritat com un cove. Un petit i continuat mal de queixal o mal d'estómac és capaç de fer-nos sortir de polleguera i d'emmalaltir-nos de debò. El petit ròssec de les sabates noves s'aguanta bé un parell d'hores, però, al cap del dia, ens ha llagat els peus. Un petit estalvi llargament sostingut omple la guardiola; però, si hom en treu, ni que sigui de poc en poc, i no n'hi posa, s'eixuga la bossa.

Les coses grans, en tots els ordres de la vida, no es fan de cop i volta. Totes tenen un començament humil. La primera pedra és, simplement, una pedra. Un dia és un dia; bo o dolent, passa de pressa. Però quan els anys fan feix, la fatiga creix.

La capacitat d'aguant de la persona presenta unes curves, i té uns límits. Al començament d'un matx, els jugadors corren amunt i avall, però a mesura que passen els minuts, la fatiga els sega les cames. La curva d'atenció dels alumnes d'una classe, o dels oients d'una conferència, té el seu augment progressiu d'intensitat, però també la seva davallada.

Tot aquest reguitzell anecdòtic ens recorda que hem de saber mesurar les pròpies forces, i no abusar de les d'altri. Les coses s'han de fer per pams i no per llegües. Sovint hom no arriba on volia anar per voler-hi anar massa de pressa, o per anar-hi carregat amb un feix massa gros. És mal

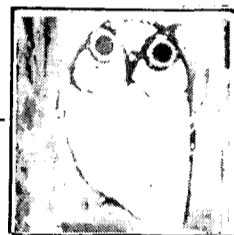
mètode sortir a trot de cavall per acabar, si s'acaba, a pas de tortuga. En un cop de geni podem aixecar vint o trenta quilos, però no es pot fer un llarg camí amb vint quilos a l'esquena. El dret a la rebequeria i al mal humor, el tenim tots, però no fins a esgotar la paciència dels altres.

Perquè la tragèdia és que, amb llarg camí, creix el petit feix del bo i del dolent. Un petit desamor, un petit menyspreu, una petita desatenció, ves, quina importància tenen, oi?; però repetits i multiplicats poden malmetre els amors i els valors més grans. Molts de matrimonis, amistats, projectes han anat a mal borràs per un feix de petites foteses que, finalment, acaben amb la paciència d'un sant.

Els grans enemics de l'home són la munió de petits adversaris que, passant desapercebuts, s'esmunyen com anguiles, i fent treball de sapa, desvirtuen les virtuts. Quan ens n'adonem, ens fem creus de com la malura s'ha apoderat del cap, del cor i de l'esperit i, una minúcia, aparentment insignificant, ha pogut abatere un gegant.

Creieu-me, la vida, per ella mateixa, ja n'és ben bé prou de feixuga per permetre'ns el luxe d'afeixugar-la amb petits feixos d'inútils bagatel·les. És un llast que cal alliberar-se'n a temps, si volem fer del viure de cada dia un camí de llibertat, de joia i d'esperança.

Xesc Soliu

Cinc notícies del bisbat de Solsona

Exercicis per al poble de Déu

Durant el mes d'agost, monsenyor Miquel Moncadas, bisbe de Solsona, ha donat dues tandes d'Exercicis per al "Poble de Déu", al Santuari del Miracle.

No s'han pogut atendre totes les peticions.

Per tal de correspondre a l'interès de totes aquestes persones, el Sr. Bisbe ha fixat, ja des d'ara, les dates per a una nova tanda: del 7 a l'11 de desembre.

Com sempre, els interessats cal que ho sol·licitin al Santuari del Miracle: telèfon (93) 811 00 45.

Nomenaments

El Sr. Bisbe de Solsona ha signat els següents nomenaments: Antoni Guixé i Vila, Ecònom de Bagà; mossèn Ramon Barniol i Roca, membre de l'Equip arxiprestal de Cervera; mossèn Ignasi Montraveta i Cinca, Rector i Administrador del Seminari; mossèn Xavier Castelló i

Baille, capellà de Salipota i membre de l'Equip parroquial de Súria; mossèn Salvador Casafont i Casals, Ecònom de Viver de Serrateix, encarregat de Sant Joan de Mondarn i membre de l'Equip parroquial de Navàs.

Retornen a l'església pairal

Tres sacerdots residents a l'Uruguai i Brasil, els mossens Llorenç Mambrilla, Sebastià Pijoan i Antoni Santcliments, retornen per una temporada a la seva església pairal de Solsona.

A més del merescut descans entre els seus familiars, aprofitaran l'estada per fer-se presents a les parròquies del bisbat, en un acte de servei de mentalització missionera.

La coral Joventut Sardanista de Puigreig ha viatjat a Hongria

El dia 13 arribava la coral Joventut Sardanista a Puigreig, del viatge que havia emprès

càp a Àustria el dia 31 de juliol. Del 2 al 8 d'agost varen estar hostatjats per la coral St. Laszlo de Budapest, que, amb un gran esperit d'hospitalitat, va tenir els membres de la coral de Puigreig a dormir i a menjar a casa de les famílies de la coral hongaresa. A més, portà els cantaires catalans a visitar els principals monuments, museus, temples, etc. de Budapest i els voltants. D'aquesta manera es produïa un interessantíssim intercanvi de cultures.

La coral Joventut Sardanista va oferir al públic de Budapest tres concerts, que van fer-se sempre dintre d'esglésies, ja que, com que Hongria està sota el règim soviètic, els catòlics només poden organitzar actes culturals dintre les esglésies.

El primer concert va ésser a KASSAI TERN, el dimecres dia 3. El dissabte dia 6 fou el concert a la parroquia de St. Laszlo (St. Ladislau) seu de la coral del mateix nom. I el diumenge el concert va ésser a l'Església de la Universitat. Després d'aquest concert, el

bisbe de Budapest, Istvan Bagi, va rebre la coral Joventut Sardanista amb un pisolabis i els membres de la coral varen interpretar unes sardanes i dues parelles la varen ballar, perquè pogués admirar la nostre dansa. Els concerts que tenien una durada d'uns tres quarts d'hora, eren sempre acompanyats, abans o després, d'una missa, en les quals la coral també hi participava cantant, en català, els cants normals de la missa.

Primera missa a Cardona de mossèn Domènec Melé

A l'església parroquial de Sant Miquel i Sant Vicenç es va celebrar la seva primera missa solemne mossèn Domènec Melé i Carné, que va ser ordenat sacerdot el passat 15 d'agost, juntament amb altres 31 professionals, tots els membres de la Prelatura de la Santa Creu i Opus Dei, a la Basílica Pontifícia de San Miquel, a Madrid.

Mossèn Domènec melé és natural de Cardona. El seu pare

treballava a les mines de potassa. Té 39 anys i és el gran de quatre germans. Doctor Enginyer Industrial per la Universitat Politècnica de Barcelona i Doctor en teologia per la Universitat de Navarra, així com Llicenciat en Ciències Químiques i Pèrit industrial Químic.

Va estudiar el Batxillerat a l'Institut de Manresa i, als 14 anys, va iniciar el peritatge industrial a Terrassa, a la vegada que prosseguia el batxillerat superior. Durant els seus estudis de peritatge coneix l'Opus Dei i, el 1963, demana l'admissió a l'obra. Ha estat professor adjunt de Tecnologia Química a l'escola d'Enginyers Industrials de Barcelona i professor agregat a la Universitat Politècnica de València, accedint a la càtedra dos anys després. Va organitzar diverses activitats tècniques i de formació a l'Escola de Formació Professional Xaloc de l'Hospitalet de Llobregat.

A la cerimònia celebrada a Cardona, els seus familiars, amics i companys ompliren totalment el temple i va finalitzar amb l'emotiu besamans que va durà força estona.

Avisos i comunicats

BARCELONA

1.ª Mostra d'Audio-Visual i Expressió de la Fe. L'organitza l'Escola d'Audio-Visual de la Delegació Diocesana de Catequesi de Barcelona, c/. Diputació, 231. Se celebrarà els dies 27 i 28 de setembre, de 10 a 12 del matí i de 16 a 21 de la tarda. La MOSTRA vol oferir a tots els educadors en general i especialment els que porten una acció catequètica, la possibilitat de conèixer tot el material àudio-visual, elaborat durant aquests darrers anys, i que té alguna incidència en el camp de l'expressió de la fe. La MOSTRA presentarà una exposició de material àudio-visual, distribuït segons les especialitats, en diversos stands. L'horari de visita serà: de 10 a 12 h. del matí i de 16 a 21 de la tarda.

Escola de Catequesi de Barcelona. Activitats del curs 1983-84. Curs d'animació: del 3 d'octubre al 28 de maig (tots els dilluns). Curs de creació: del 4 d'octubre al 5 de juny (tots els dimarts). Curs-taller: del 5 d'octubre al 30 de maig (tots els dimecres); horaris d'aquests cursos: matí de 10 a 12 h., tarda de 19 a 21 h. Per informació i inscripcions: c/. Diputació, 231, telf. 254 18 98.

Facultat de Teologia de Barcelona. Inauguració de curs. Les classes del 1er. cicle de la Facultat de Teologia de Barcelona començaran el dia 3 d'octubre, i les classes de Llicenciatura i Doctorat

(2on. i 3er. cicle) el dia 11 d'octubre.

La inauguració oficial de curs serà el dia 26 d'octubre. Està prevista l'assistència del Dr. Jubany, Gran Cancellier de la Facultat i dels altres bisbes de Catalunya. La lliçó inaugural anirà a càrrec del professor Gaspar Mora, el qual disarà sobre: "Algunes reflexions sobre l'estatut de la moral cristiana".

Aquest curs que s'inaugurarà és el XV any de la Facultat i també l'últim en que la Facultat tindrà dues seccions, complint-se d'aquesta manera els passos previstos en el procés de remodelació aprovat per la Sagrada Congregació per a l'Educació Catòlica el 17 de febrer del 1983.

El Curs de Formació Permanent d'enguany tractarà el tema: "Aspectes eclesiològics i jurídics fonamentals del Codi de Dret Canònic". Les classes es donaran tots els dijous lectius del 13 d'octubre al 12 d'abril, de les 10 a les 13 h.

Seminari de Reciclatge dels principals temes teològics. Aquest seminari és especialment apte per aquells que havien cursat els estudis eclesiològics vulguin preparar-se per accedir als cursos del bienni de Llicenciatura. Les sessions es realitzaran els dijous a la tarda.

Curs de capacitació de professors de Religió. La Facultat organitza en un cicle de dos anys un curs de capacitació per a professors de Religió, per a EGB i FP.

Cursos d'Iniciació a la Teologia i d'Iniciació a la Bíblia. Es presenten les qüestions bàsiques tant de la Teologia com de la Bíblia. Aquests cursos es realitzen: teologia, dilluns i dimecres; Bíblia, dimarts i dijous. Ambdós de 7 a 9 de la tarda.

Matrícula: està oberta des del dia 15 de setembre i es tanca el 30. Per informació: Secció Sant Pacià, c/. Diputació, 231, tel. 254 16 00; per a la Secció de Sant Francesc de

Borja, c/. Llaseras, 30, Sant Cugat, tel. 674 11 50.

Institut de Teologia de Barcelona. L'Institut de Teologia de Barcelona ofereix a les persones interessades en el coneixement i la profundització de la fe, una visió global, sistemàtica i d'alt nivell de la teologia catòlica. El cicle acadèmic consta de tres cursos, a l'acabament dels quals hom obté el "Diplomat en Teologia". Les classes s'imparteixen de dilluns a dijous, de les 19,15 a les 21 hores. Per a matricular-se es requereixen els estudis previs a l'ingrés a la Universitat o la superació d'una prova que demostrï la capacitat per a estudis superiors. L'Institut de Teologia de Barcelona ofereix la possibilitat d'obtenir també el títol de PROFESSOR D'ENSENYAMENT RELIGIÓS ESCOLAR. Per a informació, a partir de l'1 de setembre, de dilluns a dijous de les 18 a les 20,30 hores, al carrer de la Diputació, 231 (Edifici del Seminari).

Centre d'Estudis Pastoral. CURS GENERAL SOBRE LA BIBLIA. Direcció i professorat a càrrec de l'Associació Bíblica de Catalunya. CURS 1983-1984. Dilluns: Curs A: Antic Testament, Llibres històrics; Nou Testament, Evangèlics Sinòptics i Fets dels Apòstols. Dates: del 17 d'octubre al 28 de maig. Horaris: 4,30 a 6,45. Dimecres, Curs B: Antic Testament, Profetisme i Apocalíptica; Nou Testament, Evangeli de Joan i Apocalipsi. Dates: del 19 d'octubre al 30 de maig. Horaris: de 4,30 a 6,45. Divendres, Curs C: Antic Testament, Literatura Sapiencial; Nou Testament, Cartes Apostòliques. Dates: del 14 d'octubre a l'1 de juny. Horaris: de 4,30 a 6,45. Per informació i inscripcions: Secretaria del Centre: Rivadeneyra, 6, 3.ª planta, tel. 317 48 58.

CVX. FÒRUM VERGÉS. III Anada a Montserrat a peu, dies 1 i 2 d'octubre del 1983. Desitjant reviu la meravellosa aventura dels antics pelegrins, els propers

dies 1 i 2 anirem "al nostre Sinai", seguint en el possible l'itinerari del "camí romeu", per oferir a la Verge les il·lusions i esperances del curs que reemprenem. Enguany coincidirem amb la diada inaugural del relleu, a la façana del monestir, del Dr. Pere Tarrés i Claret, metge i sacerdot, que amb el testimoni de la seva vida és exemple i força per a tots nosaltres. Interessats contacteu amb: Pere Camacho, tel. 212 80 32; Carles Vicens, tel. 215 07 93 i Josep Solà, tel. 204 00 59.

Facultat de Teologia de Barcelona (Secció Sant Francesc de Borja). Organitza un Curs de Formació Permanent per a sacerdots, religiosos i laics que, en un Cicle de tres anys abasta les àrees teològiques de major actualitat, més problemàtiques o de major incidència pastoral. Cada curs, però, té unitat pròpia i unitat orgànica. Per als qui han cursat el Cicle triennal hi ha un CURS ESPECIAL a base de temes monogràfics.

Les classes es tindran a la seu de la Secció de Sant Cugat del Vallès, els dimecres des del 19 d'octubre fins al 24 de maig. Horari: matí de 11,30 a 13,30. Tarda de 15,30 a 17,30. Els inscrits al curs podran, si ho desitgen, quedar-se a dinar al mateix edifici de la Facultat.

Matrícula: del 15 de setembre al 19 d'octubre a la Secretaria de la Secció. Horari de la Secretaria: dies laborables (excepte dissabtes) de 11 a 13. Tel. 674 11 50.

Jubileu de l'Any Sant de la Redempció. Fins Nadal, les comunitats parroquials i altres podran sol·licitar la celebració del Jubileu a la Catedral. Les que ho desitgin poden dirigir-se al Vicari de la Catedral, Mn. Francesc Campreciós. Tels. 315 15 54 i 315 10 05.

Centre d'Estudis Pastoral. La programació per al curs 1983-1984 inclou, entre altres, les següents activitats:

● **Viure en cristià:** els dijous a la tarda, del 13 d'octubre al 31 de

maig, de 4,30 a 6,45. Diversos cursos sobre temes de vida cristiana en el món d'avui, a càrrec de Ramon M. Nogués, Josep M. Ballarín, Josep Gil, Pere Tena, Ramon Sala, Jesús Huguet, Francesc Vergés Tuset i Joan Llopis.

● **Curs general sobre la Bíblia:** els dilluns, dimecres i divendres a la tarda, de mig octubre a finals de maig, de 4,30 a 6,45. Aquest curs, que està organitzat conjuntament amb l'Associació Bíblica de Catalunya (la qual s'encarrega de la programació i n'assegura el professorat) constitueix una aproximació seriosa a la totalitat de llibres de la Sagrada Escripura amb vista a l'aprofundiment personal i al servei catequètic de les comunitats.

● **Curs fonamental de Pastoral obrera:** els dimarts al vespre, de 7,30 a 9, del 8 de novembre al 10 d'abril. Està organitzat per la Coordinadora de cristians en el món obrer, del bisbat de Barcelona, i els Delegats de Pastoral Obrera dels bisbats catalans. Consta fonamentalment de tres blocs: el Moviment obrer, la resposta pastoral de l'Església i la realitat actual.

La Secretaria del Centre és oberta de dilluns a divendres de 10 a 1 i de dos quarts de cinc a dos quarts de vuit. C/. Rivadeneyra, 6, 3er. Tel. 317 48 58.

SOLSONA

Casa d'Espiritualitat del Santuari del Miracle (Solsonès). "¿VOLS APROFUNDIR LA JOIA I L'ESPERANÇA DE LA TEVA FE?" La Casa d'Espiritualitat del Santuari del Miracle organitza unes JORNADA D'ESPIRITUALITAT, obertes a tothom qui cerqui uns dies de pregària i de pau en un ambient de recés i de convivència fraternal. Del 3 d'octubre (migdia) al 7 (tarda). Més informació i inscripcions: Casa d'Espiritualitat, Santuari del Miracle. Tel. 811 00 45.

CARRETONS
metàl·lics, extens
assortiment.
J. PLANAS
Princesa, 53 - Barcelona - 3
telèfon 319 71 84

Urgell

Guissona proclama solemnement la seva fe cristiana

GUISSONA.— Guissona és una vila de la Segarra, amb arrels culturals antiquíssimes, i marcada, d'ençà de finals del segle IV, amb el segell de la fe cristiana. Un bell fragment de l'antic cor dels canonges recorda a sant Paulí de Nola, el més antic predicador de la fe a Guissona.

En el marc de la seva Festa Major, dedicada a la Mare de Déu del Claustre, ha celebrat, aquest any, amb una gran solemnitat, el propassat dia 10 de setembre, la reposició de les estàtues a la façana del seu temple parroquial, dedicat a Santa Maria.

Cinc artístiques imatges, a les respectives fornícules, proclamen, a plena Plaça Major, la voluntat revifada d'ésser fidel a la fe, de la comunitat guissonesa.

Són les de sant Josep de Calassanç, del beat P. Francesc Coll, dels apòstols Pere i Pau, i de la Verge Assumpta.

Són obra de l'escultor Francesc Carulla, que ha assolit un altíssim nivell artístic en elles, i ha sabut convertir la pedra i el bronze en pur missatge de fe, entenedora, tant com la paraula.

Les advocacions

Perquè aquestes imatges? Sant Josep de Calassanç, ordenat de prevere fa 400 anys a la veïna parròquia de Sanaüja, volgué obrir el primer col·legi de l'Escola Pia en el Principat i escollí Guissona. De Roma, estant, escrivia al P. Alachi, que si no tingués més de 80 anys, de bona gana hauria vingut a treballar al Col·legi de Guissona. Ja que això no fou possible, ara l'Escola Pia ha volgut refer els

llaços que la uniran durant anys llunyans a Guissona, fent-li ofrena de la seva estàtua. El mateix edifici que fou col·legi construït pels Escolapis, és ara col·legi de les Dominiques de l'Anunciata, que han educat cristianament els adolescents de Guissona d'ençà del 1864. La Congregació de l'Anunciata, ha volgut també unir-se a la festa, i a la mateixa plaça on el P. Coll predicava missions populars, perquè el temple no podia encabir els oients, ha entronitzat la seva imatge.

Una família cristiana de Guissona —els senyors Alsina— ha volgut fer ofrena de l'estàtua del primer dels apòstols, sant Pere. Sant Pau i la Verge Assumpta han estat ofertes per una multitud de fidels, la llista dels quals encapçala l'Ajuntament amb la seva estimada aportació.

Les quatre imatges són de pedra, i la Verge Assumpta, de

3,20 mts., és de bronze i d'una bellesa corprenedora. El seu rostre maternal, fent camí sobre núvols, amb la ma esquerra acomiadant-se i la dreta assenyalant el cel, com qui convida a seguir-la amb esperança, són

El cardenal Jubany i el bisbe Martí presidiren la reposició canònica de les cinc estàtues de la façana de l'església parroquial.

una lliçó de vida que saben entendre els guissonesos.

Presència dels monsenyors Jubany i Martí

La festa religiosa fou presidida pel cardenal Narcís Jubany i monsenyor Joan Martí, bisbe d'Urgell, que concelebraren amb el rector de la parròquia i el P. Provincial dels Escolapis, i amb més de 70 sacerdots de la vila i arxiprestat, i de l'Escola Pia de Catalunya.

A la Plaça Major, plena de gom a gom de fidels, mossèn Antoni Vidal feu la salutació i donà la benvinguda a tots, invitant a viure l'acte en el seu més profund significat: És un poble que reclama la seva ferma voluntat d'ésser cristià, col·locant els símbols de la seva fe a la plaça Major, perquè presideixin tota la seva vida.

El P. Baçells, i la M. Maria de la Hija, Escolapi i Dominica respectivament, feren ofrena de les estàtues dels seus PP.

Fundadors, remarcant la seva vocació d'ajudar els pobles amb el seu servei d'educació cristiana de la joventut.

El Sr. Jaume Rull, com a membre del Consell Pastoral de la Parròquia i de la Comissió d'Amics de la Història de Guissona, que havia promogut del bell començament l'acte, ofrenà les restants imatges en nom de tots els donants. Monsenyor Martí, bisbe d'Urgell, en feu l'acceptació i agrai en un emotiu parlament la generositat i la fe dels guissonesos.

300 persones feren l'ofrena floral

Una volta beneïdes les imatges per l'Emm. Sr. Cardenal, i llegit un pergami commemoratiu de l'efemèrides, que signaren les autoritats i personalitats assistents, es feu una ofrena floral, en la qual participaren més de 300 persones, entre mainada, joventut i gent gran de cor molt jove, portant clavells blancs i vermells.

Seguí la celebració de l'Eucaristia, amb escollits cants polifònics que interpretà la Coral Vila de Guissona, dirigida per mossèn Ramon Arderiu.

A l'homilia el Sr. Cardenal remarcà el sentit de la festa en tres pensaments cabdals: Els homes i els pobles tenen esperit i ànima. L'esperit i l'ànima dels pobles i els homes cristians, és la fe. L'entronització de dos homes sants dedicats a l'ensenyament cristià, ens recorda el deure d'educar els nois, adolescents i joves en la fe. I feu record d'aquest deure especialment als pares, als educadors, a l'Església i a tota la comunitat que se sent creient. Darrerament féu una molt sentida referència a la devoció a Maria, que a Guissona té l'advocació de la Mare de Déu del Claustre.

Una fita històrica

Presidien el poble en aquesta celebració, acompanyant al batlle de la Vila Dr. Rossend Audet i al ple de l'Ajuntament, autoritats provincials i del Principat, entre les quals hi havia l'Honorable Conseller d'Agricultura i els Directors Generals del Patrimoni Artístic i de Museus i Biblioteques de la Generalitat.

L'acte religiós fou l'inici d'un seguit d'actes ben importants: La inauguració d'una Nova Creu de Terme, de la Plaça del vell Plà, novament urbanitzada, i del Museu Eduard Camps i Cava, amb una exposició didàctica de la Guissona Romana.

Guissona recordarà molt de temps aquesta diada, car, com deia el batlle, marca una fita important en la seva història actual.

A. Mirabet

El seu rector ha editat un fulletó històric

L'església de Romanyà, a l'abast dels turistes

GIRONA.— Els turistes que visiten l'església romànica de Sant Martí de Romanyà, al vessant est de les Gavarres, es troben amb la sorpresa de tenir a l'abast de la mà un resum de la història del temple i de les seves rodalies. Aquesta història està resumida en un fulletó, editat en llengua catalana, i

qualsevol persona el pot agafar lliurement.

Els primers documents que parlen de Romanyà daten de l'any 968, quan el rei Lotari confirmà els dominis sobre aquest lloc per part del monestir de Sant Feliu de Guíxols. I en una Butlla del papa Alexandre III de l'any 1163 ja es fa referència

directa al "alodium quod est parrochia santi Martini de Romaniano". Alguns elements de l'església es pot dir que són pre-romànics, i són curioses les finestres de doble esqueixada. També són curioses les dues capelles llargues que formen el creuer.

A més, s'expliquen algunes restes prehistòriques que es troben a les rodalies. Concretament, hi ha una sèrie de dòlmens i megalits entre els quals cal remarcar el de la Cova d'en Daina. En el cementiri s'hi troba la tomba de l'escriptora, Mercè Rodoreda, que acaba de completar l'interès d'una visita a aquestes contrades.

Eleccions per a formar el nou Consell Presbiteral

El bisbe de Girona, monsenyor Jaume Camprodon, ha enviat una carta als preveres diocesans i als religiosos residents a la diòcesi amb motiu de la propera elecció dels membres que han de formar el nou Consell Presbiteral. Comença dient que "s'ha de reconèixer que no s'ha arribat a trobar una dinàmica de treball satisfactòria, si bé estem convençuts del seu valor i de la seva necessitat".

Monsenyor Camprodon recorda que cal elegir "homes realistes, de profund sentit eclesial i de diàleg, que sàpiguen ser por-

tadors amb objectivitat del pensament dels altres sacerdots i que ells mateixos siguin persones de consell". I afegeix que "cal tenir present també que alguns dels seus components hauran de formar part, al seu dia, —i si aquesta és la decisió de la Conferència Episcopal sobre això— del Col·legi de Consultors, segons el nou Codi de Dret Cànonic."

En total, el Consell Presbiteral de la Diòcesi de Girona està integrat per 19 preveres, 6 per raó del càrrec; 10 per elecció; i 3 per designació episcopal directa. S'ha fixat la data del dia 3 d'octubre per a fer l'escrutini. Els vots s'enviaran per correu en els dies anteriors al Bisbat. Cada comunitat de Religiosos preveres enviarà el nom d'un sol candidat.

Caritas diocesana ajuda els damnificats del nord

Caritas de Girona ha anunciat l'obertura d'un compte corrent a les entitats d'estalvi i bancàries a nom de "Caritas Diocesana-Ajuda damnificats Nord Espanya". També es poden lliurar els donatius en metàl·lic a les paròquies i a les oficines de la pròpia Caritas, carrer Francesc Ciurana, número 10, els matins de 9 a 2.

Caritas Diocesana anirà informant de tota la marxa de la campanya i de com s'han distri-

buït les ajudes en el seu moment. Les ajudes es destinaran sobretot a les famílies que ho han perdut tot i a les que serà més difícil continuar la seva supervivència.

Mort de mossèn Narcís Busquets

El dia dos de setembre morí mossèn Narcís Busquets i Mollera a l'edat de noranta anys. Era fill de la mateixa ciutat de Girona i va fer els seus estudis al Seminari conciliar de la nostra diòcesi, ocupant seguidament diversos càrrecs de relleu.

Després d'ingressar a Casa Missió de Banyoles i recórrer el Bisbat predicant novenaris i missions populars fou nomenat consiliari de la F.J.C. abans de la guerra civil i després d'ella dels Aspirants i Benjamins d'Acció Catòlica. Fou nomenat professor de religió de la Normal i capellà de la Casa d'Observació del Tribunal de Menors.

Però on va destacar especialment fou en el camp del periodisme ja que col·laborà assiduament en les revistes "El Bon Pastor", "La Paraula Cristiana" i "Vida Catòlica" i el "Full Parroquial". Era un home molt erudit, capaç de parlar sobre qualsevol matèria amb bon coneixement de causa. Reposi en pau!

M. Caballé

S'han vist obligades a deixar enrera una tasca de 105 anys

Dominiques de la Presentació: Amor a la infància i esperit missioner

FIGUERES.— El dia 28 del passat mes d'agost, informàvem des de "Catalunya Cristiana" del possible tancament a Figueres del Col·legi de les Germanes Dominiques de la Presentació, conegudes popularment per "Les Franceses", després d'una tasca mai prou floada de 105 anys d'escola religiosa. I la notícia, que llavors donàvem amb interrogants, s'ha confirmat.

Algú ha dit que aquell reportatge, com un crit d'angoixa, va arribar tard. I sí un any o més temps abans, a través de la premsa s'hagués encès el botó "vermell" del perill que corria el Col·legi, hauria provocat una consciència popular del problema, especialment entre els ex-alumnes, i en gran nombre de famílies de Figueres i comarca que estimen la labor insubstituïble de les monges, i creuen en el valor d'un col·legi religiós.

I junts, haurien pogut buscar solucions per ajudar la comunitat en els seus problemes econòmics i de personal docent, i

fer rebrotar el col·legi de la suspensió temporal que es trobava, i evitar la venda.

Canvis improcedents

A mans, ara, el col·legi del Departament d'Ensenyament de Girona, constatem, amb pena, que la Cap de Serveis de la Generalitat té molta pressa per a despullar el col·legi de totes les estructures i signes religiosos.

D'entrada, plantejà l'enderrocament d'una bellíssima gruta de Lourdes construïda al costat del jardí del col·legi, amb la seva imatge, i que cada any també serveix de marc i altar per la festa de l'Hospitalitat.

Sortosament, l'Alcalde de Figueres, Senyor Marià Lorca, assabentat, amb molta energia i encert, ha ordenat que ningú no toqui una pedra.

També se sap, que entre d'altres plans, es vol retirar la imatge de la Immaculada col·locada sobre una peanya de

pedra al mig d'un pati, rodejada de flors, per evitar "traumes" en els escolars. I esborrar el nom religiós del col·legi i substituir-lo pel nom d'un polític socialista agnòstic, que en vida es dedicà a l'ensenyament.

De nou, l'Alcalde de Figueres hi ha intervingut i refusat el nom proposat, i amb molta raó afirma que en cas de substitució, el nom ha de concordar amb la història del col·legi, i amb les arrels que l'han fet créixer.

Dóna la impressió que la Cap de Serveis d'Ensenyament de Girona, amb franca oposició a l'ideari polític del partit que governa a la Generalitat, aprofita totes les circumstàncies per esborrar, també, el nom religiós de les persones. D'altra manera no entenem perquè cada vegada que es refereix, en una conversa pública, a la Mare Provincial de la Presentació, enlloc d'anomenar-la correctament "la Mare Provincial", li diu, laicament, "la Senyora Maria Rosa".

Un adéu que no hauria de ser per sempre

Aquest reportatge, que és un adéu al col·legi de "Les Franceses" de Figueres, voldria concloure'l ressaltant el profund esperit missioner que flueix en tota la vida de la Presentació.

Fa escasos mesos, en aquest mateix col·legi, tinguérem ocasió de parlar amb sor Maria de Sant Joan, destinada a les Missions d'Alto Volta, i ens explicava que el seu apostolat en el centre d'Àfrica es divideix en tres vessants; primer, ensenyar els nadius a obrir pous, ja que en aquelles eixorques terres, l'aigua és la principal font de vida i de treball (en aquell país el mill és la primera collita alimentària). Segon, proporcionar-los el pa de la cultura i de la salut, mitjançant la creació d'escoles i dispensaris, i tercer, instruir-los en la Fe de Crist, enfront de les supersticions, bruixeries, i criminals servilismes polítics i socials.

Mereix també, un grat record en aquestes notícies missione-

res, sor Maria Agudé, que havia estat destinada uns anys a Figueres, i que recentment amb altres dominiques joves han travessat l'Atlàntic, desitjoses de fundar col·legis a Guatemala, i El Salvador, i actualment s'han instal·lat a Mèxic. Tots sabem que les famílies centre-americanes esperen les monges d'europa amb els braços oberts, i com manà del cel.

La força apostòlica i expansiva de la Venerable Fundadora de la Presentació, Marie Poussepin, que en el segle passat, i en època de fort indiferentisme religiós, des de França es va estendre a tot el món, és ben viva, encara, en el cor de les seves filles dominiques de Catalunya, i les impulsa en generós esclat de caritat, a treballar a la vinya del Senyor, terres i mars enllà.

Amb gran alegria i esperança ens plau constatar aquests fets, malgrat el dolor que ens produeix haver de dir adéu a la Presentació, des de Figueres.

Francesc A. Picas

CONFIDENCIAL

ALS NOSTRES SUBSCRIPTORS, LECTORS I AMICS

El que vosaltres dieu:

"CATALUNYA CRISTIANA no pot morir. De cap manera!"

"Llegeixo amb molt d'interès

"CATALUNYA CRISTIANA". Ha guanyat molt.

Us felicito a tots. Endavant!"

"Receive my congratulations for your

magazine 'CATALUNYA CRISTIANA',

and my best desires that your work in

pastoral job will increase

copiously for the good of

God's People..."

"SI US PLAU, AMICS, NO US CANSEU DE LLUITAR.

"CATALUNYA CRISTIANA"

ES L'UNIC ORGAN DE PREMSA NETAMENT

CRISTIANA QUE TENIA..."

El que nosaltres patim

- El continuat augment del paper, de la impressió, dels materials.
- L'augment de les despeses generals: enviaments, distribució.
- L'onerosa servitud dels crèdits bancaris.
- La lentitud de certs cobraments.
- El no poder portar a terme una acció de promoció, ni augmentar les pàgines de CATALUNYA CRISTIANA.

El que vosaltres i nosaltres podem fer

- Continuar fidels al nostre setmanari, donant-li solidesa i preparant-li nous horitzons.
- Buscar nous subscriptors (hi ha tanta gent encara que no la coneix), i establir nous llocs de distribució: parròquies, llocs de culte, etc.
- Renovar i abonar les subscripcions a temps (incloses les dels missioners)
- Els responsables dels llocs de distribució, pagar mensualment la factura.
- Essent la premsa en general deficitària i CATALUNYA CRISTIANA també, FER UN GEST DE SOLIDARITAT I DE SUPORT ENVIANT-NOS UNA APORTACIÓ ECONÒMICA.

El sotassinant domiciliat a
 C/ d.p. tel.
 col.labora a la Campanya de Consolidació de "CATALUNYA CRISTIANA"

enviant un donatiu a fons perdut per recolzar "CATALUNYA CRISTIANA".

● Incloc un taló nominatiu bancari per ptes. a càrrec del Banc/Caixa
 Suc. de

● Envio gir postal n.º per Ptes.
 de de

Signatura:

CARDENAL-ARQUEBISBE DE BARCELONA

... Us prego doncs que us prengueu amb interès la crida que se us fa a renovar la vostra aportació generosa a CATALUNYA CRISTIANA, amb la certesa que contribuïreu a consolidar una obra apostòlica de la qual la nostra Església avui no podria pas prescindir.

Beneint-vos cordialment resto vostre en el Senyor:

† Narcís Jubany

CORDIALMENT: GRÀCIES!

TREBALL

Oferiments

SRA. "CANGUR"

O tenir cura d'ancians.
Contracte mercantil.

ASSESSOR

D'indústries tèxtils.
Contracte mercantil.

VENEDOR

De nivell o cap de vendes béns industrials.
INEM 18.808.007

ADJUNT

A gerència amb molta experiència.
Contracte mercantil.

AUXILIAR

Administrativa.
INEM 31.282

PINTOR

Decorador-estucador.
Contracte mercantil.

CONSULTOR-

Analista d'empreses amb gran experiència.
Contracte mercantil.

AUXILIAR

administratiu.
INEM 109.678.

ADMINISTRATIU

Expert, amb alemany i francès.
Contracte mercantil.

APARELLADOR

Contracte mercantil.

ADJUNT

A Direcció, comptable o cap de magatzem.
INEM 40.006

S'OFEREIX

secretària de direcció.
INEM 21.089.846.

DEPENDENTA

Administrativa.
INEM 43.463.

SOTS-DIRECTORA

O responsable d'un departament, encarregada d'una botiga, relacions públiques, assistenta social.
INEM 0/4.119.321.

AUXILIAR

administrativa en pràctiques matins.
INEM 31.735.

CAJER

De vendes o cap de magatzems.
INEM 18.533.853.

DIRECTOR

Comercial sector auxiliar Construcció i Béns d'equip.
INEM 15.730.426.

GERENT

O executiu d'alt nivell.
Contracte mercantil.

CAP ADMINISTRATIU

INEM 14.367.157

DIRECTOR-GERENT

O director-industrial amb experiència. Contracte mercantil.

DIRECTOR

De fàbrica de productes químics.
Contracte mercantil.

AUXILIAR

Administrativa.
INEM 34.788.

AUXILIAR

Comptable; facturació, caixa, etc.
INEM 1.820.056.

AUXILIAR

Comptable administratiu només matins.
Contracte mercantil.

VIATJANT

Especialitzat en material audiovisual.
Contracte mercantil.

AUX. ADMINISTRATIVA.

INEM 18.882.454.

ESPECIALISTA

En comptabilitat analítica, planificació financera, costos, control de gestió i coneixedor temàtica fiscal.
Contracte mercantil.

ADMINISTRATIVA-

Recepcionista amb experiència.
INEM 17.448.822.

ESTUDIANT

Darrer curs lleis només matins.
Contracte mercantil.

ADMINISTRATIVA

Molt acostumada tracte amb públic.
INEM 20.758.352.

PERIT INDUSTRIAL TÈXTEL

amb experiència
INEM - 16.936.739.

ENGINYER SUPERIOR

Amb experiència en Direcció. INEM 20854001.

AUXILIAR

Administratiu només matins.
INEM 32.375

GERENT

Amb experiència. Contracte mercantil.

CAP ADMINISTRATIU

Contracte mercantil.

ASPIRANT

Amb estudis administratius.
INEM 80923.

DEPENDENT BOTIGA TÈXTEL

O gestió carrer i despatx.
INEM 21.472.631.

ESTUDIANT ECONÒMIQUES.

Experiència en redacció, cobor, calculadora i mecanografia. INEM 134.137.

EXPERIÈNCIA.

En taquí-mecanografia, amb domini calculadora.
INEM 2.179.

ADMINISTRATIU

auxiliar comptable i caixa.
INEM 19.475.446

Gerents interessats en algun candidat truqueu a l'Associació Cristiana de Dirigents. Tels. 319 77 21 - 318 79 77.

Varis

ESTUDIANT

Administratiu 18 anys, s'ofereix matins. Tel. 345 26 67

PROFESSOR

EGB religió, filosofia; molta pràctica, a convenir.

Senyoreta 35 anys desitja amistat seriosa amb jove solter culta catòlic practicant bons sentiments situat apartat 29105 Barcelona.

FAMÍLIA

Zona Horta cuidaria dos matrimonis o persones soles. Interessats trucar al 229 77 13, de 9 a 11:

S'OFEREIX

Interina només matins de 9 a 1; "econòmica". Tel. 212 37 99.

Col·legi Alpe. Barcelona, amb residència-internat zona residencial.- Cursos E.G.B.-B.U.P.-C.O.U. i F.P. - Preparació ingrés en l'I.N.P. Oberta matrícula curs 83/84.

Gran Via 579, Barcelona-11 - Tel. 254 92 32 - 254 13 39.

TEAS

Taller escola d'Arts Sumptuaries Centre d'Educació especial

Dedicat a disminuïts psíquics A partir dels setze anys

Taller especialitzat Esmalt sobre metall-ceràmica Tapis i estora

Cultura General

Recuperació Física-Logopedia "CLUB-ESPLAI" Assessorament psiquiàtric i psicològic

Informació: 215 69 77 de 12 a 14 hores

SOC.

Cooperativa Productes Químics. Pròxima a formar amb titulats Indústries Químiques, amb experiència industrial. Interessats Tel. 203 14 91.

Senyoreta funcionària, 35 anys, desitja amistat seriosa amb jove solter, cult, catòlic practicant, bons sentiments, situat. Apartat 29105 Barcelona.

Residència Escolar D'Argent EGB, BUP, COU places limitades seguiment estudis complementats amb urbanitat F. religiosa mecanografia i tècniques estudi. Informació T. 799 09 02, 254 13 39, 798 79 37.

Vendes

FINQUES GUANTER (A.P.I.)

Apartado de Correos 35

VENDA DE XALETES I APARTAMENTS en els millors indrets de L'Escala (Costa Brava). Preus interessants FINQUES GUANTER (A.P.I.) Avinguda Ave Maria, 7. Tel. (972) 77 02 72

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula, i envieu-ho, junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2on. Barcelona-7.

NÒM

ADREÇA

POBLACIO

Tel

PREU LINIA

50 ptes.

50 ptes.

100 ptes.

100 ptes.

150 ptes.

150 ptes.

200 ptes.

200 ptes.

250 ptes.

250 ptes.

300 ptes.

300 ptes.

350 ptes.

350 ptes.

Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions.

MES SETMANES

Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2on., Barcelona-7, amb 48 hores d'antelació.

Austria

**Monsenyor Lustiger:
Amb regals no
se soluciona la
injustícia al món**

VIENA.— L'arquebisbe de París, cardenal Jean-Marie Lustiger, i monsenyor Egon Kapellari, bisbe responsable per la joventut d'Àustria, celebraren una Missa a la catedral de San Esteve, per 8.000 joves. El tema de la celebració era "compartir". En la seva predicació, l'arquebisbe de París demanà als joves que no renunciessin solament a allò que és superflu. Els cristians han de fer més per reduir la injustícia en el món, que limitar-se a fer obsequis.

Responent a una "sobtada inspiració", com afirmà al final de la celebració, el cardenal invità els joves a dejunar i fer pregària durant tota una setmana de l'Advent, "perquè desparegui del cor dels homes l'odi, i la nostàlgia del poder". El cardenal anuncià que repetiria aquesta crida entre els joves de París i que en parlaria amb els bisbes que trobés aquests dies durant el "Katholikentag". Monsenyor Kapellari manifestà el desig que el "Katholikentag" doni impuls per una nova joventut en l'Església catòlica.

Les pregàries es digueren en les diferents llengües de les minories austríaques —croata, eslovena, hongaresa— i en elles s'expressà el desig d'una Església en la qual els homes sentin una comunitat i una força capaç de canviar la vida.

La Missa fou acompanyada per cants ritmats, i assolí el punt més intens en el moment de la pau. Mentre els joves proclamaven en hebreu, eslovè, croata, hongarès, francès i alemany "nosaltres portem la pau a tots", l'arquebisbe de París i monsenyor Kapellari es confonien amb la multitud que omplia la catedral per estrènyer la mà al major nombre possible d'assistents.

Xina

**Obert un nou
seminari catòlic
contestatari**

PEQUÍN.— S'obrirà un seminari catòlic a Pequín, amb el qual seran quatre els seminaris cristians existents a Xina. L'agència oficial de premsa Nova Xina anuncià que el seminari de la capital acollirà 60 diplomats de segon ensenyament, seleccionats per via d'examen entre més de 200 candidats vinguts d'arreu de Xina.

L'Església catòlica xinesa —que contesta l'autoritat del Sant Pare des dels anys 50 i s'ha lligat al règim comunista— disposa actualment de dos seminaris, un a Xangai, i l'altre a Xenyang, al nord-est del país. L'any 1981, un seminari protestant va obrir les seves portes a Nankín, a l'oest del país, després d'haver estat clausurat durant catorze anys.

Argentina

**L'Església intervé a favor
de la reconciliació**

BUENOS AIRES (Del nostre corresponsal).— Divereses gestions ha emprès l'Església en els últims temps, com un servei en favor de la reconciliació. Així fonamentalment podem esmentar la tasca de l'Equip Episcopal de Pastoral Social, integrat per monsenyors Laguna, Bufano i Castagna, els serveis dels quals han estat sol·licitats pels dirigents sindicals amb el propòsit de servir de pont vers la direcció política. I empresariat i el mateix Govern. Com a resultat d'aquesta gestió, s'han concretat diverses entrevistes i es posà en mans dels ministres de l'àrea econòmico-social els plans alternatius preparats pels sindicalistes i pels dirigents de la Multipartidària. Fet això, l'Equip donà per acabada la seva gestió.

Per la seva banda el Govern cridà les màximes autoritats de l'Episcopat, sol·licitant-los que siguin mitjancers davant la direcció política en el tema de la llei d'amnistia. Ambdós temes (econòmico-social i el de l'amnistia), foren abordats pels integrants de la Comissió Permanent de la Conferència Episcopal Argentina, que es reuní a Buenos Aires el passat 9 d'agost i continuà les seves deliberacions fins al dia 11.

Referent al tema de la amnistia, la Comissió Nacional de Justícia i Pau, organisme depenent de la Conferència Episcopal Argentina, i que presideix el doctor Franklin Obarrio, donà a conèixer una declaració en la que es recorda que els bisbes de l'Amèrica llatina, a Puebla (any 1977), assenyalaren que l'amnistia pot ser un instrument de reconciliació. No obstant, afegeix, la seva aplicació en cada cas és una qüestió de prudència, havent-

se de contemplar raons jurídiques i ètiques.

L'esmentada declaració assenyala: "La reconciliació dels argentins ha d'assolir-se sobre la base de la veritat, la justícia i el perdó. La nostra Constitució Nacional reserva al Congrés la facultat de dictar lleis d'amnistia, essent aquesta facultat privativa perquè excedeix la matèria penal comuna".

"L'objectiu de l'amnistia —subratlla més endavant— ha de ser l'assoliment de la pau social. En les actuals circumstàncies una llei que pogués qualificar-se d'auto-amnistia no contribuirà a l'assoliment d'aital objectiu, ja que significaria la imposició de l'oblit i s'afegiria com una injustícia més a altres injustícies. Això ho digué públicament la Comissió, el juny del 1983, en un document que tingué àmplia difusió i del qual els representants del Parlament Europeu en reberen còpia".

"Correspon al poder judicial —continua dient el do-

cument en qüestió—, efectuar les investigacions pertinents per denúncies que poguessin realitzar els legítims interessats. El Congrés de la Nació, en el seu moment, haurà de dictar les normes que donin definitiva solució als problemes que ofereix l'actual panorama, assumint responsablement la necessitat d'assolir la reconciliació dels argentins".

Dels bisbes assistents a la reunió de la Comissió Permanent, monsenyor Kruk, bisbe de San Rafael (Mendoza) assenyala que la sanció de la llei d'amnistia "significaria no reconèixer tot el que ha passat... Això no conduiria a la pacificació, ans al contrari". Per la seva part, l'arquebisbe de San Juan, monsenyor Di Stefano, expressà: "animem tot el que sigui per la pacificació dels esperits, ja que a partir de la fidelitat, la humilitat i la reparació serà possible trobar els camins de la reconciliació".

Pacífico Sallent

Líban

**La massacre de
Bmarian provoca
indignació arreu**

BEIRUT.— El diari del Vaticà, "L'Osservatore romano", aportà detalls sobre la massacre del poble de Bmarian, al Líban. Com se sap, trenta-cinc cristians de l'esmentat poble, situat a les muntanyes del Chouf, una zona controlada per l'exèrcit siria, foren assassinats. Entre les víctimes hi ha quatre infants, quinze dones, el capellà del poble de 84 anys, així com l'alcalde, de 93 anys. Un sol cristià i dos nens, de set i d'onze anys, s'escaparen de la matança amagant-se en una cisterna.

Un any enrera, vuit-cents cristians i tres-cents drusos vivien a Bmarian. Fa onze mesos que una dona i el seu filllet foren assassinats "per fer una demostració". Això provocà la fugida de la major part de les famílies cristianes del poble. Només romangueren allí una quarantena. Ara, a excepció dels tres supervivents, han estat assassinats. Per endavant, les autoritats militars sirianes havien prohibit l'accés a la població de la policia del Líban, de la Creu Roja internacional i també als periodistes occidentals.

La massacre de Bmarian ha provocat "indignació i pànic" entre els cristians del Líban. Els bisbes maronites encapçalats pel cardenal Antoine Khoraihe demanen "ràpides i concretes accions i concretes sobre aquest afers crim". Els bisbes recorden que aquesta escalada de violència arrisca que es cregui que el Líban "no és una pàtria, ja que els seus habitants es massacren entre ells". Referent a la situació local, els bisbes indiquen que els cristians de la regió de Bmarian es veuen obligats a abandonar llurs cases i terres i causa dels atacs armats. A Abadieh, precisen, algunes cases de cristians han estat incendiades.

EE. UU.

**L'arquebisbe de
Nova York,
malalt
de leucèmia**

NOVA YORK.— El cardenal Terence Cooke, de 62 anys, arquebisbe de Nova York està afectat per una greu leucèmia i podria morir dintre d'uns mesos, segons s'ha anunciat en l'arxidiòcesi. La malaltia es troba en la fase final. Es tracta d'una leucèmia que progressa ràpidament, ha declarat el cap de premsa de l'arxidiòcesi.

Abans, un altre portaveu havia precisat que el cardenal no pensa dimitir ni retirar-se. Monsenyor Terence Cooke fou nomenat arquebisbe l'any 1968, després de la mort del cardenal Francis Spellman. Fou elevat al cardenat per Pau VI uns anys més tard.

Gran Bretanya

**Els sacerdots
s'han d'inserir en
la societat,
assenyala
monsenyor Hume**

BIRMINGHAM.— El cardenal Basil Hume, arquebisbe de Westminster, s'ha declarat a favor d'una major inserció dels sacerdots en la societat. L'amenaça d'una guerra atòmica representa la "provocació més gran" actual, manifestà durant l'assemblea de sacerdots catòlics de Gran Bretanya, reunits a Birmingham. "L'Església ha de defensar les seves responsabilitats cara a la societat", ha declarat el president de la Conferència Episcopal d'Anglaterra i del País de Gal·les. "Això significa, al costat de les nostres tasques pastorals tradicionals

Xile

**Primera vocació
nadiua a la
illa de Pasqua**

SANTIAGO DE XILE.— Per primera vegada des del descobriment de l'illa de Pasqua, el 1722, un dels seus habitants s'ha fet religiós. Es tracta de Simón Ita, que després de vestir el sac franciscà, començà els estudis de filosofia en el Seminari de San Jose de Manrique (Xile). L'illa de Pasqua situada a l'oceà Pacífic, a 4.000 quilòmetres de la costa xilena, es troba sota la jurisdicció eclesiàstica de la Prefectura Apostòlica d'Araucania, confiada als caputxins bàvars. Descoberta el dia de Pasqua de 1722 per l'holandès Roggaveen, hagueren de transcórrer 134 anys abans que arribés a l'illa el primer missioner, el pare Eyraud, de la Congregació del Sagrat Cor, el 1856.

Itàlia

**Dante ha de
tornar
a Florència,
demanen els
florentins**

FLORENCIA.— Les restes mortals del cèlebre poeta italià Dante Alighieri han de tornar a Florència, i ser enterrades a l'església de la Santa Creu.

Aquesta és la petició formulada per un professor florentí, en una carta signada per uns 1.500 ciutadans de Florència, adreçada al seu alcalde.

Dante va néixer a Florència el maig del 1265 i morí a Ràvena el 14 de setembre del 1321. Les seves despulles reposen a l'església de Sant Francesc d'aquesta darrera ciutat. El seu retorn a Florència representaria, en certa manera, un homenatge pòstum.

Els actes commemoraren el segon centenari de l'acabament del temple parroquial.

Emotiva festa a Riudecols (Baix Camp)

El doctor Torrella beneí una imatge de la Mare de Déu de Puigcerver

Amb motiu del bicentenari del temple parroquial, el passat 28 d'agost, l'Arquebisbe de Tarragona es desplaça a Riudecols (Baix Camp) i presidí una memorable festa.

Aquests actes han volgut commemorar el segon centenari de l'acabament del temple parroquial i donar compliment a una vella aspiració feta clamor popular: tenir a l'església del poble una imatge de la Madona de Puigcerver que esplai l'arrelada devoció que Riudecols li té des de sempre.

El diumenge, a les 11 del matí la nova imatge, de la qual parlaré més concretament en un altre apartat, fou traslladada de la casa de l'escultor a l'església parroquial. Obrí la manifestació dels riudecolencs la banda de música del poble.

Ja des d'aquell moment i durant tots els actes els riudecolencs, i molt forasters que havien acudit per a participar de la jornada, demostraren el seu entusiasme i l'adhesió al nou pastor de la diòcesi. Així es mostrà igualment en el recés extraordinari de la vigília on l'oració versà sobre la devoció a la Mare de Déu, a càrrec de mossèn Enric Inglès, el sacerdot ja tan

conegut per les nits marianes de Vinaixa.

A dos quarts de dotze del diumenge en arribar a la plaça el Sr. Arquebisbe fou rebut per les autoritats. El batlle Sr. Josep Cabré li adreçà un discurs de benvinguda i després d'unes paraules de mossèn Josep Ferré, rector de la parròquia, s'inicià la solemne celebració litúrgica concelebrada per deu sacerdots, l'homilia de la qual per considerar-la d'interès general es reproduïx a part, íntegrament.

La missa solemne fou cantada per la coral del poble, dirigida per mossèn Enric Doménech.

La imatge, fou beneïda pel Sr. Arquebisbe en finalitzar l'ofici.

La senyora Maria Torrents, regidora de l'ajuntament del poble, adreçà la consagració a la Verge en nom de la vila.

Nova capella

Les pintures murals són belles composicions, obra i obsequi de l'artista reusenc Pere Calderó, professor titular de Belles Arts i director de l'Escola d'Art del Centre de Lectura de Reus.

La composició i la disposi-

ció de les pintures són resoltes amb força encert, prenent en consideració la temàtica mariana. La gamma és de grisos-blaus.

La part de la cúpula es clou amb set plafons: angelets pregant a manera de cor celestial, agenollats, de manera delicada, damunt d'un núvol, donant-li una subtileza celestial.

La part baixa, cinc plafons, són devocionals: invocacions amb les quals el poble de Riudecols tendeix a invocar a la Mare de Déu. Aquests plafons són certament ben resolts, si posem atenció a les dificultats que presentaven, de composició, les diferents invocacions. L'artista ple de recursos ha reeixit a superar el problema. Tot es realitza amb símbols consubstancials als canons de la simbologia cristiana, amb paral·lelisme amb els elements propis de Riudecols.

La capella té un atri en el frontal. En ell s'han aplicat pintures d'uns àngels i l'ermita de Puigcerver, amb tota la panoràmica del paisatge de les muntanyes de l'entorn i el camí que els riudecolencs segueixen pel seu pelegrinatge a l'ermita del cim. Aquesta pintura de 4 metres de llarg per 1'80 m. d'altura,

adosada a la pared de l'atri de l'església, encapçala l'esmentada capella.

La pintura decorativa d'aquesta nova capella ha estat a càrrec de Pere Cabré.

Tanca aquest cambril, on fou entronitzada la Verge, una artística barana obra i present de Josep Roig.

Les artístiques fusteries foren a càrrec d'Antoni Nogués i Jaume Mariné.

La Generalitat, possiblement farà una aportació econòmica per ajudar a la restauració.

Gènesi de la celebració

La devoció dels riudecolencs a la Mare de Déu de Puigcerver no es donà per satisfeta amb la realització del camí envers l'ermita.

La veu popular creixia i feia ressaltar que a l'església parroquial mancava la imatge de Nostra Dona de Puigcerver.

Aquesta idea s'arrelava fins al convenciment de ser la veu del poble, la veu de Déu.

El criteri sempre estimat del consell parroquial, suggerí proposar a en Esteve Doménech i Nogués, acreditat tallista amant d'aquest poble que és el seu, l'encàrrec de cisellar una imatge de

la Mare de Déu de Puigcerver, donat l'art demostrat en l'escultura de Santa Llúcia per ell tallada ja fa unes quantes anyades. La iniciativa fou acollida amb entusiasme per l'escultor i així ara podem contemplar una magnífica talla:

La serena tendresa reflectida per la dolça expressió d'aquesta talla de fusta policromada recorda a Madona de Puigcerver encara que no és una còpia exacta de l'original proposat, sinó una interpretació artística personal, que evoca la invocació originària.

L'alçada de la talla és de 84 cms., és una figura sedent i elaborada amb pi de Flandes. La policromia és realitzada amb anilines que deixen traslluir la fusta i les petjades escamoses de la gúbia en els ropatges. Les cares i mans de la Verge i l'Infant, decorades a l'esmail, prenen caràcter que posa en relleu el bell conjunt de l'encertada policromia.

Tornant a la festa, acabada la celebració, les autoritats acompanyaren el Dr. Torrella a Casa Grau, on s'ofertí un àpat a Sa Excel·lència i a Ja seva comitiva, que finalitzà amb una sobretaula al jardí.

A continuació, al "Parc

uterpe", tingué lloc una simpàtica recepció a tot el poble, després de la qual el Sr. Arquebisbe fou acomiadat i acompanyat a Tarragona.

Entretant, durant tot el dia s'efectuaren torns de vetlla a Santa Maria de Puigcerver.

A les 10 de la nit, començà el rosari de torxes pels carrers del poble, amb la intenció d'institucionalitzar-lo per cada any. Per la millor organització i ordre s'instal·laren per tota la vila altaveus a càrrec de Jordi Solonellas i Manel Manuel.

Entre la multitudinària i

devota assistència s'hi comptava la Sra. Teres Monné, qui fou guarida d'una incurable malaltia a Lourdes.

En acabar el rosari els nombrosos assistents es concentraren a la plaça de l'església fins a l'arribada de la imatge, que havia estat portada per tot el poble en tabernacle.

Llorenç Jaume Grau

La celebració litúrgica fou concelebrada per 10 sacerdots.

Homilia de l'Arquebisbe de Tarragona

Estimats concelebrants, germans i germanes en Jesucrist, autoritats locals: celebrem avui aquesta festa de la Mare de Déu en ocasió de la benedicció d'una imatge de Nostra Senyora de Puigcerver, tota aquesta celebració té aquesta finalitat: l'augment de la devoció a la Mare Nostra i de l'amor i l'adoració del seu fill, Jesucrist; ara bé, siguem ben francs i ben sincers: no hi ha vertadera devoció cristiana a la Mare de Déu si no ens movem a imitar l'exemplaritat, és a dir, els exemples de la vida de Maria per a l'Església i per a la nostra mateixa vida cristiana.

En la lectura de l'Evangeli segons San Lluç veiem que Maria és la Verge que escolta i acull amb fe la paraula de Déu; ja l'any 1974 Pau VI, també gran devot de la Mare de Déu, va escriure una exhortació apostòlica sobre el culte i la devoció a la Mare de Déu i entre altres aspectes glossava abundantment aquest aspecte de l'Evangeli d'avui. La fe de Maria fou el camí que la portà a ser Mare de Déu; Sant Agustí ho diu amb una seva expressió molt intuïtiva: "Ella, Maria, plena de fe concebé Crist amb la seva ment ans que en el seu si matern car declarava humilment i lliurement: "Soc l'esclava del Senyor, que es compleixin en mi les teves paraules". El si de Maria feia possible que el Fill de Déu naixés en les seves entranyes, es fes home i fos el nostre Salvador.

Maria va escoltar la paraula de Déu en el silenci i la humilitat, Germans aquí podríem fer una mica d'examen: fem nosaltres el mateix? cerquem el silenci interior i l'actitud humil del nostre cor?

La devoció a la Mare de Déu es pot expressar de moltes maneres: amb cants, amb joia, amb exclamacions, però també escoltant amb silenci i amb humilitat la paraula de Déu en els nostres cors, imitant el que ella va fer quan l'àngel li va anunciar que seria la Mare del Salvador. Avui hi ha massa soroll a tot arreu, la ràdio, la televisió, els telèfons, els cotxes, els avions; avui hi ha moltes també veus, excessives tendències, moltes propagandes, molts criteris, avui per escoltar la paraula de Déu i meditar-la ens és necessari un esforç, una accesi espiritual, un desig de santedat, una deci-

sió de cara les dificultats, reaccionant amb fermesa com Jesús ho va fer responent al temptador: "No sols de pa viu l'home, sinó de tota paraula que surt de la boca de Déu". (Mt. 4,4)

Maria escoltà plena de fe la paraula de Déu. Ella va ser saludada per la seva cosina Elisabet amb aquelles paraules: "Benaurada la qui ha cregut que es complirà tot allò que li ha estat dit de part del Senyor"; és a dir, benaurada la Verge per la seva fe que va tenir en la salvació promesa.

L'Església com Maria ens ensenya contínuament a escoltar i acollir amb fe la paraula de Déu i, a la llum d'aquesta paraula de Déu, descobrir els signes dels temps i la voluntat de Déu en els esdeveniments de la vida humana.

De la predicació de Jesús, Maria rebé les paraules en les quals el Fill exaltant el Regnat per damunt de les raons i dels llaços de la carn i de la sang proclamava: benaurets els qui escolten la paraula de Déu i la guarden tal com ella feia fi-

Els riudecolencs tenen molta devoció per la Mare de Déu.

delment i diu el Concili Vaticà II: "La Verge Maria també avançava en la peregrinació de la fe i mantenia amb fidelitat la seva unió amb el Fill fins a la creu" (Lumen Gentium, 12,58). Paraules difícils d'entendre, però que ens poden ajudar a aprofundir més el sentit del nostre peregrinar vers la pàtria definitiva.

Avui quan celebrem els dos-cents anys d'aquest temple parroquial ho fem amb la benedicció d'una imatge de la Mare de Déu de Puigcerver cisellada per un artista fill del poble de Riudecols. Per a tots els riudecolencs la devoció a la Mare de Déu s'ha mantingut viva peregrinant al cim de Puigcerver. El cim i l'ermita han estat motius de periòdiques peregrinacions. La peregrinació té sempre una dimensió religiosa molt important per a tota la nostra vida cristiana. Ens adreçem i peregrinem vers les ermites i santuaris de la Mare de Déu per demanar la seva ajuda i la seva intercessió per la nostra salut en el cos i en l'esperit. Ho heu fet moltes

vegades demanant que hi hagi treball, que no hi hagi el càncer de l'atur, que no hi hagi malalties, que hi hagi bones collites, però també hem de demanar els béns per a l'esperit. No podem oblidar en els nostres dies que la virtut del pelegrí és l'esperança com ens ho va recordar Joan Pau II a Montserrat, ens deïa que en la salutació a la Verge Maria ens adreçem a la Mare, a la depositària de l'esperança que dóna alè als peregrins. "Déu vos salve Reina i Mare de misericòrdia, vida, dolcesa i esperança nostra", resem i cantem.

El nostre món està mancat d'esperança, hi ha molts problemes, massa dificultats, situacions noves de crisi però hi ha sobretot una falta de confiança i d'esperança. Moltes esperances massa humanes han portat ràpidament a la desil·lució, al desencís i a la mateixa decepció. No hi ha esperança fonamentada en la fe en Déu i s'ha perdut l'esperança en l'home.

Les esperances humanes ni que siguin legítimes, ni que siguin bones i plenes d'il·lusió, sense la llum de l'esperança en la vida eterna, esdevenen fictícies, buides i porten a la mateixa foscor. Han augmentat les pors, els conflictes, les guerres, les violències, els desenganys i s'arriba fins i tot a la desesperació perquè no s'escolten les paraules de Maria: "Feu el que Ell us digui...". És urgent i és necessari, estimats tots, que invocant la Mare de Déu de Puigcerver fem provisió d'esperança, provisió d'esperança cristiana. Sobretot els qui som grans tenim aquest deure d'urgència per als nostres joves, per als nostres fills, perquè hi hagi més esperança en els mateixos infants, perquè els joves i les famílies noves que s'aniran formant vegin sempre en la seva llar la llum de l'esperança, tornar a creure de debò en Jesucrist, el nostre Salvador i Redemptor; amb l'exemple de Maria escoltem la veu del seu Fill: "Estimeu-vos els uns als altres com jo us he estimat".

Siguem cristians de debò, és a dir, deixebles de Jesús especialment en aquest Any Sant que celebrem els mil nou-cents cinquanta anys de la nostra Redempció, del nostre alliberament de la tristesa de la vida present a l'alegria de la

vida futura, de l'esclavatge del pecat a la llibertat de l'amor, de la força de les tenebres a la llum de l'esperança en la vida eterna.

En la segona lectura, estimats germans, avui hem escoltat el darrer tret de la vida de Maria que coneixem pel llibre dels Fets dels apòstols; Maria ens hi és presentada fent pregària amb els apòstols.

Hem proclamat i hem escoltat que després de veure com Jesús era endut al Cel, els apòstols se'n tornaren a Jerusalem des de la Muntanya de les Oliveres, entraren a la ciutat i pujaren a la sala on s'allotjaven tots unànimement assistien sense falta a les hores de pregària amb les dones, amb Maria, Mare de Jesús. Hi veiem la presència de Maria pregant amb l'Església naixent. Pregant, Maria ens ajuda a alimentar la fe i l'esperança, de Maria aprenem la gran lliçó de pregar per conservar la fe i per fer créixer l'esperança en els nostres cors. Sense la pregària nosaltres som incapaces de perseverar en la fe, de mantenir l'esperança en aquell Jesús que fou endut al Cel i que viu ara entre nosaltres. Sense pregar no creurem ni esperarem en Aquell que sols Ell té paraules de vida eterna.

La festa d'avui, germans, aquesta celebració vol ser una celebració d'acció de gràcies a Déu per aquest segon centenari d'aquest temple i de la benedicció de la imatge de la Mare de Déu de Puigcerver. Tot això serà agradable als ulls de Déu si, venerant la Verge Maria, aprenem d'ella les lliçons de fe, d'esperança i de pregària.

Com a Pastor vostre m'adreço principalment a totes les famílies, als pares, als fills, als joves, als nois, a les noies perquè fem un esforç, invocant la Verge de Puigcerver, d'augmentar la nostra esperança de la vida eterna.

Com a Pastor vostre vull acabar aplicant a tots els fills de Riudecols la invocació conclusiva de Joan Pau II a Montserrat: "Feu Senyor que tots el riudecolencs encertin a descobrir el profund sentit de llur existència: Pelegrí de la terra; que no confonguin les etapes ni la meta que modulin la marxa segons l'exemple de Maria" (7 de novembre del 1982).

Així sia.

7 novembre del 1982

**Dia 25 de setembre
del 1983**
Diumenge XXVI
de durant l'any
Cicle litúrgic C
Color verd
A cura d'Alexandre
Olivar, O.S.B.

diumenge

LA SORT RESERVADA ALS RICS

Ja el diumenge passat l'Evangeli de sant Lluc posava a la nostra consideració un tema que no és exclusiu d'aquest evangelista, ni molt menys, sinó que apareix diverses vegades en la Sagrada Escripura, concretament en la predicació de Jesús. Es tracta de les riqueses, és a dir, de l'acumulació de béns materials per part d'un posseïdor determinat, fins i tot quan hom prescindeix de bon o mal ús de tals riqueses; el sol fet de posseir-les ja és un problema per a la consciència de l'home, particularment per a la del cristià. L'actitud crítica del cristià davant d'una possible o real acumulació de béns materials té doncs una doble motivació: en primer lloc hi ha el contrast en què les riqueses posen els rics comparats amb els qui tenen menys, amb els qui tenen poc o amb els qui no disposen de res. En segon lloc, prescindint conceptualment de la relació amb els altres, el sol fet de ser ric ja és un mal en si mateix, per al

ric mateix. L'home ric de la paràbola de l'Evangeli d'avui, "a qui en vida van tocar béns de tota mena", ja hauria merescut el menyspreu de Déu —així ho sembla— encara que no hagués segut a la porta de casa seva cap pobre menyspreat per ell. Submergits en la seva abundància, els rics ni en Déu no pensen, ja que fan dels béns terrenals i dels plaers, que aquests els proporcionen, una finalitat en si; i en el transcórrer dels seus dies en la sensualitat, encara que això no els obtingui una felicitat veritable, no tenen posat el desig en la joia autèntica i segura de l'esperit. "La preocupació d'aquest món i la seducció de les riqueses ofeguen" els rics (Mateu 13, 22); "llur fi serà la perdició, perquè tenen per déu el ventre... i només s'interessen per les coses terrenals" (Filip. 3, 19). Ben diferent apareix la figura del nostre rei, Jesucrist, el qual no necessita de riqueses ni de poders materials per dur a terme l'obra de la redempció.

1

ELS RICS JA S'HO TROBARAN!

Amós, profeta especialment preocupat per les diferències entre rics i pobres i per les altres injustícies socials, la veu del qual ja vam escoltar el diumenge passat, ens ofereix avui una pàgina ben viva, plena de realisme (interessant també per a la història dels costums), quan descriu el viure sensual dels rics encastats en la matèria. Orbs per la voluptat present, els rics no pensen en el futur; submergits en llur hedonisme, es desenten de tot el que pugui representar per a ells una interrupció o una molèstia en el plaer i en la fruïció de la vida que menen; la dels altres no els interessa.

Lectura del llibre del profeta Amós

Am 6:1a,4-7.

Això diu el Senyor, Déu de l'univers: "Ai dels qui viuen tranquils a Sió, dels qui es creuen segurs al turó de Samaria! Són notables dins el primer dels pobles; els de la casa d'Israel acuden a ells. S'estiren en llits de marfil, s'aclofen en els seus sofàs, mengen els anyells més tendres i els vedells engraixats a les estables, improvisen al so de l'arpa, creen com David les seves melodies, beuen el vi en grans copes, i s'ungeixen amb els perfums més fins, però no els fa cap pena el desastre de les tribus de Josep. Per això ara seran els primers en les files dels deportats; així s'acabarà l'orgia dels vividors".

SALM RESPONSORIAL

"El sol fet de ser ric ja és ser injust respecte al pròxim indigent. Aquest, però, és defensat per Déu, el qual fa justícia als oprimits. Per tant, Déu i els rics són oposats.

145:7,8,9-10 (R.:1b)

El Senyor fa justícia als oprimits,
dóna pas als qui tenen fam.
El Senyor deslliura els presos.

R. Lloa el Senyor, ànima meva:

El Senyor dóna la vista als cecs,
el Senyor redreça els vençuts.
El Senyor estima els justos. R.

El Senyor guarda els forasters,
manté les viudes i els orfes,
El Senyor regna per sempre,
és el teu Déu, Sió, per tots els segles. R.

2

UN ESPILL DE PERFECCIÓ SACERDOTAL

El diumenge passat sant Pau ofería a Timoteu un programa d'actuació apostòlica corresponent a un esquema del pla de la salvació. Avui l'apòstol Pau presenta a Timoteu una pàgina que podria ser definida com a "espill de perfecció", és a dir, com un model per ésser observat pel pastor espiritual. Val, certament, per a tot cristià; però l'apòstol té a la vista el privilegiat amb el do de la vocació ("el manament rebut") de ser col·laborador dels apòstols en el testimoniatge de la fe. En aquesta vocació sacerdotal tenim Jesucrist com a model. Notem, en el text de Pau, encara la connotació eclesial ("vas ser cridat... en presència de molts testimonis") i la dimensió escatològica ("fins que es manifesti Jesucrist"), que Pau acaba transformant en himne.

Lectura de la primera carta de sant Pau a Timoteu

1Tm 6:11-16

Home de Déu, busca de practicar sempre la justícia, la pietat, la fe, l'amor, la paciència, la mansuetud. Lluita en el noble combat de la fe i guanya't la vida eterna. És per a obtenir-la que vas ser cridat i vas confessar noblement la fe en presència de molts testimonis. Davant Déu, font de tota vida, i davant Jesucrist, que sota Ponç Pilat donà testimoni amb la seva noble confessió, et recomano que guardis irrepressible i sense falta el manament rebut, fins que es manifestarà Jesucrist, el nostre Senyor.

Quan serà l'hora, farà aparèixer la seva manifestació aquell qui és de debò feliç i l'únic Sobirà, el Rei dels reis i el Senyor dels senyors. L'únic que té com a pròpia la immortalitat, i habita en una llum inaccessible: Cap home no l'ha vist mai, ni és capaç de veure'l. A ell l'honor i el poder per sempre. Amén.

PUNTS DE REFLEXIÓ

1. La diferència entre rics i pobres no és volguda per Déu, sinó que és una conseqüència del pecat original. Correspon també a la diferència de capacitat d'intel·ligència i de treball que hi ha entre els homes. Depèn encara d'allò que en diem la sort: n'hi ha que en tenen més que altres, per perfecta que pugui ser l'organització social d'un país. Això ens diu que l'equilibri ha de venir també del comportament ètic dels homes: cal que "qui tingui dues túniques en doni una al qui no en té, i qui tingui menjar que faci el mateix" (Lluc 3, 11).

3

DÉU NO ADMET DIFERÈNCIA ENTRE RICS I POBRES

En la paràbola del ric i el pobre no és blasmat pròpiament un suposat comportament inhumà de l'opulent envers l'indigent. Ja n'hi ha prou amb la juxtaposició dels dos. Per tal que el contrast sigui fort, el ric hi és descrit amb una màxima opulència, i el pobre amb la més misera indigència. Que la diferència entre rics i pobres no és volguda per Déu, ho demostra clarament el desenllaç després de la mort d'ambdós. En l'altra vida, des d'on, sembla, el ric es tractat amb compassió i fins amb una certa tendresa (li diuen "fill meu"), la sort dels dos ha canviat, perquè en la vida eterna el mèrit és premiat, la culpa és castigada. La paràbola té un interès especial a fer notar que en la vida present ja tenim els mitjans de saber com hem de comportar-nos per merèixer la felicitat eterna.

Evangeli segons sant Lluc

Lc 16:19-31

En aquell temps, Jesús digué als fariseus: "Hi havia un home ric que anava vestit de porpra i de lli finíssim, i cada dia celebrava festes esplèndides. Un pobre que es deia Llätzer, s'estava estirat vora el seu portal amb tot el cos nafrat, esperant satisfer la seva fam amb les engrunes que queien de la taula del ric. Fins i tot venien els gossos a llepar les seves úlceres. El pobre morí, i els àngels el portaren a la falda d'Abraham. El ric també morí i el van sepultar.

Arribat al país dels morts i estant en un lloc de turments, alçà els ulls, veié de lluny Abraham, amb Llätzer a la falda, el cridà i li digué: "Abraham, pare meu, apiada't de mi i envia Llätzer que mulli amb aigua la punta del seu dit i em refresqui la llengua, perquè sofreixo molt enmig d'aquestes flames". Abraham li respongué: "Fill meu, recorda't que en vida et van tocar béns de tota mena, i a Llätzer mals, però ara ell ha trobat consol i tu, sofriments. Pensa també que entre nosaltres i vosaltres hi ha una fossa immensa, tant que si algú volgués passar del lloc on sóc jo cap on sou vosaltres, no podria, ni tampoc del vostre lloc al nostre".

El ric digué: "Llavors, pare, et prego que l'enviïs a casa meva. Hi tinc encara cinc germans. Que Llätzer els advertixi, perquè no acabin també en aquest lloc de turments". Abraham li respongué: "Ja tenen Moisès i els profetes: que els escoltin". El ric contestà: "No, pare meu Abraham, no els escoltaran. Però si anava a trobar-los algú que torna d'entre els morts, sí que es convertiran". Li diu Abraham: "Si no fan cas de Moisès i dels profetes, ni que ressuscités algú d'entre els morts no es deixarien convèncer".

2. Podria ser totalment inútil que vingués algú del regne dels morts a fer-nos advertiments. L'home és així: quan es troba endinsat en l'egoisme, en la pròpia estupidesa, no fa cas de res. Les amonestacions més fonamentades i els arguments més clars no prevaldran sobre allò que l'home vulgui, arrossegat per l'hedonisme i per la passió.

3. Els fariseus disposaven de la Llei i dels profetes per saber com havien d'obrar; nosaltres tenim la doctrina i l'exemple de Jesucrist. Ens cal encara més per creure i obeir, una autoritat més gran? un miracle?

Homes i institucions

El pare Kolvenbach, nou general dels jesuïtes

El pare Peter-Hans Kolvenbach, nou general de la Companyia de Jesús amb el pare Pedro Arrupe.

No ha succeït el que semblava més probable que farien els jesuïtes: elegir un italià. Ni han optat per un jesuïta clàssic —opció Dezza— ni per un religiós italià capaç d'entendre's bé amb la cúria —opció Pittau o Tucci—. En canvi, s'han decidit per un **home nou**, un savi, en el sentit més fort de la paraula, un expert en lingüística, i un políglota, que parla nou llengües, inclòs el rus. En aquest sentit, la bona intel·ligència amb el Papa, també un gran políglota, està ben assegurada.

D'antuï, la congregació general ha sorprès els periodistes italians (i també, segurament, la cúria romana). Kolvenbach no fou esmentat aquí com a candidat; d'ell diuen les agències que **el seu nom havia circulat els passats dies en la premsa estrangera**. Tanmateix, l'elecció a la primera votació demostra que s'ha configurat en els quatre dies de reflexió, amb gran unanimitat, com el successor del pare Arrupe.

El pare Vandrisse, que pertany a la Congregació dels Pares Blancs, convisqué al Líban amb el **nou superior general dels jesuïtes: és holandès —em diu— però es féu libanès. Vivia molt pobrament. Acostumava a fer grans caminades a peu, ja que no disposava de cotxe. Era molt estimat entre els joves, molts dels quals ni sabien que fos d'Holanda. Ha viscut el drama libanès molt interiorment i el pluralisme socio-religiós i el drama bèl·lic han estat per ell**

una gran escola. Aquest arrelament de Kolvenbach a l'Orient començà molt aviat, i travessa tota la seva vida religiosa.

Peter-Hans Kolvenbach nasqué el 30 de novembre de 1928 a Druten, població prop de Nimega (Holanda). Té, doncs, 54 anys. Entrà en la Companyia de Jesús el 7 de novembre de 1948 a Mariendaal, en el seu país nadiu, i fou ordenat sacerdot el 28 de juny de 1961 a Beirut (Líban), on ha estat ininterrompudament des de 1968 al 1981, com a professor de lingüística general en la Universitat de Sant Josep, el més important centre de la Companyia en la capital libanesa. Durant aquest període fou nomenat provincial de la vice-provincia del Pròxim Orient.

El 1981 fou traslladat a Roma, per haver estat nomenat rector del Pontifici Institut Oriental —un dels tres centres acadèmics dels jesuïtes en la Ciutat Eterna, amb la Gregoriana i l'Institut Bíblic—, en el qual fins ara ensenyava lingüística general i armeni. Doctorat en Filosofia i Teologia, el pare Kolvenbach parla normalment holandès, anglès, alemany, francès, rus, italià, castellà i armeni. També coneix l'àrab. És membre de la comissió oficial mixta pel diàleg entre els ortodoxos i els catòlics. Igualment que Joan Pau II, el pare Kolvenbach creu que els cristians d'Occident han de retrobar les arrels esclaves de la fe cristiana.

J.P.

Calendari

Diumenge, 25 de setembre. XXVI del temps ordinari. La Mare de Déu de la Misericòrdia, a Reus. Sant Dalmau Moner, dominic i Santa Aurèlia verge.

El sol surt a les 5,41 i es pon a les 5,44 (hora solar). Festa major a Cervelló i Reus.

Dilluns, 26 de setembre. Els sants Cosme i Damià, germans màrtirs. Sant Nil abat i santa Justina, verge màrtir. Festa major a L'Albí, Duesaigües i el Prat de Llobregat. Fira a Borredà.

Dimarts, 27 de setembre. Sant Vicenç de Paül, fundador; sant Adolf i sant Joan, germans màrtirs.

Festa major a Artesa de Segre, Canet d'Adri, Lles, Sarral, Sils i Tredós.

Dimecres, 28 de setembre. Sant Wenceslau, rei màrtir; sant Exuperi i, sant Salomó, bisbes i sant Heliodor, màrtir.

Dijous, 29 de setembre. Els sants arcàngels Miquel, Gabriel i Rafael. Santa Gudèlia, màrtir.

Festa major a Alcanar, Almatret, Belltall, Camarasa, Castellar de N'Hug, Colera, Lleida, Molins de Rei i altres pobles.

Fira a Castellví de Rosanes, Corçà, Gòsol, Santpedor i Verges.

Divendres, 30 de setembre. Sant Jeroni, prevere i Santa Sofia, vídua.

Dissabte, 1 d'octubre. Santa Teresina de l'Infant Jesús, verge; santa Júlia, màrtir i sant Remigi, bisbe.

L'Honor

L'honor dels homes, és l'ara triomfal de la victòria. L'honor de Déu, és el pessebre i la creu. L'honor del cristià no té arcs triomfals.

L'Església celebra

25 de setembre. Diumenge XXVI de durant l'any. Lectures: Primera Am 6,1-4-7, S 145, segona 1 Tm 6,1-16, tercera, Lc 16,19-31.

26 de setembre. Dilluns de la setmana XXVI de durant l'any. Lectures: Primera, Za 8,1-8, S 105, segona Lc 9,46-50.

27 de setembre. Dimarts de la setmana XXVI de durant l'any. Lectures: Primera, Za 8,20-23, S 86, segona Lc 9,51-56.

28 de setembre. Dimecres de la setmana XXVI de durant l'any. Lectures: Primera, Ne 2,1-8, S 136, segona Lc 9,57-62.

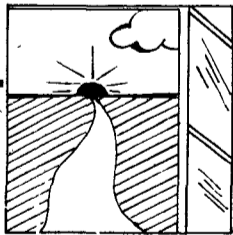
29 de setembre. Dijous de la setmana XXVI de durant l'any. Els sants arcàngels, Miquel, Gabriel i Rafael. Lectures: Primera Dn 7,9-10.13-14

o bé: Ap 12,7-12a, S 137, segona Jo 1,47-51.

30 de setembre. Divendres de la setmana XXVI de durant l'any. Lectures: Primera, Ba 1,15-22, S 78, segona Lc 10,13-16.

1 d'octubre. Dissabte de la setmana XXVI de durant l'any. Lectures: Primera Ba 4,5-12.27-29, S 68, segona Lc 10,17-24.

Horitzons

Per què temem?

A molts creients del nostre país, els actuals corrents revisionistes de l'Església els sonen a heretgia i els fan trontollar la fe.

A voltes la revisió porta un ferment de tensió i també a camins de desorientació.

Però examinades amb serenitat aquestes actituds de revisió, veiem que representen més aviat un estadi fecund de l'esforç de l'Església per acomodar-se a la nova visió de la vida. Moltes de les qüestions que inútilment es discuteixen en el si de les comunitats cristianes, deixen intacte el bloc monolític de la fe.

Llavors... per què temem?

Francesc Gamissans

Desitjo subscriure'm / renovar la meua subscripció a:

Catalunya Cristiana

Nom i cognoms

Adreça

Població D.P

Trameto les 2.500 ptes. per gir postal.

Inclòc un taló barrat per aquest import.

Prego al Banc / Caixa

Agència

que se serveixi domiciliat aquest pagament anual, fins a nova ordre, en la meua llibreta / compte n.º

Lloc Data

Remetre aquesta butlleta a:

Signatura

Redacció i administració:

C/. València, 244, 2on. Barcelona-7. Tels. 215/2739 - 2784 - 305

Quinze anys de vida de la Comunitat de Jesús

Era un matí ple de llum el d'aquell diumenge 29 de setembre a Montserrat. Des de l'ermita de Santa Creu hom sentia pujar el so festiu i solemne de les campanes del monestir, com alenada joiosa que anava inundant tots els indrets de la muntanya i que, en fusionar-se amb les pedres i amb el cel tan blau, perfumava l'aire de vida i de color.

Quan l'ermità, el pare Estanislau M. Llopart, rebé el compromís de Pere Vilaplana i tot seguit aquest rebé el dels altres catorze primers germans, era com si tota la natura hagués volgut afegir-se a la festa, com si l'entorn acollidor de la muntanya de Montserrat i els amples horitzons que s'estenien al davant acarressin aquells instants. Uns instants que ja són història, però que ara ens apareixen més plens de vida que mai, en complir-se'n el quinze aniversari i en tenir tan viva i tan pròxima encara l'anada a la casa del pare del nostre fundador y "germà gran" Pere Vilaplana.

Amb aquest acte naixia una nova vida, una petita família dins de l'Església de Crist; un grup de cristians, de joves, que sortia a la llum, amb les seves peculiaritats i amb una identitat pròpia que prenia la forma i l'estil del nom que els identificaria: **COMUNITAT DE JESÚS**.

Com tota nova criatura, la Comunitat de Jesús és filla d'uns temps, d'uns llocs concrets i especialment d'un carisma de fundació, el que Déu volgué inspirar a Pere Vilaplana.

Els temps queden ben definits en el marc de la primera etapa postconciliar. L'alè de l'Esperit que suposà el Concili per a l'Església, creant la necessitat de formes de vida més encarnades i d'una aproximació més autèntica a les realitats i als signes dels temps, embolcallà més autèntica a les realitats i als signes dels temps, embolcallà sens dubte l'ambient, les inquietuds i les aspiracions del nostre "germà gran" Pere en els moments de definició dels seus ideals.

Fou així com a finals de l'any 1965, després d'una llarga experiència d'activitats parroquials, d'una etapa de vida de seminari i de la pròpia maduració personal, en Pere començava els primers grups de revisió de vida, les "colles", que serien el fonament de la vida de Comunitat.

I tot aquest treball i aquesta vida començava també en un lloc ben concret: la ciutat de Barcelona, amb tota la seva

problemàtica de la ciutat en un barri tan diferenciat com l'exvila de Gràcia, amb una personalitat pròpia ben definida: gent treballadora, de classe mitja, amb inquietuds culturals i socials, ambient familiar, etc.

El veritable fonament de la Comunitat de Jesús no fou altre, doncs, que un grup d'amics, en un lloc i un temps ben precisos; i aquesta amistat inicial que compromet individualment esdevingué aviat un compromís comunitari, que arribà a crear uns vincles ben profunds de família, on radica la força de la nostra Comunitat.

Un esperit

L'Evangeli ha estat l'autèntica escola que ens ha permès de conèixer i estimar Jesús; un Jesús viu, encarnat en cada un de nosaltres i en tots els homes; un Jesús Amic. A la llum de l'Evangeli, els lligams d'amistat i amor han creat un caliu de familiaritat i de germanor que es fa present en la nostra relació, en la nostra comunicació, en la nostra pregària...

Conscients que la vida del cristià és comunitat i que tot cristià ha d'ésser apòstol, és a dir, ha de donar testimoni del Crist que viu, el nostre compromís comunitari no és altra cosa que l'expressió d'aquests lligams, que ja es viuen profundament en el cor; és un esperit concret, fruit de la maduració en la vida de família que compartim, i que pren forma en els termes següents:

—**Pobresa**: la superació del nostre individualisme, del nostre tancament, per tal de trobar la simplicitat de cor, l'obertura de l'esperit, la disponibilitat a viure Crist en els germans, als quals ens lliurem.

—**Amor**: transparència del cor, tot vivint Crist en els germans, vetllant per cada u i per tots; un amor que destrueix l'egoisme i anul·la semblantment la noció de "proïsme", car l'altre deixa d'ésser "l'altre" per esdevenir un amb nosaltres, l'únic Crist, l'únic Fill... però el Crist pobre i simple per llei de l'encarnació, que és l'amor.

—**Unitat**: bo i allunyant de nosaltres tota forma d'egoisme i de dualitat interior i exterior, ésser un sol cor i una sola ànima, per tal de viure un esperit universal que ens permeti el gran servei de la unitat per la nostra comunió amb Crist i els homes.

—**PAU**: com a fruit de l'esperit de Pobresa, d'Amor i de Unitat, aquesta PAU interior que és el nostre testimoni i la nostra

actitud en el món, i que es tradueix en una joia profunda i en una senzillesa de cor.

Un camí

L'itinerari de creixement i maduració de la nostra vida de Comunitat ens ha fet trobar els diferents mitjans per a viure-la en cada etapa o estat; tenim així:

—**"colles"**: grups de revisió de vida, que apleguen nois o noies (quatre o cinc en cada "colla"), amb una reunió setmanal que consisteix en la lectura i comentari d'un text de l'Evangeli i tot seguit la revisió de vida pròpiament, en un esperit de profunda sinceritat i obertura, de confiança i de respecte, que permet de crear uns lligams d'amistat sòlids i exigents; les "colles" són una veritable escola de l'amistat i l'amor, on s'arriba a conèixer i estimar Jesús per mitjà de l'Evangeli.

—**"llars"**: són els llocs on els germans i germanes de la Comunitat es troben per tal de compartir l'amistat, la pregària i l'Eucaristia; és a les "llars" on es viu realment la vida de Comunitat, trobant-se alguns dies per setmana, que serveix com a preparació per a una vida consagrada, ja sigui en el celibat o bé en el matrimoni.

—**"fraternitats"**: les vocacions que brollen de la vida de Comunitat troben així el seu lloc en les fraternitats de vida consagrada en el **celibat** o en el **matrimoni**; és la viva amagada, de petita família, com la de Jesús a Natzaret. Cada matrimoni consagrat de la Comunitat és una fraternitat matrimonial que, com els germans de celibat, reserva a casa seva un lloc especial per a la pregària íntima, de "fraternitat".

Breu història

- 1966:
 - Començament del treball d'acollida de Pere Vilaplana a casa seva, al carrer Joan Blanques, i de les primeres "colles", fonament de la Comunitat.
- 1968:
 - 18 de febrer: Anada a la casa del pare de Sor Maria Montserrat.
 - 29 de setembre: compromís dels primers germans de la Comunitat de Jesús, a l'ermita de Santa Creu, a Montserrat.
 - 8 de desembre: inauguració de la primera capella de la Comunitat, a la casa del carrer Joan Blanques.
- 1970:
 - Celebració de la primera Pasqua comunitària a Tarrés (Lleida).
- 1971:
 - Naixement de les primeres "llars" a Reus i a Barcelona, a semblança de la "llar mare" de Joan Blanques.
 - Després d'algunes experiències anteriors, començament de la primera fraternitat de celibat.
- 1972:
 - Començament del treball de recollida de llibres i documentació sobre Charles de Foucauld, que provocarà nombrosos contactes i amistats.
- 1973:
 - 21 de novembre: M. Teresa Monné, germana de Comunitat de Reus, és cridada a la casa del Pare, als 21 anys. Un recull de la seva correspondència serà publicat més tard amb el títol de: "Estimo la vida".
- 1974:
 - 1er. de desembre: inauguració de la fraternitat Charles de Foucauld, al carrer Massens, de Barcelona, com a fraternitat central que acollirà també les biblioteques especialitzades de Foucauld i de Montserrat.
- 1975:
 - 18 de març: aprovació canònica de la Comunitat de Jesús a la diòcesis de Barcelona; aviat seguiran el decret d'erecció canònica, que s'anirà obtenint successivament en les altres quatre diòcesis on la Comunitat es farà present.
 - 16 d'abril: consagració dels primers germans en la fraternitat de celibat.
- 1978:
 - 22 de gener: consagració dels primers matrimonis, davant del cardenal Jubany.
- 1980:
 - 10 d'abril: entrada de la Comunitat de Jesús en l'Associació General de les Fraternitats del germà Charles de Foucauld, a Roma; el mateix dia, trobada amb el Sant Pare Joan Pau II a Castel Gandolfo.
- 1982:
 - 30 d'octubre: celebració del cinquantè aniversari de Pere Vilaplana.
- 1983:
 - 11 de maig: anada a la casa del pare del nostre "germà gran" Pere Vilaplana.
 - 25 de juny: elecció del nou "primer servidor" de la Comunitat de Jesús, Ramon M. Giró.

Compromís dels primers germans de la Comunitat, a l'ermita Santa Creu.

Consagració dels primers matrimonis de la Comunitat.

Un altre mitjà ben important en la formació i en la comunicació en la meditació i en la pregària, per a tota la Comunitat de Jesús, és el **recés** mensual que anem celebrant des dels començaments; és un moment de trobada i de reflexió personal i comunitària.

Uns testimonis

Com a església que és i que

sempre s'ha sentit, la Comunitat de Jesús participa d'un corrent de vida espiritual que, des de les primeres comunitats cristianes fins als nostres dies, passant per les figures de Sant Francesc, Santa Teresa o del rector d'Ars, formen un núvol ben gran de testimonis. I entre tots aquests, per afinitats de proximitat, de línia espiritual i de lligam personal, la Comunitat n'ha trobat quatre que ano-

menem els nostres "inspiradors":

—**Charles de Foucauld** (Strasbourg, 1858-Tamanrasset, 1916): del "germà universal", que ens parla sobretot amb la seva vida, sentim ben profund el seu sentit d'encarnació en un poble, el seu esperit universal i les seves intuïcions sobre el paper dels laics, de tots els cristians, en les tasques d'evangelització. L'interès en l'aprofundiment de l'espiritualitat i vida de Foucauld ens ha portat a aplegar el recull bibliogràfic i documental més important que existeix sobre ell.

—**Albert Peyriguère** (Trébons, 1883 - Casablanca, 1959): l'ermità d'El Kbab, marabut cristià, encarnat en el món, un berber més entre els berbers, ens és un testimoni ben proper, seguint les petjades de Charles de Foucauld, d'un amor universal i d'una espiritualitat dels quals ens sentim hereus.

—**Maria Montserrat Capsir** (Barcelona, 1912-1968): monja jerònima, contemplativa, de finíssima intuïció, lligada per una profunda amistat a Pere Vilaplana abans del naixement de la Comunitat i associada

espiritualment a la fundació; sentírem que la seva mort va donar vida a la Comunitat.

—**Estanisla M. Llopert** (Esparreguera, 1915): monjo de Montserrat, ermità a Santa Creu de Montserrat quan entrà en contacte amb la Comunitat, en els seus inicis; ell rebé el compromís de Pere, perquè ja existien uns lligams de comunió ben forts que encara es refermaren al llarg dels anys, amb la seva partença a Terra Santa i més tard al Japó, on viu avui. La seva comunió en el silenci ha estat i és en tot moment una força espiritual per a la Comunitat.

Una família nombrosa

La comunitat de Jesús avui...

Aquell primer grup d'amics nascut a Gràcia ha esdevingut ja, en aquests quinze anys, una família nombrosa que aplega avui noranta-dos germans i germanes: deu dels quals consagrats en la fraternitat de celibat, vint matrimonis —setze dels quals consagrats—, i d'altres joves. Cal comptar també amb els trenta-sis infants que fan necessari un treball especialment adreçat a ells.

La implantació geogràfica és la següent:

- Diòcesi de Barcelona:**
- una fraternitat de celibat
- onze fraternitats matrimonials
- tres llars.
- El Masnou:**
- una fraternitat de celibat
- una llar

- Diòcesi de Tarragona:**
- Reus:**
- una fraternitat matrimonial
- una llar.
- Tarrés:**
- una fraternitat de celibat
- una fraternitat matrimonial
- una llar
- eremitori i llocs per a trobades i acolliment.
- Diòcesi de Lleida:**
- dues fraternitats matrimonials
- dues llars.
- Diòcesi de Jaca:**
- dues fraternitats matrimonials.
- una llar ("chera").
- Diòcesi de Girona:**
- una fraternitat de celibat a Banyoles
- treball d'acolliment i pregària al Santuari de Rocacorba.
- Diòcesi de València:**
- una fraternitat matrimonial.

Especial TERRA SANTA

SORTIDA DIA 4 - TORNADA DIA 15 DE NOVEMBRE 1983

EXTENSIO OPCIONAL A EGIPT E (8 DIES, AMB 5 DIES DE CREUER PEL NIL).

PREU PER PERSONA: 136.600 PTES. -- PENSIO COMPLETA EN AQUEST PREU HI ESTAN INCLUIDES TOTES LES EXCURSIONS HOTELS DE TRES ESTRELLES ESPECIALMENT SELECCIONATS

ASSESSOR RELIGIOS I ACOMPANYANT A TERRA SANTA: P. RAFAEL CARBONELL M.SS.CC.

VIATGES ALEMANY S.A.

Plaça Major, n.º 13, VIC - Telèfon 885 01 87 -

La Bíblia a l'abast

La trajectòria de l'home de Déu

(1Tm 6:11-16)

El fragment paulí que avui llegim, el trobem al final de la primera carta a Timoteu. Pau exhorta el seu deixeble i representant a la comunitat d'Efes a no fer com els falsos pastors, contra l'actitud i procediments dels quals ja l'ha posat en guàrdia a 6:3-10. Per això ara, dirigint-se-li en un to més íntim li diu: **Tu, en canvi, home de Déu, fuig de tot això.** I a continuació li fa un retrat de la trajectòria de l'home de Déu.

El fidel cristià, home de Déu

Home de Déu (v. 11 a). Aquesta expressió ens porta a la memòria la venerable figura de Moisès, l'home que Déu ha posat al davant del seu poble per dirigir-lo en nom seu i portar-lo cap a Déu tot ajudant-lo a complir la voluntat salvadora que ell els manifesta. És, doncs, el mediador entre Déu i el poble. I també a la inversa. I el que Moisès fou en signe i en figura, Jesús ho aconsegueix en la plena realitat. Per això ell és l'home de Déu per antonomàsia, el qui fa

present Déu en plenitud i en veritat enmig de la humanitat, Déu vertader i home vertader com és. Timoteu, el cap de la comunitat, cal que s'esforci a fer aquest paper de mediador i de conductor, car per a això ha estat investit del poder del ministeri per l'ordenació episcopal. Ha de ser un bon model per a la comunitat que li ha estat confiada. Però que no oblidí que tot plegat arrenca de l'acció de Jesús i de l'obra sacramental de l'Església, que es manifesta en tothom pel baptisme. Cal que en escoltar avui aquesta expressió, **home de Déu**, ens sentim tots interpel·lats. Tots els qui hem estat cridats al baptisme i hem confessat noblement la fe en presència de l'Església. Perquè el simple fidel que no ha rebut l'ordenació ministerial, no és un cristià de segona fila. És un veritable home de Déu, testimoni de Jesucrist enmig dels homes.

La trajectòria cristiana

Busca de practicar sempre la justícia, la pietat, la fe, l'amor, la paciència, la mansuetud (v. 11). Vet aquí el programa de la vida cristiana. Justícia envers Déu, que és el camí de la conversió continuada, avançar per la senda d'aquella gràcia que ens fa

justos de debò a la seva presència. És el camí que passa també —inesquívablement— per la pràctica de la justícia en les relacions nostres amb els germans. Per això la pietat és obertura a Déu, tracte familiar amb ell, en el sentit dels actes de pietat, expressió de l'amor i seguiment de la voluntat de Déu, i alhora obertura als altres, col·laborant així a l'obra salvadora de Jesucrist. És precisament així que es viu i es dona testimoni de la fe i de l'amor de Déu que ens mou i ens fa perseverar en el bé amb paciència i amb mansuetud. Aquest és el nostre combat. **Lluita en el noble combat de la fe i guanya't la vida eterna. És per a obtenir-la que vas ser cridat i vas confessar noblement la fe en presència de molts testimonis** (v. 12). Tinguem present el moment del nostre baptisme. I també el moment de la renovació de les promeses baptismals en la Vetlla Pascual. És davant de tota la comunitat que manifestem noblement el nostre compromís cristià.

La imitació de Jesucrist

L'afirmació patristica: "El cristià és un altre Crist", ha d'il·luminar la nostra trajectòria cristiana. És el que fa sant Pau en els

v. 13-16 de la nostra lectura. El cristià —l'home de Déu— cal que sigui un veritable seguidor de les petjades de Jesús, **que sota Ponç Pilat donà testimoni amb la seva noble confessió** (v. 13b), segellant-la amb la seva sang. Autèntic i veritable "màrtir" —testimoni— gràcies al qual tots els "màrtirs", cruenta o incruenta, de tots els temps reben la força i el valor del seu testimoniatge. Per això el cristià ha de **guardar irrepreensible i sense falta el manament rebut, fins que es manifestarà Jesucrist, el nostre Senyor** (v. 14). La "manifestació" —el testimoniatge— de la vida del cristià enmig del món actual, no és altra cosa que una manifestació velada de la presència salvadora de Jesucrist entre els homes i les dones d'avui, que rebrà tot el seu esclat revelador

quan serà l'hora i farà aparèixer la seva manifestació aquell qui és de debò feliç i l'únic Sobirà, el Rei dels Reis i el Senyor dels senyors, l'únic que té com a pròpia la immortalitat, i habita en una llum inaccessible... A ell l'honor i el poder per sempre. Amen. (v. 15-16).

Josep M. Aragonès

Cultura científica

"... a fi que els tresors fins ara guardats en les torres d'ivori dels laboratoris científics esdevinguin patrimoni cultural de tots."
Antonino Zichichi

La teoria sintètica de l'evolució

El neodarwinisme modern actual ha pres el nom de "Teoria sintètica de l'evolució". De fet, cal reconèixer-ho, ja no és el de la dècada dels anys 30; ha afegit moltes idees i detalls a aquell primer neodarwinisme, fent-ne una veritable síntesi. Parlarem avui dels quatre científics que més han contribuït a donar cos a la nova formulació neodarwinista. Són de quatre nacionalitats distintes, si bé dos d'ells han obtingut posteriorment la nord-americana: un rus (geneticista), un anglès (zòleg general), un alemany (sistemàtic) i un nord-americà (paleontòleg):

Theodosius Dobzhansky (1900-1975)

Va néixer a Nemirov (Rússia) i estudià a la universitat de Kiev. A Leningrad s'especialitzà en genètica. El 1927 emigrà a Estats Units, on al cap de deu anys adquirí la ciutadania nord-americana. Va treballar al laboratori de T. H. Morgan i investigà sobre la genètica de la drosòfila. Del 1930 al 1940 fou professor de l'Institut Tecnològic de Califòrnia i després de la universitat de Colúmbia i de la Institució Rockefeller.

L'any 1937 publicà "Genètica i origen de les espècies" ("Genetics and the origin of species"), on s'esforça a fer de la teoria darwiniana una teoria coherent amb la de l'herència biològica. El 1955 publicà també "Evolució, ge-

nètica i l'home" ("Evolution, genetics and man").

Julian S. Huxley (1887-1975)

Nét de Thomas H. Huxley, el "bulldog" de Darwin, ha estat com el seu avi un dels defensors més entusiastes de l'evolucionisme. Nasqué a Londres i estudià a Oxford, però als 25 anys se'n anà a Estats Units, on es dedicà a la docència i a la investigació durant set anys. Tornà a Oxford el 1919, i fou del 1925 al 1935 professor de Zoologia del "King's College" de Londres. Va ésser el primer director general de la UNESCO (1946-1948).

L'any 1942 publicà "Evolució, la síntesi moderna" ("Evolution, the Modern Synthesis"), on fa com una síntesi de les diverses disciplines biològiques en el que toca l'evolució, i el 1952 "Evolució en acció" ("Evolution in Action").

Ernst Mayr (1904-...)

Nascut a Kempten (Alemanya) va estudiar naturals a Berlín. Als 24 anys participà en una expedició a Nova Guinea i Illes Salomó com ornitòleg. El 1930 emigrà a Estats Units, on adquirí la nacionalitat americana l'any següent, vinculant-se al Museu Americà d'Història Natural. Des del 1953 és professor de Zoolo-

gia de la universitat de Harvard. La seva especialitat és la sistemàtica, és a dir la identificació i la classificació de les espècies naturals.

L'any 1942 aparegué el seu llibre: "Sistemàtica i l'origen de les espècies" ("Systematics and the origin of species") i el 1963 "Espècies animals i evolució" ("Animal species and evolution"). D'aquesta segona obra J. S. Huxley ha dit que potser és el llibre més important en biologia evolutiva que s'ha escrit des de "L'origen de les espècies" de Darwin.

Georges Gaylard Simpson (1902-...)

Nat a Chicago, cursà els estudis a les universitats de Colorado i Yale. Des del 1924 està vinculat com a paleontòleg al Museu Americà d'Història Natural. A la universitat de Colúmbia exercí de professor de Paleontologia dels vertebrats del 1945 al 1959 i després passà a la de Harvard. En el seu llibre "Temps i mode en evolució" ("Tempo and mode in evolution") de 1944 exposa les proves paleontològiques de l'evolució dels sers vius. L'obra és també molt innovadora en paleontologia; intenta verificar amb els fòssils la idea de Dobzhansky que l'evolució consisteix en l'acumulació de petites variacions en el si de les poblacions.

L'any 1946 es va fundar a Estats Units "The society for

the Study of Evolution", essent-ne G. G. Simpson el primer president. Aquesta societat va organitzar un congrés a Princeton l'any 1947 en el qual es va concertar un acord general entre les diferents disciplines biològiques per a elaborar la síntesi moderna de l'evolució. També s'hi va decidir la publicació d'una revista titulada "Evolution" que encara segueix publicant-se.

Valor de la teoria sintètica de l'evolució

Les obres dels dits autors publicades el 1937, 1942, 1942 i 1944 han esdevingut les obres clàssiques del modern neodarwinisme; des de punts de vista diferents convergeixen a donar una explicació unitària del procés evolutiu. Aquest s'explica per l'acció conjunta dels següents factors: mutacions fortuïtes, recombinacions de "gens", selecció natural i aïllament. La mutació i la selecció natural són processos complementaris, l'una sense l'altra no seria suficient, i la recombinació de "gens" dona plasticitat a les espècies ajustant els efectes de les mutacions a les necessitats de l'organisme. L'aïllament també és necessari perquè a través de les generacions es mantinguin els canvis evolutius. La genètica de poblacions, per la seva part, ha ensenyat que el material sobre el qual actua la selecció natural són les "poblacions

mendelianes" i no els individus aïllats...

¿Així, doncs, ja es pot dir que la teoria sintètica de l'evolució explica satisfactòriament com d'una espècie sola (o de quatre o cinc) hagin pogut sorgir totes les varietats actuals de sers vius? La resposta hem de dir que forçosament encara és negativa: Resten tantes coses per explicar! Els canvis o salts més grossos de la "macroevolució" fins ara no hi ha hagut manera d'explicar-los de forma convincent. Però veiem que la majoria de neodarwinistes es mostren optimistes; creuen que això aviat s'aconseguirà o... ja ho donen per fet. Almenys així apareix en molts llibres de divulgació i també en llibres de text per al batxillerat. Modestament creiem que en fan un gra massa (En el fons hi deu haver, en molts d'ells la idea que així es pot prescindir d'un Creador, i potser és aquest prejudici que els fa afirmar coses que encara no són certes...) Poc val la nostra opinió, és clar, però el cas és que també hi ha científics actuals ben competents que, en nom de la ciència, no veuen com el pur atzar en les mutacions amb la selecció natural pugui donar raó de tota la diversificació de les espècies en el poc temps de què es disposa al llarg de les eres geològiques. En parlarem, doncs, en propers articles.

Francesc Nicolau

Influència bíblica en la música de la Reforma

La Reforma religiosa del segle XVI dio un fuerte impulso a la música sagrada. Los primeros himnarios de la naciente Iglesia Evangélica se formaron con letras extraídas de la Escritura, recopilando viejas melodías y adaptando algunos elementos de la liturgia católica algunas veces, pero también con aportaciones nuevas. Los nuevos cantos se hicieron populares en seguida. Los artesanos salmodiaban, mientras trabajaban y los campesinos cuando labraban o recogían la cosecha, las amas de casa entonaban versículos bíblicos durante sus quehaceres domésticos y las madres los susurraban tiernamente como "canciones de cuna" para dormir a sus hijitos.

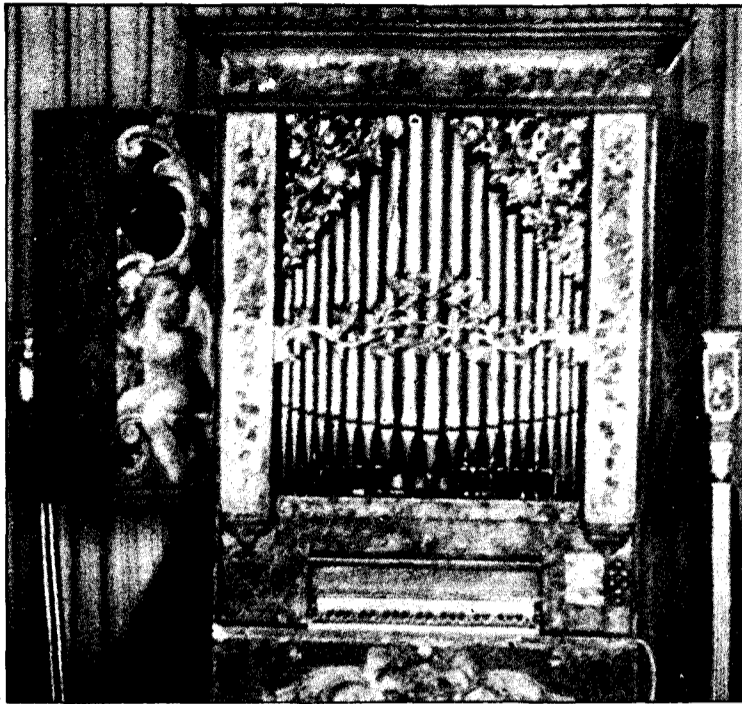
El luteranismo y el canto

Lutero y sus colaboradores sabían que el canto cultural es una hermosa expresión para adorar al Señor y un medio que ayuda a vivir la Palabra. Comentando esta visión litúrgica y pedagógica con George Spalatin, teólogo y secretario de Federico el Sabio, le dijo: "Hemos pensado seguir el ejemplo de los profetas y los padres de la Iglesia, y componer cantos en alemán destinados a nuestro pueblo, para que la Palabra de Dios resuene en el canto de los fieles".

El primer himnario fue el **Librito de Cantos de la Iglesia** (Wittenberg 1524), publicado por Johann Walther (1496-1570), el cual contenía una colección de motetes para ser cantados a varias voces. Hasta el fallecimiento del reformador (1546), se imprimieron un centenar de himnarios.

De la misma manera que los viejos cantos y antifonas estaban inspirados en los Salmos, así también, lo estaban los corales alemanes. Lutero siguió la letra de los Salmos en algunos de sus corales, como lo hizo en "De lo profundo" (Salmo 130). Pero el himno "Castillo fuerte es nuestro Dios", por ejemplo, es una paráfrasis del Salmo 46. En esta vigorosa composición, aplicó los versículos a la dramática situación del momento, cuando las decisiones de la Dieta de Spira (1529) hacían peligrar los avances de la Reforma.

Desde el segle XVI en adelante, la música de la Reforma se inspiró, sobre todo, en las lecturas evangélicas de la "Pasión". Solían componerse dos formas distintas: la Pasión-motete y la Pasión-drama. En la primera modalidad, el coro canta todos los papeles: las narraciones de los evangelistas, las palabras de Jesús y las voces de los demás personajes. La primera "Pasión" de este estilo, la compuso el compositor católico holandés Jacobo Obrecht (1450-1505) Walther admiraba la aportación musical de Obrecht, de modo que la copió y posteriormente la publicó con un prefacio de Melanchthon y fue cantada en la

Iglesia Evangélica. La "Pasión-drama" deja intacta las narraciones de los evangélicos y las palabras de Jesús, musicándose solamente las palabras de los otros personajes. Estas "Pasiones" originalmente estaban escritas en latín, pero los reformistas las tradujeron al alemán. El Domingo de Ramos de 1530 se interpretó por vez primera una "Pasión según San Mateo", original de Walther.

La traducción métrica de los salmos

Clemente Marot (1496-1544), poeta occitano de expresión francesa en la corte de Navarra, metrificó algunos salmos. Gustaron tanto, que desde el rey hasta el servidor más humilde, los cantaban improvisando adaptaciones con melodías populares. Publicó en Estrasburgo **Psaumes et cantiques** (1539), que reunía cincuenta salmos. Calvino durante su exilio en Estrasburgo (1538-41) conoció la obra de Marot e insistió que musicaran aquellos salmos que todavía no tenían música. Aún añadió cinco salmos, el **Cantar de los Cantares** y **Los Diez Mandamientos**.

Théodore de Bèze (1519-1605) completó la colección de Marot. El **Salterio Ginebrino** (1562) fue la edición definitiva después de una lenta y cuidada elaboración. El Salmo 68 versificado por Bèze, llegó a ser el "himno de batalla" de los hugonotes perseguidos.

Los presbiterianos escoceses cantaban preferentemente los Salmos. El **Gran Salterio Escocés** (1564) reunía una combinación de melodías autóctonas, alemanas y francesas. La Asamblea de Westminster lo revisó (1643) y lo reemplazó por el **Salterio Escocés** (1650), que fue utilizado durante muchísimos años.

Los disidentes ingleses daban mucha importancia a la participación activa en la liturgia, por cuyo motivo crearon una gran variedad de cantos y versiones métricas de los Salmos, **Cantar de los Cantares** y otros textos escripturísticos.

Armonizados con melodías populares y nuevas músicas, los salmos eran entonados en la comunidad eclesial, pero también por las calles y los mercados.

La aportación musical del pietismo

El pietismo revitalizó el luteranismo, promoviendo el estudio sistemático de la Biblia en grupos reducidos, la oración y potenció al máximo la participación de los seglares en la vida comunitaria. Entre otras peculiaridades que le eran propias, se distinguió por la gran calidad y dignidad de las obras musicales que algunos de sus hombres crearon.

Heinrich Schültz (1585-1762), cantor del elector de Sajonia, distribuía la jornada entre la lectura de la Biblia y musicar textos bíblicos. Desarrolló la obra de Walther y compuso unas "Pasiones" según San Mateo y San Juan, el **Oratorio de Navidad, Las Siete Palabras de Cristo, Salmos...** Todas estas composiciones magníficas por su mensaje y su belleza, traducen una fe viva que lleva a la reflexión y a la praxis.

Georg Friedrich Händel (1685-1759) estudió Derecho en Halle, el gran centro del pietismo, donde fue también organista de la catedral. Entre sus composiciones de temática bíblica, podemos recordar: **Israel en Egipto** (1739), **Saúl** (1739), **Salomón** (1749) y **Jephté** (1752). Pero su oratorio cumbre fue, sin duda, **El Mesías**, cuya letra sigue exclusivamente versículos del Antiguo y Nuevo Testamento, estrenada en Dublín (1742). Händel manifestó su pietismo cuando hacia el final de sus días solía decir: "Quisiera morir en Viernes Santo con la esperanza de unirme a Dios, mi dulce Señor y Salvador, en el día de su resurrección". El Señor quiso atender el ruego de su cantor, porque falleció el Sábado Santo de 1749.

Las magistrales composiciones de Johann Sebastián Bach

(1685-1750), evidencian una piedad profunda y ferviente, porque entendía la música como un medio especial de glorificar a Dios. En la época de su mayor fecundidad, se cuenta que escribió 260 cantatas, las **Pasiones** según San Juan, San Mateo y San Marcos —esta última perdida— la **Misa** en si menor, el **Magnificat**, los **Cra-torios** de Navidad, Pascua y de la Ascensión, los seis motetes, cuatro misas... Tenía por costumbre encabezar las páginas de sus partituras con las letras iniciales (S)oli (D)eo (G)loria. Aun desde su lecho de muerte dictó a su yerno Altnikol una fantasía sobre un tema coral para órgano, que tituló: "Comparezco ante tu Trono".

Universalidad

Las grandes obras musicales creadas por aquellos genios de profundas convicciones religiosas han llegado a ser universales y hoy son patrimonio de la humanidad. Los Países Catalanes deben al maestro Lluís Millet el conocimiento y la difusión a través del Orfeo

Català de las obras corales más representativas de Bach, Händel y otros muchos.

La primera audición de la **Pasión según San Mateo** de J.S. Bach en Catalunya fue interpretada por el Orfeo Català bajo la dirección de Lluís Millet en el Palau de la Música Catalana el 27 de febrero de 1921. Actuó al órgano el Dr. Albert Schweitzer, Premio Nobel de la Paz en 1953, y cantó el tenor Emili Vendrell. A pesar de la filiación protestante del Oratorio y del organista, no sólo no hubo ningún recelo sino un entusiasmo desbordante. Schweitzer escribió unas documentadas "Notas explicativas" sobre el tema presentado, que le fueron publicadas en la **Revista Musical Catalana**. Millet sentía una gran estimación por Schweitzer, tanto que en su discurso con motivo de un homenaje al Orfeo Català aludió a "nuestro hermano de Alsacia". Tímidamente, el ecumenismo práctico ya entraba por la vía de la amistad y del arte.

Joan González y Pastor

Solemnitat de la Mare de Déu de la Mercè

Setembre de l'Any Sant de la Redempció, 1983

(1950 ANIVERSARI DE LA MORT I RESURRECCIÓ DE JESUCRIST)

BASÍLICA DE LA PATRONA PRINCIPAL DE L'ARQUEBISBAT DE BARCELONA

DIVENDRES, DIA 23

Misses, a les 5.30 i 6.30. A les 7.30, Rosari, Exercicis de devoció a la Mare de Déu, i a les 8, Pregària de vespres i Santa Missa amb la participació de la Federació de Cristians de Catalunya.

DISSABTE, DIA 24

A les 8 i 9, Misses..

A les 10.30: Missa concelebrada que presidirà l'Emm. Sr. Cardenal, Dr. NARCIS JUBANY. A l'ofertori, ofrena de flors per les cases regionals. A l'acabar, Goigs a la Mare de Déu de la Mercè.

A les 12.15, 1.15, 2.15, Misses.

A la tarda: Missa, a les 6. A les 7, Rosari i Exercicis de devoció a la Verge. A les 7.30 i 9, Santa Missa.

Cada dia, fins el dissabte, dia 1, continuarà l'Octavari. A les 7.30, Rosari, Exercicis de devoció a la Mare de Déu de la Mercè. A les 8, Santa Missa.

PEDRO ROVIRA
GRANDES VINOS Y BRANDY

Missatge final de la XII Assemblea de Caritas Internacional

"Tota persona ha de ser respectada"

Nosaltres, representants de les Caritas de 125 països, reunits a Roma per a celebrar la XII Assemblea General de Caritas Internacional, volem compartir amb tots els creients i amb tot els homes de bona voluntat les nostres esperances i el nostre compromís. Durant els deu dies que hem passat junts, hem pres consciència de l'acció de les Caritas en les circumstàncies i realitats més diverses i hem retrobat la presència de l'esperit en les més diverses condicions de la humanitat.

Una humanitat complexa, però que almenys té en tots una característica comuna: cada persona té necessitat d'ésser apreciada, estimada i respectada pel que és. Sobretot els més pobres. I hem comprès que la nostra estada a Caritas no tindria sentit sinó fóssim capaços de compartir amb els pobres, en els quals està present el Crist sofrent.

Aquest esperit de compartir ens porta a reafirmar algunes veritats, a denunciar alguns escàndols i a fer públic el nostre compromís.

Respecte a la persona

Afirmem que tota persona ha d'ésser respectada. Només així serà possible viure en pau.

Enfront al fatalisme de molts, nosaltres, des de la base de la nostra experiència personal i comunitària, afirmem que és possible l'amistat i la fraternitat entre la gent molt diversa, ja que el nostre origen està en el mateix i únic esperit.

Respecte a les cultures

Afirmem que totes les cultures han d'ésser respectades. Això vol dir que reconeixem que un desenvolupament humà autèntic només és possible si es respecten les diverses cultures i els valors propis de cada comunitat local.

Marginació

Amb dolor constatem la pobresa, el sofriment i la misèria de milions de germans i germanes que no són tinguts en compte en absolut, víctimes d'estructures injustes i esclavitzats per poders econòmics, socials i polítics que són inhumans.

Causas de la pobresa

Les causes profundes de la pobresa i la misèria escapen amb freqüència al poder de les persones individuals, i fins i tot dels països considerats aïlladament.

Entre les principals causes de l'actual injustícia mundial

Panoràmica de l'Assemblea General.

cal denunciar el brutal assalt contra la humanitat, que és la carrera d'armaments. Les dimensions d'aquest assalt i les despeses en projectes militars i en armaments convencionals o nuclears són astronòmics, escandalosos i criminals.

Les despeses de defensa, que sovint representen més de la meitat del pressupost nacional, podrien ésser esmerçats molt més útilment pel creixement i el desenvolupament dels pobles.

No podem callar davant els sofriments de pobles sencers governats per règims totalitaris, de la dreta o de l'esquerra, que amb el pretext de la seguretat nacional o de la supressió de les classes, destrueixen els individus, mitjançant una propaganda alienant, l'exili, la tortura o la desaparició física.

Observem l'existència de molts països anomenats "lliures" reduïts de fet a l'esclavitud econòmica i a la dependència

de forces externes introduïdes en ells. És el cas de les multinacionals i d'altres presències imposades amb motiu de determinats acords governamentals.

Altra causa no menys escandalosa, de pobresa, és el pillatge dels recursos naturals, que redueix a la fam a milions de persones per aconseguir el benestar, en l'opulència i malversació, d'una minoria de la humanitat, permetent-se àdhuc destruir cada any milions de tones d'excedents alimentaris amb la sola finalitat de mantenir els preus del mercat.

En els països en via de desenvolupament hem vist sorgir zones industrials que creen poca ocupació i molt sofriment, a causa de la emigració dels pobles als llocs de treball, a la imposició de nous models culturals i a la inseguretat que caracteritza els pobles desarelats. L'explotació de la mà d'obra barata i la insuficient

protecció dels treballs han fet que la distància entre rics i pobres sigui més gran, a la vegada que s'han multiplicat els beneficis de les empreses.

Estem particularment alarmats per les noves formes d'explotació i degradació de la dona en els països pobres.

Nosaltres, al contrari, volem estimular una cultura de l'austeritat que porta a una alegria i a una pau autèntiques.

Solidaritat

Els membres de Caritas no podem enfrontar-nos sols, a problemes tan gegantins. A tothom, però particularment als qui detenen el poder, demanem un seriós esforç per arribar a:

Un món lliure, construït sobre l'harmonia dels cors, basat en el profund respecte a la vida, en la solidaritat i en el

repartiment equitatiu dels béns de la humanitat.

Una dinàmica econòmica inspirada en un repartiment equitatiu dels recursos, del treball, de la producció i dels serveis, que permeti a cada una de les comunitats expressar millor el seu propi geni creatiu.

Unes formes de comunicació entre els homes i el pobles que respectin i reconeixin el valor dels patrimonis culturals, de les conviccions religioses i dels ideals de cadascú.

Pastoral social

Dintre d'un respecte a les prioritats i peculiaritats de cada una de les nostres comunitats locals, ens esforçarem, mitjançant una adequada pastoral social i amb accions concretes, a procurar la solució de problemes humans com: la soletat dels ancians; la discriminació de la dona, la humiliació dels minusvàlids; l'angoixa

dels nens abandonats; la degradació dels drogaaddictes i dels alcohòlics; l'aïllament dels que surten de la presó; la desesperació dels refugiats, dels que no tenen llar i de les víctimes de la guerra; la frustració dels que estan en atur; la dislocació de les famílies; el drama de l'avortament, i la tragèdia de les víctimes de les catàstrofes naturals.

Justícia

Volem, finalment expressar la nostra convicció que el mal pot ésser vençut, la pobresa eliminada, la justícia instaurada i que l'amor pugui arribar a conquerir-ho tot.

Acceptem aquest repte.

Tornem a confirmar-nos en l'alegria de compartir i en la nostra confiança en l'home. La nostra esperança es fonamenta en Crist, de qui ens ve la força i per qui "ho podem tot". ens proposem, per tant, treballar en el canvi de les estructures injustes, en el respecte als drets humans en l'alleujament dels sofriments i en l'obtenció d'un desenvolupament humà integral.

El Papa, amb el tresorer de Caritas Internacional i Caritas d'Espanya, Santos Cirujano.

Un projecte engrescador per a la humanitat

Roma va ser el punt de reunió dels delegats de 125 països que participaren en l'Assemblea General de Caritas Internacional. Al final de la trobada, els membres de Caritas van fer una crida a tots els homes de la terra, i en especial a aquells que tenen més poder, per tal d'aconseguir un nou projecte per a la humanitat que tingui com a pautes el respecte a la vida i a la llibertat, la no-violència, l'esperit de compartir i la participació de tothom en el bé comú.

El tema d'aquesta Assemblea General, que es reuneix cada quatre anys, ha estat la realitat i el futur de la pastoral social. Una vegada més s'han posat de manifest les injustícies que pateix gran part de la humanitat. Caritas, com sempre, ha fet costat als més pobres i necessitats.

Els participants en l'Assemblea aixecaren la veu per denunciar que la pau i el desenvolupament encara s'han de construir en aquest nostre món tan desequilibrat. Recordaren el gran nombre de persones que són menystingudes, víctimes d'unes estructures injustes.

No podia faltar tampoc una referència a la cursa d'armaments i, al comerç d'armes i al clima cada vegada més bel·licista que viu el món a causa de l'estratègia de la guerra freda i de les tensions entre els dos blocs. L'Assemblea va denunciar els règims totalitaris de dreta o d'esquerra, les limitacions de la llibertat reals dels ciutadans en les "democràcies formals" on predominen les forces i pressions econòmiques i militars. D'altres temes que foren objecte de crítica i discussió són la publicitat, que crea falses necessitats; l'exploatació de la dona en els països en vies de desenvolupament, i

els problemes de la cultura, la immigració i l'exploatació de mà d'obra.

Començar a compartir

L'anàlisi dels assembleistes no va ser massa falaguera. Davant d'aquesta situació, trista i preocupant, presentaren la seva alternativa, un nou projecte per a la humanitat a través del qual crear un nou ordre i una situació més justa.

Aquest projecte s'hauria de basar en una acció econòmica fonamentada en l'equitat de la distribució dels recursos, de la producció, del treball i dels serveis, per tal que cada comunitat pugui fer front a les seves necessitats més elementals.

La Mare Teresa de Calcuta féu una anàlisi realista de la situació quan intervingué en l'Assemblea General de Caritas. "Tot sovint —digué— em pregunten quan s'acabarà la pobresa i la fam en el món. Responc que a partir del moment que tots comencem a compartir." Afirmà també que com més tenim menys donem. D'aquesta Assemblea General de Caritas en sortí un missatge que, pel seu interès, recollim d'una manera sintetitzada.

T.P.

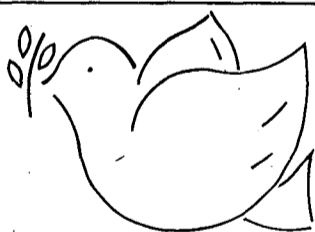
COMISSIÓ DIOCESANA
PER A
L'ANY DE LA REDEMPCIÓ
1983

**VISITA
JUBILAR**

EDITORIAL BALMES
BARCELONA

L'Editorial Balmes ha publicat un folletó titulat "VISITA JUBILAR", a fi que, tant individualment com comunitàriament, pugui guanyar-se i celebrar el Jubileu de l'Any Sant de la Redempció. Conté les disposicions concretes del Sant Pare sobre el particular, l'esquema de la celebració de la reconciliació d'un sol penitent, l'esquema de la "VISITA JUBILAR", i un recull de textos bíblics sobre la Redempció.

**Si volem
la Pau,
preparem-la**

Fundació per la Pau
associació promotora

Pau Claris, 72, 3er 2^a B
Tel. (93) 302 51 29
Barcelona 10

Residència Geriàtrica Bon Viure

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estades per sempre, i per convalescències. Poques places. Tel. 427 44 53.

claret

Roger de Llúria, 5 - Barcelona-10 - Tel. 301 08 87

**EXPRESSIÓ CREATIVITAT
EN LA CATEQUESI**

Fitxes i Esquemes. Núria Hosta

Aquesta obra no pretén altra cosa que ajudar els catequistes d'infants a descobrir una nova dimensió de la comunicació visual.

Hi trobaran un recull d'experiències, plenes de contingut i amb grans facilitats de realització, que els serviran d'instrument de treball i a la vegada d'estímul per a desenrotllar la seva creativitat.

Un llibre de gran utilitat. Acompanyat amb moltes il·lustracions i làmines en color. **Preu: 350 pessetes.**

Editorial Claret

"La militància cristiana"

És impossible de resumir en una petita nota-comentari, el contingut del llibre del P. Renau "La militància cristiana".

Per als lectors habituals de la col·lecció "Els daus", el nom i el pensament del P. Renau són ja coneguts.

"Cada dia", nº. 5 de la col·lecció, presenta una manera fàcil de trobar Déu a través dels esdeveniments quotidians; i el nº. 23, "Meditacions per a una parella", la problemàtica més freqüent de la vida en comú.

A "La militància cristiana", partint del fracàs de molts engatjats en tota mena de moviments apòstòlics replanteja els problemes que la mediocritat actual comporta, amb totes les

conseqüències; ensenya a repensar les solucions que avui necessita la nostra gent compromesa.

A la primera part (La lluita), demostra que només la radicalitat, quan s'entén que "el valor suprem és tota persona humana", l'amor "com el crit envers l'altre", la utopia com "una urgent necessitat per al canvi" porten a la ruptura constant per a una nova societat, el Regne de Déu, "que és una nova humanitat". La militància cristiana suposa una resposta personal i política a Déu i "neix de la vivència de la fe" estimulada i nodrida per la intimitat personal i pels compromisos socials".

A la segona part, (La contemplació), el P. Renau, partint de l'experiència de Jesús, prepara el lector per a la pregària i el compromís, "ja que no hi ha pregària sense compromís".

Per acabar, a la tercera part, (La comunitat), endinsant-nos en la dimensió comunitària de la vida cristiana que neix del mateix Jesús, i ens prepara per al cel nou i la terra nova que "fa temps que ha començat".

En resum, un bon llibre per a meditar i aprendre el sentit pregon de l'autèntica militància cristiana.

J.L.P.

Costums i tradicions

Els dos Sant Pere de Rodes

Diu la història que quan els pirates desembarcaven a la Costa que amb el temps se'n diria Brava, mataven, saquejaven, cremaven i només deixaven dol i ruïnes per tot arreu. I conta una llegenda, que en certa ocasió desembarcaren a la badia de Roses i després de tota mena de malifetes i aporrimaments, captivaren molta gent. Entre els captius hi havia nois, dels quals, un de set anys ens proposem parlar.

Vé a tomb la llegenda, d'una recent visita a la badia de Roses i al racó de la serra Verdera on es troben les restes del que fou monestir de Sant Pere de Roda o de Rodes. I perquè, a l'estiu, costa d'imaginar-se aquells tocs en vaïts per la morisma. Ara ja n'hi ha de gent morena; molta, massa i de parla tan diversa que sembla una Babel sense torre, amb monumentals edificis d'apartaments. Però d'àrabs, pocs. Es queden més avall, cap a Andalusia on els tenen per parents rics.

Tornem a trobar els captius. Ploraven, gemegaven, es decandien a les masmorres africanes. Només aquell noi que no estava encadenat, se sentia animós i procurava aconsellar els altres.

El sàtrapa dels pirates s'estranyava de l'actitud del marrec i va preguntar-li perquè no jugava. El xicot respongué que Déu li havia confiat la missió d'aconsellar els seus companys de captiveri. El pirata se'n rigué primer, després s'irrità, però no deixava de pensar en la serenitat i en les paraules d'aquell vailet. Bé prou insistí d'altres vegades, però sempre obtenia la mateixa resposta.

De mica en mica, però, l'asseveració del noi li entrava cor endins i de xerrada en xerrada, acabà il·luminat per la Gràcia i preguntà al xicot com es deia. Aquest respongué que, Pere.

—Doncs jo també em diré Pere i em faré cristià.

Tal dit tal fet. Es convertí, abandonà la pirateria, alliberà els captius i féu una lleva de voluntaris per acompanyar-los a la serra Verdera on pensava erigir un convent. Els qui no volguessin seguir la vida monàstica, podien establir-se fora, fundar un poble i treballar la terra.

Aquí la llegenda sembla empalmar amb la tradició, que un noble convers, anomenat Tassi, fou l'iniciador i protector de la tasca d'erigir el monestir i el poble veí, del qual avui només es conserva l'enrunada capella de santa Elena, que era l'església parroquial del poble, dit Santa Creu de Roda.

La llegenda explica que aquell pirata fou el primer abat, però en l'abaciologi hi trobem un Hildesind. El tercer sí, fou un Pere, de cognom Agotaxi. I el quart i cinc més, també es digueren Pere, en el decurs dels segles. Ara bé; la llegenda afegeix, encara, que el segon fou aquell Peret que l'havia convertit. Si aquests dos no figuren en les hagiografies no és culpa meua. Sigui com sigui, en aquelles terres fou popular la doble devoció a sant Pere i a sant "Peret" de Roda.

Esteve Busquets i Molas

Comença la recta final?

Després de les grans diades castelleres del passat mes d'agost, el món casteller entra en la recta final d'aquesta fins ara brillant temporada. Ara arriba l'hora de la veritat per a totes les colles, ja que és ara quan tenen les últimes oportunitats per a aconseguir noves fites. Les actuacions per aquest mes de setembre, són per la diada de la Mercè, festa major de Barcelona, on hi participen les colles dels Castellers de Barcelona, de Vilafranca i Minyons de Terrassa; a Tarragona per les festes de santa Tecla, important encontre casteller amb les dues colles dels Xiquets tarragonins. Per altra banda seran importants també els viatges a l'estranger de les colles dels Castellers de Barcelona. Viatgaran fins a Karlsruhe (Alemanya), per a participar a les Setmanes Catalanes i la dels Nois de la Torre que aniran a Bèlgica. Això i poca cosa més per aquestes properes dates.

Actuacions de les colles:

+ Xicots de Vilafranca, actuaran en pròpia plaça amb motiu de la festa major de la capital del Alt Penedès, on aixecaren el quatre de set, el tres de set que tan sols va ésser carregat, la torre de sis i el pilar de cinc, aquesta colla actuà també a la tarda i van realitzar pilars de quatre i de cinc.

+ Nens del Vendrell, actuaran a Can Codorniu de Sant Sadurní d'Anoia, aixecant castells de sis nets, carregant una torre de sis i diversos pilars de quatre.

+ Castellers de Barcelona, actuaran a la vila de Santa Coloma de Gramenet amb motiu de la seva festa major. Aixecaren la quarta torre de set d'aquesta temporada, acompanyada per un quatre de set amb l'agulla al mig, el tres de set i el típic pilar de cinc.

+ Castellers de Vilafranca, actuaran al Principat d'Andorra. Aixecaren castells al matí i a

la tarda a les Escaldes, i al migdia ho varen fer a Andorra la Vella. Aquests són els castells aixecats en les tres actuacions:

Matí: tres quatsres de sis nets, dos tresos de sis aixecats per sota i deixats nets, pilar de cinc i pilar de quatre aixecat per sota.

Migdia: pilar de quatre caminant, tres quatre i torre de set i pilar de cinc.

Tarda: quatre de sis amb l'agulla al mig net, torre de sis i pilar de cinc per sota.

A Vallvidrera hi actuaren tres colles: els Castellers de Barcelona, Minyons de Terrassa i la Colla Vella dels Xiquets de Valls aixecant respectivament aquests castells.

Castellers de Barcelona: Quatre de set amb l'agulla al mig, torre i tres de set i pilar de cinc. A la cercavila aixecaren quatre de sis amb l'agulla i el pilar de cinc.

Colla Vella dels Xiquets de Valls: Quatre de vuit, torre i cinc de set i pilar de cinc que tan sols s'arribà a carregar. A la cercavila aixecaren el cinc de sis i el pilar de cinc.

Minyons de Terrassa: cinc de set, tres de set aixecat per sota i el quatre de set amb l'agulla al mig, acompanyat pel típic pilar de cinc. A la cercavila aixecaren dos tresos de sis aixecats per sota.

+ Bordegassos de Vilanova, actuaran també a la Festa Major de Sant Quirze de Terrassa, on aixecaren dos pilars de quatre simultanis, torre de sis, quatre de set, tres de sis aixecat per sota i deixat net, i el pilar de cinc.

+ Castellers de Terrassa, actuaran també a la festa major, de Sant Celoni. Varen aixecar aquests castells: el quatre i tres de set, torre de sis i pilar de cinc carregat tan sols. A la cercavila varen aixecar, el tres i quatre de sis i diversos pilars de quatre.

Eloi Roca

Curs per correspondència sobre "món català"

Amb la col·laboració d'una sèrie de mitjans de comunicació, emissores de ràdio, revistes, diaris, etc... que tenen com a característica comuna la seva utilització de la llengua catalana, s'han llançat uns cursos per correspondència i que s'estenen a pràcticament durant tot el curs acadèmic. Un d'ells, el més extens és dedicat a "coneixement del món català" i té el següent temari:

—El fet lingüístic. Què cal saber de la llengua catalana.
—Formació i configuració de la nació catalana. Dinàmica històrica.

—Justificació i perspectives del nacionalisme i del nacionalisme català.

—El territori. Resum de geografia de Catalunya.

—Les grans figures de la literatura catalana.

—Aproximació a l'economia de Catalunya.

—L'art a Catalunya.

—Coneixement viscut de la geografia de Catalunya.

—Aproximació a les comarques.

—Proposta de lectura de llibres bàsics.

L'altre curs és sobre "nacionalisme català" i està dividit en:

1—Les versions teòriques del nacionalisme a Europa.

2—Els precedents teòrics del nacionalisme català: Torres i Bages, Valentí Almirall, Roca i Farreras, Pi i Margall, Prat de la Riba, Cambó, Rovira i Virgili, Bosch i Gimpera, Bofill i Mates, Andreu Nin, Serra i Moret,...

3—Les aportacions de postguerra (1939-83) al nacionalisme català: C. Cardó, F. Soldevila, J. Vicens Vives, J. Sole Tura, J. Pujol, J. Armengou, F. Cucurull, P. Vilar, Joan Fuster, J. M. Colomer, J. Pinyol i Balasch, Josep Ferrer, J. A. González Casanova,...

4—El Territori. Geopolítica. Geohistòria.

5—Història i Nació: Precedents històrics del nacionalisme català.

6—El nacionalisme català del primer terç del segle XX.

7—De la "Resistència" a l'Estatut de 1979.

8—Nacionalisme i realitat lingüística:

—Realitat demogràfica.

—Realitat lingüística.

—La llengua a l'ensenyament.

—La llengua a la Constitució espanyola de 1978.

—La llengua a l'Estatut de 1979.

—La llei del català (1983).

9—Nacionalisme i realitat política:

—Els partits polítics i el nacionalisme.

—Els països de parla catalana i la consciència nacional.

—El neocolonialisme unitarista espanyol.

—L'informe del grup col·lectiu "Javier de Burgos".

—Els intel·lectuals espanyols i el nacionalisme.

Per a més informació i inscripció als cursos i pagament de matrícula, cal adreçar-se a "Gen-coneixement del món català" Rambla Catalunya 15 Barcelona 7.

Cuina

Amanida de tardor

1 enciam gran	2 patatas mitjanes
2 pomes	1 llauna de puntes d'esparrec
100 gr. bacon	100 gr. nous sense closca
100 gr. formatge bola	maionesa espessa

Renteu i talleu a petits trossos l'enciam, després escurreu-lo i assequeu-lo amb un drap.

Talleu a petits trossos el formatge i les nous. Bulliu les patates senceres durant una hora. Una vegada fredes talleu-les a petits trossos i el mateix amb les pomes. Feu una maionesa espessa.

Barregeu l'enciam, el formatge, les nous, les pomes i les

patates amb maionesa, col·loqueu-ho en una pila, a una plata rodona, cobriu-lo amb una capa de maionesa.

Adorneu amb les puntes d'esparrec posades al voltant de l'amanida amb les puntes cap amunt.

Talleu el bacon a trossos de 6 cm., freïrlo pasándolo un sobre l'amanida.

La sardana i la dansa

Colla Roure

S'han celebrat a Barcelona un seguit d'actes commemoratius del 35è aniversari de la colla sardanista "Roure", que esdevé un dels més veterans grups de dansaires en actiu dels nostres dies. Els actes s'iniciaren el dissabte, 17 de setembre, al Pavelló d'Esports del Col·legi "La Salle-Bonanova", amb un concurs de colla completa amb "sorpreses". L'endemà, al mateix lloc, se celebrà una Trobada de Colles Veteranes i a la tarda, al Teatre de l'esmentat Col·legi, es cloqué aquesta efemérides amb un concert de sardanes, recital de danses i cant coral a càrrec de la cobla Ciutat de Barcelona, l'Esbart "Amics de la Dansa" i la coral Núria de la U.E.C.

Cursets

La Colla Iris al Casal Montserrat, carrer de Mercaders, 17. Inicià la passada setmana un curset, amb classes cada dis-

sabte a les 6 de la tarda, a dos nivells: iniciació i perfeccionament. Inscripcions de 7 a 9 del vespre, al local del Casal Montserrat, i també al telèfon 321 04 10, migdia i vespres.

L'Agrupació Cultural Folkòrica Barcelona, reprenqué els seus habituals cursets, el dia 19, amb classes cada dilluns i divendres, de 8 a 9 del vespre, de caire teòric i pràctic. Inscripcions al local de l'ACFB, tots els vespres feiners, carrer Pi, 6, pral.

Cicles de ballades

El dia 17 de setembre s'iniciaren matí i tarda, respectivament, al Portal de l'Àngel i Avinguda Meridiana, 350 (jardinet), sengles cicles de sardanes que interpretarà la cobla Mediterrània, i tindran continuïtat setmanal. De fet el del Portal de l'Àngel ja viu d'ençà d'altres temporades i és el de la Meridiana que se'ns presenta com a novell.

Josep Ventura

Festival de Cançó jove a Barcelona

El jurat compost pels mestres Rafael Ferrer, Josep Solà, Enric Frigola, Josep M. Andreu, Jaume Escala i Jaume Aymar, aquest últim en representació de l'ÀMBIT D'INVESTIGACIÓ I DIFUSIÓ MARIA CORRAL, entitat organitzadora del Festival de la Mercè "Joves que canten viure en plenitud" i que compta amb el patrocini de les Direccions Generals de la Joventut i Difusió Cultural de la Generalitat de Catalunya, les Àrees de Cultura i de joventut de l'Ajuntament de Barcelona i els Serveis de Cultura de la Diputació de Barcelona, ha

seleccionat les següents cançons per a ésser interpretades durant el 1er dia del Festival, concretament l'1 d'octubre a les 10,30 de la nit al Palau de Congressos de la Fira de Mostre i en ocasió de SONIMAG.

"Quiero ver", "Ciudad de l'univers", "Viure", "Libertat", "El nou dia", "Jo m'apunto a una altra vida", "Com el vent", "Quan tornis", "Néixer", "Un clam", "Cançó del sol que surt cada dia", "No hi ha malícia", "Canta sempre amb mi", "Fils de cotó", "Un valset", "En l'abandó", "Tal com ahir".

Racó del llenguatge

Els muntanyencs i llur llenguatge (i3)

Una muntanya que té el cim extens i pla, pren el nom de mola, el qual figura a bastament en la nostra toponímia: La Mola de sant Llorenç del munt, La Mola del Bergadà, La Mola d'Escornalbou, etc.

Si fós possible girar del revés la superfície de la terra, tot el que ara són elevacions y prominències, serien sots. Vull dir que la rugositat de la crosta terrestre és feta d'alts i baixos i fins ara només he comentat els primers.

Partim de la riba del mar on no hi ha ni alçada ni profunditat. Amb una petita elevació tenim la plana, i si pugem més, el conjunt d'elevacions i depressions que configuren l'orografia del país.

Ocupem-nos de les depressions. Podem contemplar-les a diferents nivells. Fins i tot, en alguns casos, arriben a situar-se per sota del nivell del mar, com en la mar Morta i en els territoris guanyats al mar en els Països Baixos. Una depressió

plana i allargassada en una altura considerable, és anomenada coma, i si és més extensa i profunda, fondal, fondalada o clotada.

L'extensió compresa entre dues serralades que tenen un vèrtex comú o entre dos contraforts d'una mateixa serralada, rep el nom de vall. A voltes coincideix amb el curs d'un riu en el seu fons.

Observeu que el mot vall, en català, al revés que en castellà, és femení en el significat descrit. I si parlem d'un vall, masculí, volem dir l'excavació estreta, llarga i profunda que hom practica als carrers per localitzar una avaria de les canonades subterrànies, o per allotjar els fonaments d'un edifici, o per aïllar una fortificació, etc. També se'n pot dir una rasa. El que no hem de fer mai és anomenar-lo "zanja", nom castellaníssim pels seus sons consonàntics, inexistència en català. Ni tampoc no hem de "zanjar" un afer, sinó resoldre'l o concloure'l.

Per passar per les muntanyes, tant si són cobertes de boscos, —o cada vegada més de boscos cremats—, o de matolls, com si són pelades, hi ha els camins amples, les pistes forestals, i els estrets, els corriols; les senderes, els viarans, amb prou feines per passar-hi una persona, i encara, esgarrapant i fent-s'hi amb mans i ungles.

Un pas entre dues muntanyes contigües és un port, sempre a gran altura sobre el nivell del mar. Si és molt estret s'anomena congost, i si a més d'estret és curt, és una afrau.

PERLES ORTOGRÀFIQUES.— Veig en un bar del carrer, un rètol enganxat a la porta tancada, que diu: TANQUEM PER VACANSES del 1 al 15 de setembre, inclusius. Hauria de dir: TANQUEM PER VACANCES de l'1 al 15 de setembre, inclusivament. Encara no havia vist mai vacances tan mal escrit.

Albert Pera

Publicacions del Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes

I — CATEQUESI PARROQUIAL

El do de Déu	
El don de Dios	
Quadern del nen (Ed. cast. i cat.)	175 ptes.
Llibre del catequista (Ed. cast. i cat.)	225 ptes.
Caminem amb Jesús	
Caminemos con Jesús	
Quadern del nen (Ed. cast. i cat.)	400 ptes.
Llibre dels pares i catequista (Ed. cast. i cat.)	300 ptes.
Hem vist el Senyor	
Hemos visto al Señor	
Libro del niño (Ed. cast. i cat.)	150 ptes.
Llibre del catequista (Ed. cast. i cat.)	225 ptes.
Fem via amb Jesús	
Marchemos con Jesús	
Llibre del catequista (Ed. cast. i cat.)	170 ptes.
Jesús el nostre amic	
Jesús nuestro amigo	

Llibre del nen (Ed. cast. i cat.)	375 ptes.
Guia per a pares i catequistes (Ed. cast. i cat.)	225 ptes.
Feliços els pobres	
Dichosos los pobres	
Quadern d'activitats (Ed. cast. i cat.)	180 ptes.
Llibre del catequista (Ed. cast. i cat.)	180 ptes.

II — CATEQUESI D'ADULT

Material d'iniciació I (Ed. cast. i cat.)	125 ptes.
Catequesi bàsica II (Ed. cast. i cat.)	150 ptes.

III — COL·LECCIÓ "DOCUMENTS DEL SECRETARIAT INTERDIOCESÀ DE CATEQUESI"

Educació de la fe i catequesi:	
Reflexions del S.I.C. (Ed. catalana)	100 ptes.
Itinerari de la fe (Ed. catalana)	150 ptes.
Itinerari per a la formació de catequistes/Itinerario para la formación de catequistes (Ed. cast. i cat.)	125 ptes.

IV — CATEQUESI DE CONFIRMACIÓ

Aixeca't i camina (Catequesi i confirmació I)	
Llibre del noi o noia (Ed. catalana)	400 ptes.
Llibre del catequista (Ed. catalana)	470 ptes.
Rebeu l'Esperit Sant (Catequesi i confirmació II)	
Llibre del noi o noia (Ed. catalana)	400 ptes.
Llibre del catequista (Ed. catalana)	470 ptes.
La catequesi de la comunitat (Orientacions pastorals per a la catequesi a Espanya, avui) Comissió Episcopal d'Ensenyament i Catequesi (Edició catalana)	500 ptes.
És amb nosaltres (Ed. cat., vol. I, II, III i IV)	695 ptes.

DISTRIBUCIÓ: Centre de material catequètic.

C/. Talamanca, 5-7. MANRESA (Barcelona). Telèfon (93) 872 15 43.

Publicacions del Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes.

Maradona marca la diferència

Dos partits fora de casa i el Barça ha aconseguit nou gols. Déu n'hi do. És una mitjana excel·lent que demostra la capacitat ofensiva de l'equip. Maradona, com en moltes ocasions, ha estat una peça clau en aquestes victòries. Només cal veure els resums dels dos partits que ha ofert la televisió, per adonar-se que l'habilitós jugador argentí ha intervingut en totes les accions que han acabat amb la pilota al fons de la xarxa.

En un anterior comentari ja vàiem dir que al F.C. Barcelona li serà, enguany, més fàcil jugar fora que a casa. Al Camp Nou els contraris es tanquen i no deixen espais buits. En canvi, quan el Barça juga lluny del Camp Nou pot desenvolupar una tàctica de contraatac que és la seva millor arma. Menotti ha de pensar seriosament la manera de contrarestar els plantejaments conservadors que faran els visitants al recinte blaugrana.

Els dos partits de què parlàvem ens porten a fer una sèrie

de consideracions. Cal bandejar, en aquestes altures de la temporada, qualsevol triomfalisme. S'han guanyat dos partits d'una manera contundent, però queda molt camí per recórrer i la Lliga exigeix regularitat i anar sumant punts, més que no pas exhibicions o resultats espectaculars. Una altra qüestió és Maradona. L'argentí ha tingut unes actuacions extraordinàries i ha esdevingut factor molt important, de les victòries barcelonistes. S'ha de pensar, però, que una excessiva dependència de l'equip de Schuster o Maradona no és bona. Un home pot tenir un mal dia, ser molt ben marcat o lesionar-se. Per això, convé tenir un dispositiu d'equip que no ho basi tot un sol jugador. Maradona és humà i no pot estar genial tots els partits.

Un dels aspectes positius d'aquesta temporada és que, fins al moment, s'observa una serietat i tranquil·litat que afavoreixen molt l'equip. Menotti està demostrant que és un bon psicòleg, sap tractar els seus

homes i té unes conviccions fermes. Malgrat les crítiques que ha merescut el sistema del fora de joc, l'entrenador argentí segueix amb aquest plantejament. Els mateixos homes que acabaven brillantment la temporada passada segueixen sent els titulars. Aquesta serietat i claredat d'idees beneficia l'equip.

L'Espanyol aixeca el cap

Una vegada més es complí allò del canvi d'entrenador i victòria. L'Espanyol, amb Azkargorta a la banqueta, oferí una altra imatge. Els jugadors han recuperat la il·lusió i, diferentment del que passava amb Pavic, estan al costat de l'entrenador. L'ambient del vestuari de Sarrià és diferent.

Malgrat tot, aquesta serà una temporada difícil per a l'Espanyol. Molts homes han d'acabar d'acoblant-se a la primera divisió. Aquesta inexperiència, a vegades, es paga.

El Barça va pel bon camí.

El Madrid va de mal borràs

El Real Madrid demostrà que el 6-2 de Màlaga o la derrota de Praga no van ser accidents, sinó que l'equip està en un mal moment. Luis de Carlos reconeixia al final del partit, que el Madrid està malalt i que havien jugat molt malament. Els dos partits que ha de jugar amb la Real Sociedad i l'Spartak de Praga seran decisius per al futur de Di Stéfano, l'iracund

entrenador madridista.

Els mals del Madrid no vénen d'ara. El club és ara víctima d'una mala gestió i d'una pèsima política de fitxatges. A més, actualment, el responsable tècnic del primer equip és un home que, possiblement, entén molt de futbol, però que és un mal psicòleg. No té una relació fluïda amb els seus jugadors i molt menys amb els mitjans informatius.

Tomàs Puntí

CADECA

Ancianitat

Potser el títol d'aquest article crida l'atenció, i de fet és normal que així sigui. Una obra de joventut, d'esport i de cultura, com és CADECA, que encapçali un espai seu, referint-se a la vellesa. I en canvi, la titulació és correcta.

Serà un nou camí que obrim i pel qual desitgem els millors èxits que si Déu ho vol arribaran sense presses però també sense pauses. És com un nou sector que emprenem en la temporada 1983/84.

Als qui hem explicat el nostre propòsit, apart de la sorpresa inicial, immediatament han ofert el seu suport moral, encara que, és clar, no solament es viu de bons auguris i de suports de paraula. Però també esperem que arribin els avals diguem "materialistes".

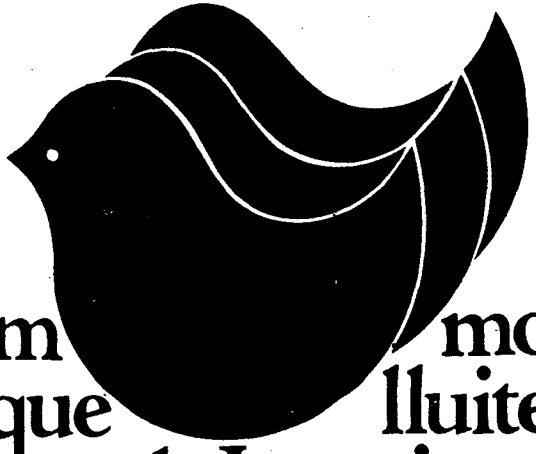
D'institucions ciutadanes i d'ens privats que s'ocupen o pretenen ocupar-se de la tercera edat (o millor dit "l'últim terç" com diu Leandre Amigó, però que ningú cregui que és una dita taurina), avui més aviat abunden; que siguin eficaços, això és més discutit, però n'hi ha sens dubte que realitzen tasca ben positiva. Però CADECA, després de les oportunes investigacions, ha vist que hi ha un lloc buit (o almenys ho sembla), el que no hi ha

grups juvenils, amb organització pròpia, que patrocini l'ajut directe a una ancianitat cada dia més nombrosa, i cal donar-ne gràcies a Déu, i és un fet constatable que va allargant-se la duració de la vida i els anys vinents, en una dècada, es considera que serà legió la gent major de 70 anys.

Davant d'aquestes agradables circumstàncies, però que al mateix temps introdueixen en la tasca diària, noves i a voltes inquietants situacions, ha semblat a CADECA que podria aprofitar el nodrit cabdal de joventut que abriga en la seva militància i inaugurarà dintre de poc una sèrie d'accions que els joves desenvoluparan vers la gent adulta, molt adulta, que moltes vegades no rep el consol de ningú, i que fins ara, la majoria de vegades, la joventut no intervenia en aquests quefers. S'apropa, doncs, una època en la que anirem a prendre posicions, si és possible, en primera fila.

El que siguin joves els que facin aquest servei pot ésser un eloqüent gest, un fet singular crida a assolir una dimensió social d'àmplies perspectives i creiem que per bé.

Carval

Si som molts
els que lluitem
per la Justícia
seran molts els que
tindran Pau.

Si vols informar-te, adreça't a: JUSTÍCIA I PAU
Rivadeneira, 6, 10è.
Barcelona-2
Tel. 317 6177

L'Evangelí del diumenge

Jesús ens parla

Busqueu l'Evangelí d'avui:

Evangelí de Sant Lluc, capítol 16, versets del 19 al 31 (Lc 16:19-31).

Reflexioneu:

1. És molt trist que hi hagi persones a qui els sobra de tot, i d'altres que no tenen ni el mínim necessari per viure. Igualment, que hi hagi nacions molt riques, i d'altres molt pobres.

2. Déu no ho vol pas que les coses siguin així. Ell vol que els homes i les nacions sàpiguen compartir les coses, i que, almenys el mínim per viure, ho tingui tothom.

3. Jesús ja ho digué: Que els que han estimat i compartit les coses seran feliços en el seu Regne; però els egoistes i els que han comès injustícies, si no escolten la seva Paraula i es converteixen, Déu no els voldrà vora d'Ell.

El mossèn

Llegendes

A Rússia de pilotes tantes com n'haguéssiu volgut. Però totes al cim de les torres i campanars del país.

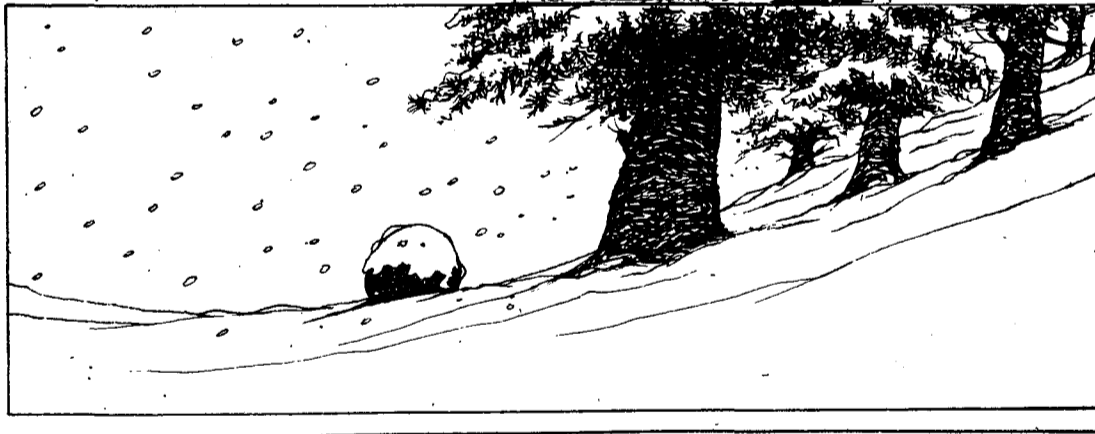
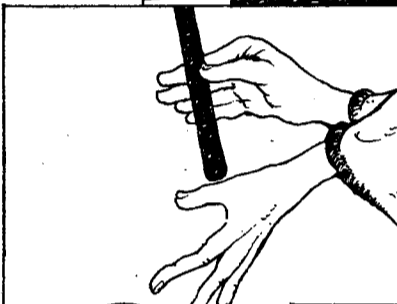
Eren una mena de pilotes deformades. Místiques, lleugeres i afuades cap el cel, part de dalt. Part de baix, panxudes, pesades, amorfes.

Tothom aixecant els ulls les esguardava amb respecte. Com una promesa suspesa a mig aire que tan podia esdevenir, un dia, graciós ocell celestial com, l'endemà, aclaparat cuc de terra.

A Rússia el tsar era, no fa pas massa anys, l'únic que encara conservava ceptre i pilota a les mans. Ell era, de

segles, el pare guardià de tot i de tots. Hi estava tan acostumat que ja ho feia d'esma... Un dia, però, es refià massa i s'endormiscà. El cap se li decantà endavant lentament. Una son manyaga l'envaí. Afluixà la mà i... la pilota s'esquitllà i fugí. Durant una temporada un home estrany, primitiu i amb poders gairebé màgics va posseir-la.

En morir aquest, es degué extraviar. Qui sap si les nevades l'anaren cobrint i ara resta quieta, com una llevor enterrada, esperant.

Un nou amic

Fa pocs dies que hem tornat a l'escola. Estic molt content. Tanta mandra que em feia! Ens hem retrobat tota la colla d'amics. El "profe" diu que som la colla del tro.

L'altre dia, a l'hora de l'esbarjo, mentre tots enraonàvem i jugàvem, varieg adonar-me que, en un indret del pati, hi havia un noi amb els ulls molt oberts, però amb la mirada perduda i trista. Era un noi, alumne nou d'aquest any.

—Que no et trobes bé?

—Sí.

—Doncs, ¿per què no jugues?

—No conec ningú.

—Oh, això és igual.

—Ningú no m'ha dit res.

—Ja t'ho dic jo: au va, vine a jugar amb nosaltres.

Va seguir-me sense gaires ganes. Vaig presentar-lo als companys i, tot seguit, començà a jugar amb nosaltres.

—Eixerit!

—¿Què?

—Gràcies! M'ha complagut molt que t'hagis fixat en mi, i m'hagis cridat i parlat. Em sentia molt sol sense cap amic.

—Es bonic tenir amics, oi?

—Sí, però jo aquí no en tinc cap.

—No ho diguis això. Si tu ho vols almenys ja en tens un. D'acord?

—Sí, gràcies.

FEDRO-41

UNA AVENTURA DEL ROBOT PI

per *José Luis Merino*

-CONTINUARÀ-

Escacs

Per Jaume Mora

DIAGRAMA 82
Negres juguen i guanyen

Talment les negres apunten un atac, però un "smash" no s'esperava.

Jeroglífics

Per Rosa Collell

1. ¿Què no ve l'Enric?

E 50

2. ¿T'agrada viure ací o al Paral·lel?

3. ¿Què són aquelles plantes?

4. ¿Per què no ve el nen?

Encreuats

Per Rosa Collell

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1							●							●
2							●							
3			●								●			
4				●	●				●			●		
5							-					●		
6		●				●					●			
7	●		●						●					
8							●			●				

Horizontals:

1.— (En plural) Pedra preciosa. Apòstol. Preposició.
2.— Dificultat per a articular els mots. Animals de pluma.
3.— Article dialectal. Deixar passar una cosa. (Al revés) Forat per animals.
4.— (En castellà) Anell, aliança. (Al revés) Nota musical. Vocal repetida. Nota musical.
5.— Literat australià, autor entre altres de "Las sandalias del Pescador". Consonants.
6.— Vocal. (Al revés, castellà) Llenya que fa llum. Riu català

(Al revés) El que fa sis. 7.— T. Poses preu. Tresor públic.
8.— Allò que ve després de la mort. Pronom. Vocals.

Verticals:

1.— Aquell rei anomenat savi en l'A.T. Consonant.
2.— (En castellà) Quantitat de públic que pot entrar en un espectacle. Pronom.
3.— Nota musical. Altar. Cinc-cents.
4.— Abreviatura d'istme. (En castellà) Provoqui.
5.— Ciutat de Brasil. (Al revés) Tasti.
6.— Llibre d'oracions de la Bíblia. Onze. 7.— Crit d'atenció. Beguda estimulants.
8.— Llum en una torre que hi ha a la costa per il·luminar els vaixells. (En anglès) Oest.
9.— La primera dona. Acabament d'infinitiu. Vocal.
10.— En plural instrument músic bíblic. Vocal.
11.— (En castellà) Anar. Relatiu a l'èter.
12.— Apòstol dels gentils. Lloc on es redactaren els Estatuts de Catalunya (els últims).
13.— Acció de patir turments o mort per no renegar de Crist.
14.— La pujada del Senyor al cel.

SOLUCIONS:

Escacs

Solució al Diagrama 81

1. Cc3x8d5, Td8xd5; 2. Td1-b1, Db4-a3; 3. Tb1-b3, Da3-a4; 4. Tb3-b8+ i abandonaren.

Encreuats

Horizontals: 1.— Salins. Felip. A. 2.— Aftasia. Avram. 3.— Lot. Tolera. nac. 4.— ora. Mi EE. Re. 5.— Morris West. TN. 6.— O. aet. Ter. esis. 7.— T. Taxes. Erari. 8.— Judici. Tu. i. u. i. o.

Verticals: 1.— Salomó. J. 2.— Aforo. Tu. 3.— Fa. Ara. D. 4.— Ist. Reti. 5.— Rio. itac. 6.— Salms. XI. 7.— E. I. Te. 8.— Far. West. 9.— Eva. Er. U. 10.— Lires. E. 11.— Ir. Eteri. 12.— Pau. Sau. 13.— Martiri. 14.— Ascensió.

Jeroglífics

1. És a la mili.
2. El Paral·lel és més net.
3. Roselles.
4. Té de fer deures.

Sopes de lletres

D I M G U E M R A R I A
O G E O L O R I O F I C
C I R A N U R I A S A A
L S C E N T Y O R R E L
A N E P I M S A M M E R
V A I E M X U E L T A E
L M E U E U S P R E R I
D O L O R S S T E R N D
E U E L M E U S S A A L
E S P E R A N Ç A V A T
D O R L C I X L V I X L
V I O I C P E C N O C I

Busqueu nou noms diferents de la Mare de Déu. Amb les altres lletres trobareu dos versicles de l'Evangeli del dia de l'Assumpció de la B.V.M.

Digueu Maria: Glorifica al Senyor
l'anima meua i exulta el meu esperit
en Déu, el meu Salvador. Lc. 1,46-47

Assumpció, Carne, Concepció,
Dolors, Esperança, Mercè,
Montserrat, Núria, Roser.

Solució:

DIUMENGE 25

PRIMERA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

10.30 EL DIA DEL SENYOR SANTA MISSA
11.30 GENT JOVE
12.30 TEMPS I MARCA
14.20 AQUESTA SETMANA
15.00 NOTÍCIES
15.20 ESTUDI ESTADI-1
15.45 BELFY I LILLIBIT
16.10 FAMA
17.00 AUTOMOBILISME
17.10 EL MÓN DEL TENNIS
17.35 ATLETISME
19.25 PROXIMAMENT
20.00 LOU GRANT
21.00 NOTÍCIES
21.25 SONATAS
22.30 DEMASIADAS ESPOSAS PARA PATRICK
23.00 ESTUDI ESTADI
24.00 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

14.00 TENNIS
16.45 PRODUCCIÓ ESPANYOLA
17.25 ESTRENES TVE: "Calles de Los Angeles". (1979)
19.30 MUSICA I MUSICS
20.00 TERRASSA D'ESTIU
21.00 ZARABANDA
21.30 CAMERA
22.00 LLARGMETRATGE: "La carcoma". (1971)
24.00 COMIAT

CIRCUIT CATALÀ

10.30 MISSA
11.25 DOCUMENTAL
11.35 MIRAMAR ESPORTIU
14.00 MUSICA EN VIU
14.30 LA CIUTAT DELS LLIBRES
15.00 OPINIÓ

DILLUNS 26

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 MIRAMAR ESPORTIU
14.00 CREAR I VIURE
14.25 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.25 LA TARDA
16.10 LA BARRACA
17.00 MIRAR UN CUADRE
17.30 NOMS D'AHIR I D'AVUI
18.00 BARRI SESAMO
18.25 EL LIBRO GORDO DE PETETE

18.30 3, 2, 1... CONTACTO
19.00 TELEFILM JOVENIL
20.00 POBLE DE DÉU
20.30 CONSUM
21.00 TELEDIARI
21.25 EL IMPERIO MUNROE
22.30 ESPANYOLS
23.30 TELEDIARI
23.45 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

16.45 CICLE: Paquita Ferrandiz.
18.15 LA CUCAFERA
18.45 MIRAMAR, EDICIÓ ESPORTIVA

CIRCUIT ESTATAL

19.00 D'ARTACAN Y LOS TRES MOSQUEPERROS
19.30 EVOCACIÓ
20.00 AVUI A LA 2
20.30 TELE-ESPORT
21.00 CONCERT DE JAZZ DE RTVE
22.30 EL MELODRAMA: "La gran mentira".
00.05 COMIAT

DIMARTS 27

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.00 COMARQUES
14.00 TERCENCI A LA FRESCA
14.25 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.25 LA TARDA
16.10 LA BARRACA
17.00 UN MÓN PER A ELLS
18.00 BARRIO SESAMO
18.25 EL LIBRO GORDO DE PETETE
18.30 3, 2, 1... CONTACTE
19.00 MICKY I DONALD
19.30 EL PARADÍS DELS ANIMALS
20.00 ENCIENTROS EN LIBERTAD
21.00 TELEDIARI
21.25 EL SEU TORN
22.30 EL IMPERIO MUNROE
23.30 TELEDIARI
23.45 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

16.45 DOSSIER
17.45 VEURE MÓN
18.30 RONDALLES
18.45 MIRAMAR ESPORTIU

CIRCUIT ESTATAL

19.00 D'ARTACAN Y LOS TRES MOSQUEPERROS

19.30 ROBINSON
20.00 AVUI A LA 2
20.30 TELEDEPORTE
21.00 HACIA EL AÑO 2000
21.30 FLAMINGO ROAD
22.30 L'EDAT D'OR
24.00 COMIAT

DIMECRES 28

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 COMARQUES
14.00 QUÈ VOL VEURE?
14.25 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.25 LA TARDA
16.10 LA BARRACA
17.00 LOS RIOS
18.00 BARRIO SESAMO
18.25 EL LIBRO GORDO DE PETETE
18.30 3, 2, 1... CONTACTE
19.00 NOSALTRES
20.00 DOCUMENTAL
21.00 TELEDIARI
21.25 SESSIÓ DE NIT: "La carga de la Brigada Liger". (1936)
23.30 TELEDIARI
23.45 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

16.45 PUNT DE REUNIÓ
17.30 TAL COM SÓN
18.30 DIBUIXOS ANIMATS
18.45 MIRAMAR ESPORTIU

CIRCUIT ESTATAL

19.00 D'ARTACAN
19.30 EL CARRO DE LA FARSA
20.00 AVUI A LA 2
20.30 TELE-ESPORT
21.00 DARRERA FRONTERA
22.00 ESTUDI OBERT
24.00 COMIAT

DIJOUS 29

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 COMARQUES
14.00 CINC CENTIMS DE CULTURA
14.25 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.25 LA TARDA
16.10 LA BARRACA
17.00 D'AQUÍ CAP ENLLÀ
18.00 BARRIO SESAMO
18.25 EL LIBRO GORDO DE PETETE
18.30 DABADABADA
19.25 CANTINFLAS
19.30 L'ART DE VIURE
20.30 DOS EN DISCORDIA
21.00 TELEDIARI
21.25 BONA NIT
22.30 SEQUÈNCIES DEL MÓN
23.30 TELEDIARI
23.45 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

16.45 LES GUILLERMINES DEL REI SALOMÓ. (Reposició).
17.15 VOSTÈ PREGUNTA
18.15 PALLASSOS
18.45 MIRAMAR ESPORTIU

CIRCUIT ESTATAL

19.00 D'ARTACAN Y LOS TRES MOSQUEPERROS
19.30 SOTA LA MUNTANYA
20.00 AVUI EN LA 2
20.30 TELEDEPORTE
21.00 TEMPS DE PAPER
22.00 CINE CLUB: Mestres del cinema japonès "El escándalo". (1950)
23.55 COMIAT

DIVENDRES 30

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

13.30 PARLAMENT
14.00 TAULA DE SO
14.25 MIRAMAR

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TELEDIARI
15.25 LA TARDA
16.10 SESSIÓ DE TARDA: "La última señora Anderson". (1970)
17.35 DIBUIXOS ANIMATS
18.00 BARRIO SESAMO
18.30 LAS FABULAS DEL BOSQUE VERDE
19.00 DINS DEL LABERINT
19.30 ENERGIA SOLAR

20.00 DE PEL·LÍCULA
20.30 VAL MÉS PREVENIR
21.00 TELEDIARI
21.25 UN, DOS, TRES
23.00 CRIBB
24.00 TELEDIARI
00.15 TESTIMONI
00.20 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

15.30 RAINBOW
17.05 DIBUIXOS ANIMATS
17.30 FORMULA TV
18.00 TAURAMAQUIA
19.00 LOS RIVALES DE SHERLOCK HOLMES
20.00 AVUI A LA 2
20.30 LA CLAVE
00.30 COMIAT

DISSABTE 1

PRIMERA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

13.00 CONCERT
14.00 REVISTA DE TOROS
14.30 BIBLIOTECA NACIONAL
15.00 NOTÍCIES
15.25 ELS PITUFOS
15.55 PRIMERA SESSIÓ: "Apache".
17.35 DIBUIXOS ANIMATS
18.00 EL FOLL MÓN DELS PALLASSOS
18.15 ERASE UNA VEZ... EL HOMBRE
19.00 MAGIA
20.00 VOSTÈ PER EXEMPLE
20.30 NOTÍCIES
21.25 INFORME SETMANAL
22.30 DISSABTE CINE: "Viridiana" (1961)
00.15 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

10.30 LA CUCAFERA
11.00 PALLASSOS
11.30 A CAN 80
13.00 ALLÓ QUE EL TEMPS NO S'EMPORTA
14.30 RECULL INFORMATIU
15.00 DR. CAPARRÓS, METGE DE POBLE

CIRCUIT ESTATAL

15.30 LA VIGILIA DEL NOSTRE TEMPS
17.05 RETRANSMISSIÓ ESPORTIVA
19.00 PELLÍCULES
20.00 MUSICAL EXPRESS
21.00 DOCUMENTAL
22.00 CONCERT-2
24.00 COMIAT

Tele-crítica

"Dr. Caparrós, metge de poble"

Programació catalana, que amb el títol de "Dr. Caparrós, medicina general", tocà el sostre de la popularitat, i que ha tornat a la palestra amb semblants replantejaments en l'essencial.

J. Ministral i Masià, conegut escriptor català, elaborà uns impecables guions per a la sèrie "Dr. Caparrós, medicina general". Aquesta sèrie, posada en mans del realitzador interpretada per aquest insuperable tàndem d'actors que són Maria Matilde Almendros i Joan Capri, acompanyats d'altres excel·lents actors, donà la perfecta conjunció que es desitjava. La sèrie va plaure, entusiasma i tingué gran popularitat i màxima audiència en la seva primera

època. No era per menys, ja que per obra dels seus components, la sèrie quedava arrelada en la manera d'ésser i de comportar-se de tot un poble.

Altra vegada ara se'ns presenta aquest mateix programa, amb semblants o iguals característiques que l'anterior i que respon al títol de: "Dr. Caparrós, metge de poble".

Desitgem per aquesta nova programació, els mateixos llors que assolí en la seva primera època; que toquin campanes en quan a popularitat i acceptació, i per a tots els seus components així com pel mateix programa, llargs anys de vida i sens dubte, l'èxit que mereixen.

Joan Sans

AVUI

Prensa Catalana S.A. Consell de Cent, 425, Barcelona, 9. Tel. 246 60 00 (10 línies). Telex 54063.

VULL REBRE INFORMACIÓ, SENSE CAP COMPROMÍS, DE LES CONDICIONS I MODALITATS DE SUBSCRIPCIÓ AL DIARI AVUI.

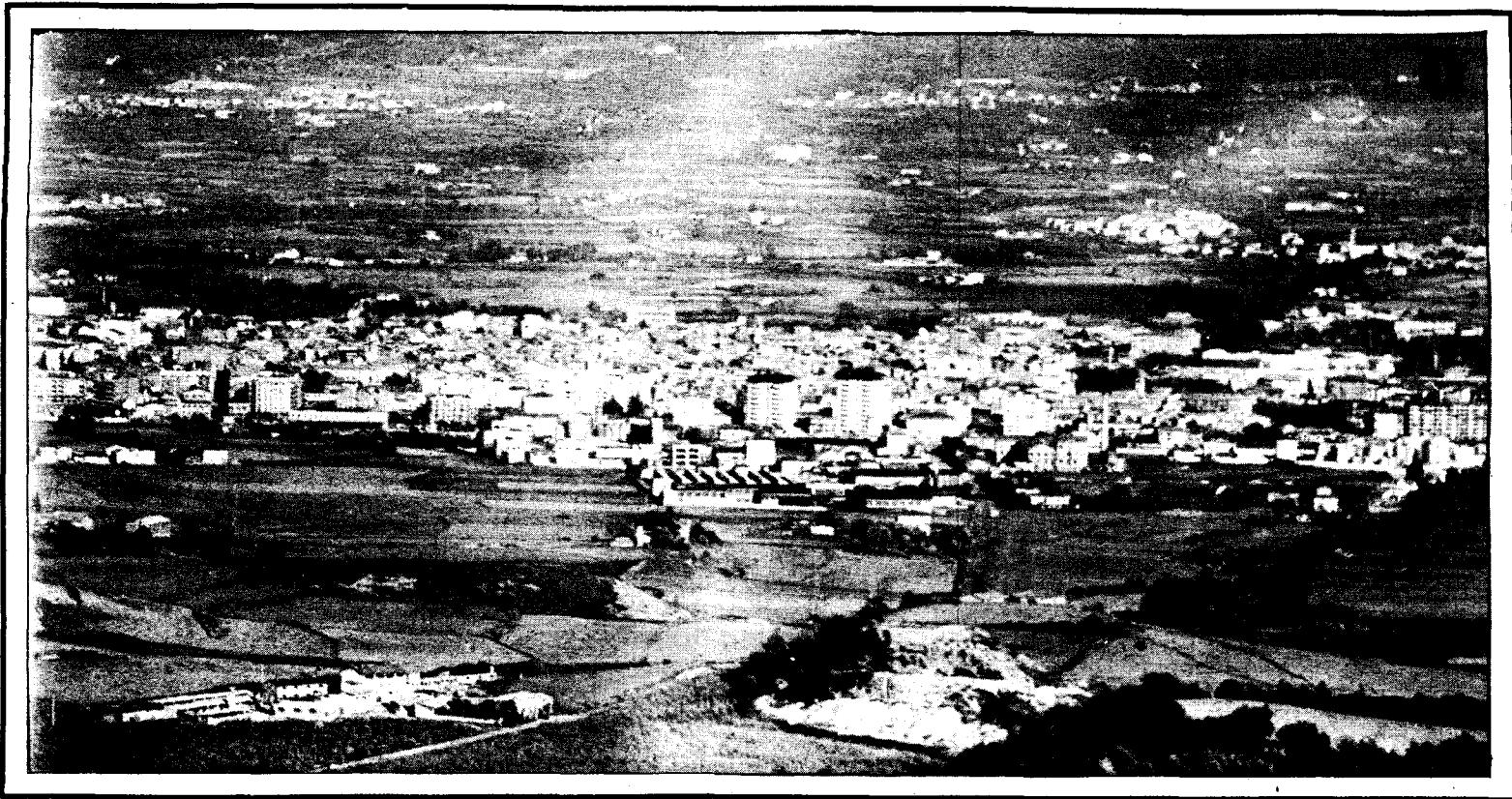
NOM I COGNOMS

ADREÇA

POBLACIÓ

BARCELONA, A DEL

PREMSA CATALANA, S.A.
Consell de Cent, 425, 6è - Barcelona-9

XVI viatge cultural a VIC, la ciutat levítica i RIPOLL, bressol de Catalunya 16 d'octubre de 1983

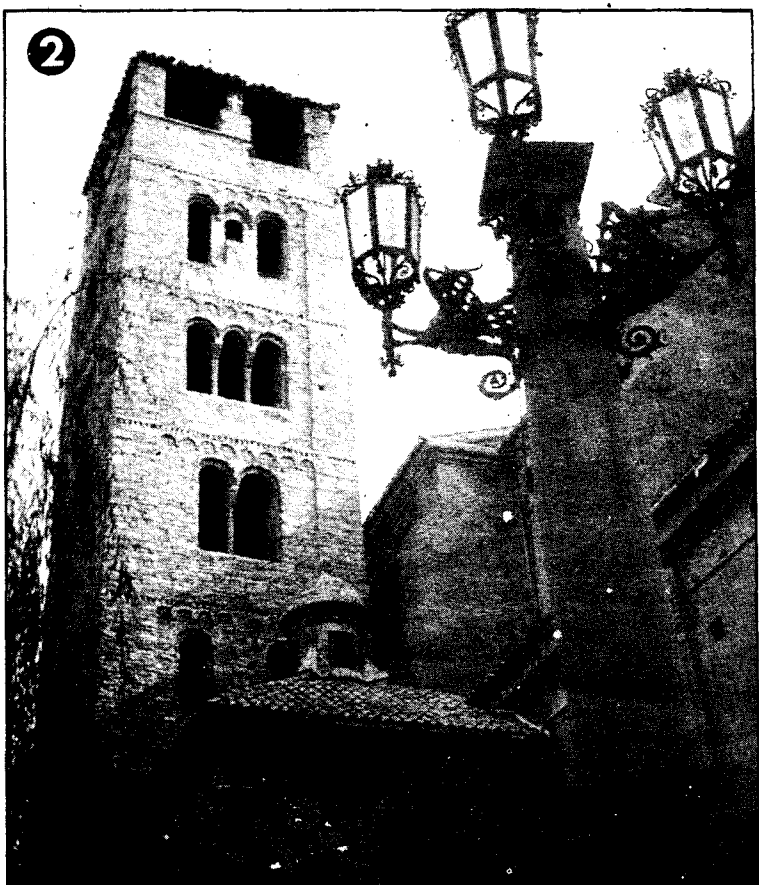
A VIC veurem el MUSEU DIOCESÀ, que conté, entre molts altres objectes de gran valor, una de les més riques i completes col·leccions d'art medieval i altres sèries úniques en tot el país; la CATEDRAL, profusament decorada amb pintures de Sert; el TEMPLE ROMÀ, la CASA NATAL DE SANT MIQUEL DELS SANTS, etc.

A RIPOLL visitarem el monestir de SANTA MARIA, totalment restaurat el 1892 pel bisbe Morgades, on foren enterrats els primers comtes catalans.

La sortida la farem a dos quarts de nou del matí del xamfrà dels carrers de València i Balmes.

- Preu: 1.500 pessetes, que comprèn: viatge, entrades, dinar i sorteig de llibres.

El dinar el farem en un restaurant de Vic.

1.— Vista panoràmica de la ciutat de Vic.

2.— Campanar romànic de la Catedral de Vic.

3. Claustre de la Catedral, on hi ha la tomba de Jaume Balmes.